

Amaruka Satakam

Translated from Sanskrit

INTO
MANIPRAVALAM.

BY

H. H. KERALA VARMA

M. R. A. S., C. S. I., F. R. H. S.
VALIYA KOIL THAMPURAN OF TRAVANCORE.

WITH

Introduction and notes

BY

UDAYA VARMA, B. A.,
RAJA OF MAVELIKKARA.

tion—Copies 500.

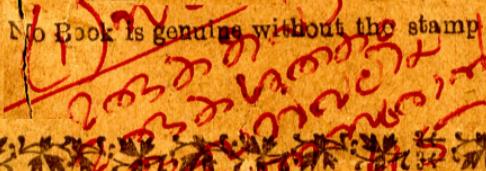
ht Registered.

**OK DEPOT,
ANDRUM.**

sed Publisher:

athu Raman Menon.

No Book is genuine without the stamp of the publisher.

ശ്രീ

അമരക്ഷണതക്കം
മണിപ്പവാളം
(സവ്യാവ്യാനം)

കേരളവൻ്മവലിയക്കാരിത്തന്പുരാണ
സി. എസ്. എച്ച്. തിരുവനന്തപുരം നീറ്റി

ബി. വി. ഐക്യപ്പെരു
തിരവനന്തപുരം.

(പക്ഷ്യവകാശം റജിസ്ട്രർ ട്രസ്റ്റ് റിജിസ്ട്രി)

പ്രകടനാധികാരി:
കൂട്ടക്കന്നത്ര റാമൻ മേനോൻ

 പ്രകടനാധികാരിഗാരി ദാതാവാദി പ്രസ്താവ
പ്രസംഗനിഖിതമാക്കണം

വിജയൻ റൂ—ഒപ്പാൻകുലി പ്രസാദ

திதவானதைப்புல
வி. வி. ஷுக்ரவரி^{பேர்} முதல்கணாக்வெளி
‘கமலாலய’ அண்ணில் ஈழுடித்து
ரணாங்பதிப்பு காஸ்டி १००.

மங்கல

മുവവുര

കേരളവൻ വലിയകോട്ടെന്നും അവർക്കു ഒരു തികരം സംസ്കരപ്പാനകളാക്കണ എന്ന് ഒരു ദിപ്പായം “ഭാഷാക്കന്ത്വം” പാരപ്പട്ടിനോടുകൂടെ പ്രാഡേശിക ജനങ്ങൾക്കെതിനിട്ടുള്ളതിലേക്കെ സമാധാനമായി “ശാകന്ത്വം” എന്ന ആമുഖംപറ്റാസന്തിൽ വലിയകോട്ടെന്നും അവർക്കരം ഇപ്പകാരം പറഞ്ഞിരിക്കും. “സംസ്കൃതത്തിൽ കവനംചെയ്യു പരിപാലിച്ചു” ആ ഭാഷ അധികം സ്വാധീനപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇന്ന് താഴ്ജിമ തിൽ സംസ്കൃതപാലപ്പയാഗങ്ങൾ അല്ലെങ്കിലും ബഹുഭാബിഥിച്ചിട്ടുണ്ട്.” ഇന്ന് വചനം വാചിക്കുന്ന സമയം ഇനിയുള്ള തർജ്ജിമകളിൽ സംസ്കൃതപാലപ്പയാഗങ്ങൾ കഴിയുന്നതും ചുരങ്ഗി ഇരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട കരാതൽ ചെയ്യുകൊള്ളിന്ന താൻ” എന്ന ഒരു അത്മാനകുടുംബ ധനാദിക്കും. “അമരകുമാരിപ്പാളി” എന്ന വാക്യിക്കുന്നും ഇന്ന് അത്മാനത മെലിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. മുലാന്തിലുണ്ടി ഭാവങ്ങൾ കൂടുതലും വരുത്താതെയും ഇന്ന് കാവ്യത്തിന്റെ ജീവനായ മുഖ്യാരംഗങ്ങളിനു വേദം കുറവുവരുത്താതെയും ഭാഷാക്ക വിതയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന പ്രാസന്നിയമത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാതെയും ഇന്ന് കാവ്യങ്ങൾ ഇതു വരുത്തുന്ന സരളമായി ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുന്ന അന്തരംാരം സാധിക്കുന്നതും തിന്നുചൂയായി പറയാം. മുലാന്തിലെ ശബ്ദങ്ങൾക്കു ശരിയായ ഭാഷാശബ്ദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു അർത്ഥപ്പാളിക്കു പുകടിപ്പിക്കുന്നതിനു വലിയകോട്ടെന്നും അവർക്കരംക്കും സാക്കത്തും

അന്ത്യാദിയഥികനു. “അമരക മനിപ്രവാള” തതിലെ ചില പദ്ധതികളേക്ക് റസിക്കത വിവാർഖിക്കേണ്ടും മുലത്തിലെ ചില പദ്ധതികൾക്ക് റസിക്കത മതിയായിട്ടാണോ എന്നു സംശയം തോന്തിപ്പുകൊണ്ടു. “ഭാഷാധാരാത്തളള” ദേഹം “അമരക മനിപ്രവാള” വും റസിക്കറോമണിയും അവിലെമനി സ്ഥിജന ഘൃജിത്തും അവയ വലിയകോക്കിത്തന്ത്യുംാൻ അവർക്കുള്ളടെ മുഹാഞ്ജിത്തനിനു അവതരിക്കുന്നതിനു ഇടയായതു കേരളത്തിലാണിക്കുള്ളടെ അശ്വം എന്നോ അമരകക്കവിയുടെ പണ്ണമലം എന്നോ പരമ്യാന്തരം എന്നു തോന്തു സംശയിക്കുന്നു. കേവലം പാമരമാർ ആട്ട “ഭാഷാധാരാ തളള” തതിലെ പദ്ധതിപിം ചൊല്ലി റസിക്കുന്നതു കേട്ടുതിരാത്മ നായിരിക്കുന്ന വലിയകോക്കിത്തന്ത്യുംാൻ അവർക്കരിക്ക “അമരക മനിപ്രവാള” അതു ഒന്നാദി ഏകാണിംഡന്തു കാണി ബോധം ഉണ്ടാക്കാൻ ദേഹകുന്ന മുതാത്തര ഘൃതമാത്രം അതു അതിക്കുമെന്നു ഇപ്പോൾ വിചാരിച്ചിരിയുന്നതിനും എന്നാൽ അംഗീകാരം കുറഞ്ഞാക്കുന്നു.

“അമരക മനിപ്രവാള” തതിൽ സംസ്കൃതപദങ്ങൾ കൂടിയുന്നതും ചുഡക്കിട്ടിട്ടും എന്നല്ലാതെ തീവര ഒഴിക്കുന്നതിനു സംബന്ധമായിട്ടില്ല. മുലത്തിന്റെ ഭാവം ഒഴിവൻ വരുത്തുന്നതിനു ഭാഷാഭാജ്യങ്ങൾ മതിയാകാതെ വന്ന തികിൽ മാത്രം സംസ്കൃതം പ്രയോഗിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടിട്ടും. അതിനാൽ സംസ്കൃതപദവരിചയം ഇല്ലാതെ മലയാളിക്കരിക്കുക “അമരക മനിപ്രവാളഞ്ചി” എന്നു റസിക്കത മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കാതെ വരുത്തുന്നു വിചാരിച്ചു മനിപ്രവാളത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന സംസ്കൃതാദിവും ക്രമക്കു കൈ ചിപ്പുണ്ണി എഴുതിട്ടിട്ടും. ഭാവത്തിനു ഗാംഭീര്യം ഉണ്ടാവാം എന്നും സുചനകളേക്ക് കാണിച്ചിട്ടുണ്ടിരു

കൂടാതെ പല്ലങ്ങളും മുമ്പിൽ സംവന്നാരികയും ചേര്ത്തി കൂദാശിനായും അധികാർണ്ണിച്ചും ആഡിക്കാ സ്ഥാപിച്ചും ആശാരിക്കുന്നതെ പല്ലങ്ങൾ ഒരു ഘട്ടങ്ങളായിരിക്കുന്നു വിഹപറിക്കുന്നു. അമരകാരിയിലെ പല്ലങ്ങൾക്ക് ഒരു വ്യാപ്താനം തന്നെ എഴുതിയാലേ മതിലാക്കബാള്ളി. “അമരക നണിപ്രവാളി” തന്ത കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ അച്ചടിപ്പിക്കാണുന്നതിനും ഏപ്പാവഞ്ചം കാത്തിരിക്കുന്നോരും ഒരു വ്യാപ്താനം എഴുതാൻ തുനിയുന്നതായാൽ വ്യാപ്താനത്തെ “അമരക മണിപ്രവാളി” ഫോട്ടോവേത്രൽ അച്ചടിപ്പിക്കാതെ ഖരിക്കുവാണു നോകും ഇനങ്ങളുടെ ശാപീതിയെ സഹാരിക്കുവാണു വേണ്ടി വരുമെന്ന തോന്തി. അതുകൊണ്ട് തന്റെക്കാലം ചിപ്പിണിയും അവതാരികയും മാത്രം വേത്രൽ അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതുകൊള്ളാം എന്ന നിശ്ചയിക്കുവാണു ചെയ്യുന്നു. സംസ്കാരം ആശാനക്കാശം കരിനും എന്ന വിചാരിക്കുവേദ്യപ്പട്ടിരിക്കുന്ന “ഭാഷാശാകന്തളി” ദൈ മുട്ട ഇരുപ്പാരി നാഥാം പ്രാവശ്യം അച്ചടിപ്പിക്കുവണ്ണിവനിരിക്കുന്നതിനായും താമസിക്കാതെ “അമരകമണിപ്രവാളി” അഭിശൃംഗാം ഗണാം പതിപ്പിനും അപേക്ഷി ഉണ്ടാക്കുമെന്നും അരുപ്പാരി ആവരുപ്പുടുന്ന പക്ഷം ഒരു വ്യാപ്താനം തന്നെ ഏഴുതാക്കുമെന്നും വിചാരിക്കുന്നു.

ഡാ. ഉദയവർമ്മ.

അറുരുക്കിക്കാവി

“അമരകാരികകം” എന്നജീ പേരും അമരകക്കാവിയായും രഹിക്കുപ്പട്ടിക്കും ശതകമാക്കായും വന്നിട്ടുള്ളതാണെല്ലാം. എന്നായും അമരകക്കാവി ശ്രീ കൈരംചാന്ത്യരാജ

രെ അവതാരമാക്കുന്ന എന്നും സംഗതിയേപ്പറ്റി കൊ വുമാലും, മുട്ട ഒരു ഭാഗമായി അച്ചടിക്കപ്പെട്ടിട്ടും “അമരകരതക്” എന്നോടു പ്രസാധകനാർ പറഞ്ഞിട്ടും അഥവാ തിപ്പായം യക്കിയുക്കുവും സഹസരാഘവും അക്കാർ വില്പാന്മാരുടെ നാശനിന്നാൽ ദിനും ഇവിടെ പ്രസാദിക്കുന്നതു് ഇവാണിപ്പായതെന്നു ഒരു മാരിക്കുന്നു. ഒക്കരാവാൽ ദിനീതിയെത്തിനും വും ജേന്നക്കാലീനരാജുത്തിൽ പോയ നാമയം മുഖ്യാരംസമ്പ്രദായാനമായി ഒരു കാബ്യം ഉണ്ടാക്കുന്ന സദാപുന്മാരം മാത്രമിക്കപ്പെട്ടു എന്നും, മുത്തായ അമരകരാജാവിന്നോടു ശരീരത്തിൽ തന്റെ ജീവനെ ആരോഗ്യിച്ചിട്ടുകാണ്ടു രാജാവിന്നോടു ഭാംഗമാരോടൊക്കെ ദിനും സുഖാശയി വസിച്ചു് “അമരകരതക്” തന്ത ഉണ്ടാക്കി എന്നും രവിച്ചാട്ടുന്നു “അമരകരതക്” വും വ്യാപ്താനത്തിൽ കാണുന്നു. ഇതുകൂടാതെ മണ്ഡലമിന്തുന്നോടു ഭാംഗ്യായ ശാരദ ശങ്കരാചാംഗരാജു കാമകളുകളും കാരിച്ചു ചില ചോല്ലുകൾക്കു ചോദിച്ചുപ്പോരു ഉത്തരം പറയാതെ ഇരുന്നാൽ താൻ അപ്പുത്തണ്ണനാണെന്നു വരുമല്ലോ എന്നും കാമവിഷയങ്ങളായ ചോല്ലുകളും ഒരു തന്തരം പറഞ്ഞായും തന്റെ സന്ന്യാസവൃത്തിക്കു തുടരുതു ഉണ്ടാക്കുമല്ലോ എന്നും വിചാരിച്ചു് ഒരുമാസത്തെ അവധി വാങ്ങി കൊണ്ടു കിഞ്ഞുമാരോടൊക്കെമിച്ചു് ആവാൽ ആകാശത്തിൽ കുടുംബം പോയി എന്നും, വഴിത്തിൽ ഒരു സ്ഥലത്തിൽ കുറയുന്ന ഭാംഗമാരായും ചുറ്റപ്പെട്ടിട്ടും ധതജീവിതവും ആയ അമരകരാജാവിന്നോടു ശരീരം കണ്ടു എന്നും, കിഞ്ഞുമാരോടു തന്റെ ശരീരത്തെ സുക്ഷിക്കുന്നതിനു തുടർന്നു കുടുംബത്തിന്നോടു ശേഷം രാജാവിന്നോടു ശരീരത്തിൽ ത

என்ற பூங்களை ஆறோவிழு என்று, ஸங்காஷிது அந்தாரோத்துக்கட ராஜ்யாநினியில் போயில் ஸுவமானி தாம ஸிது காலோலிவாஸ் காசோ அந்தயுமானி மதிது காசோ பது விதம் உண்டாகி வாதபூர்வகாரையூங்களுக்காக கை ஞாங்காரக்காவுதை நிச்சிது என்று கை வெடுதியூர் உத்திகாங்க் ஹூ காவுதைகிற் காரதை மோதுக்கூர்க்க இத் உத்தரங்கட அந்தந்தவிது கிரிக்கௌ என்று உங்கிகே ளிதிகிரிக்கௌ. மாயவகவிதுப்பள்ளிதமாக “குரீகைவிஜை” காவுதையில் “அமரக்காரதக்” தென்ற புஷங்காலும் காளௌநிலூ. ஏன்னால் அது காவுத்தின்ற வைதொங் ஸழ் ததிவோ மரோ “கலாச் கியதேயா வத்புஷ் வயநபங் கிமாத்திகாச் கிம் சு பல் ஸமாதுதொச் பூவேவ்வஷகை கமமங்குமாஸ்மிதி; கமம் ஒவ்வொங் கமமேவ பூஷை;” என்ற காரதை மோதுக்கூர்க்க காளௌநாந்து. “அமரக்காரதக்” தென்ற ஹூ மோதுக்கூர்க்க உத்தரவும் காளௌநிலூ. “கைவிஜை” தென்ற பதிகாராங் ஸக்குதைத் தூவா ந்துகட காசோதிருதாருங் காரதாந்துமன்னியில் வது விலா காதமாயுள்ளது வாதேதது வந்திரிக்கைப்படு காளௌநா. சுவி சுருங் பரங்காபுகாராங் ஸத்புமாராக புத்தங்கை பூரிகௌ பாயக்கைப்படுக்கிலூ. ஸஂததிகரி ஹூ வியங் ஹந்தையோங் “அமரக்காரதக்” கைவாசாந்துதமாகாந் என்று கேவலம் ஜநந்துதிதைகிடே விமாலிக்கௌ பாகொத்து என்று “காவுமாலு” புஷங்காராக அாலி புத்தகைப்படுகிரிக்கௌ. காரதை மோதுக்கூர்க்க உத்தரமாகி கை குநமங் உண்டாக்கிதைக்கௌ மேஹா “அமரக்காரதக்” மெநாங் கை குநமங் உண்டாக்கி என்ற வரத்தொ

എന്ന ചോദിച്ചുവാൻ അൻറ സർജ്ജതപ്രതീക റക്കിക്ക നാതിനും ഡാരഭയുടെ സംശയങ്ങളെ തീർന്നതിനും ദേഹം മുമ്പു ഉണ്ടാക്കിയതിന്റെ ഫലം അട്ടേലം കേവലം ത്രുംഗാഹവ്യസനംകാണ്ട് “അമരക്ഷതക്” എന്ന ഉണ്ടാക്കി എന്ന പറയുന്നതു ഒരു ചൊല്ലുക്ക് ഒരു വബ്ദതായ ശാവഭാഷാ അനുകംഠ. അതിനാൽ ശാവയടക്ക അഭിപ്രായം മുഴു ശതക ന്തിന്റെ പ്രഞ്ചതാവു് അമരക്ഷൻ എന്ന പ്രത്യജ്ഞ വേരു തെ കുവി ആയിരിക്കണം എന്നാക്കം. വാമനപണ്ഡിത ന്തിന് “കാവ്യാലക്ഷാണ്ഡത്രു്” അളളിൽ അമരക്ഷൻറ പദ്ധതം ഉദാഹരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടാരുകൊണ്ടും വാമന പണ്ഡിതൻ ത്രിഞ്ചപ്പും തെറ്റാമത്രിനു പിന്നീട് ജിവിച്ചിരുന്ന അമൃഥാ ലോഹ കിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അമരക്ഷ വി വാമനപണ്ഡിതനേക്കാരം പ്രാഹീനനാഭാന്ന സിഖുമാ ദിനം.

മു—ഉള്ളവാദം.

ശ്രീ

ശ്രീരാഗത്തിന്നൊരുപ്പും ശ്രീതജന-
 സാപാരാജ്യസൗഖ്യപ്രദം
 മാഹാരിദ്രവിണാഭിനിർജ്ജവര-
 റാരായം സമാരാധിതം
 വാരാളം മുകിപ്പോട്ടതിത്രം ചൊരാരും
 ധാരാളം ദേഹലൃതിം
 നേരായുള്ളിലുപാസ്യേ ത്രിജഗതീ-
 വേരായ നാായണം.

ശ്രീ-ജ്യോതിഷ്ഠിവലകടകാഞ്ചവപാണിപ്പസ്യ
 പ്രംബനംവാംഞ്ചു ചയസംവലിരേം ഭദ്രാന്തഃ
 ത്രം പാതു മഞ്ഞലിതപ്പജവകള്ളുര-
 ഘംഭേൻഡമരവിശ്രമഭൈ കടാസ്സഃ (എ)

കവി സപ്തകാവുരത്തെ പറിക്കൊണ്ട് അരുളിപ്പിനെ
 ചെയ്യുന്നു—

കണ്ണാഡം കടകാഞ്ചവംകാലിതമായ്—

ജ്യോതിഷ്ഠാം ചെയ്യു—

കാളിംഗം പരിചിതം പരാന കരജ-

ശ്രീപൂജസമിശ്രിതാ

കാതിരുവേത്തെ ക്ഷേത്രതെന്തത്തളിർ കകാളി—

ചുത്തുനാ മഞ്ഞാളിപ്പാർ

காணா கானிமதீக்டாக்ஸமவரு
பொங் காக்ஷிதாம்புப்.

காற்றானம்=காதோந். கடகாந்வாகவிதமாய்=கடகாந்வாடுப்பிச்சூ. சூளுவிரலினேராந் நாவிரலினேரா யும் மனுதில் பெருவிரலை “அதைத்தி நோதிரவிரலை மேற்பட்டு பிரிக்கை இடுவே” “கடகாந்வம்” என்ற பேர் பார கைப்பட்டிரிக்கை. ஜுாகாந்வம்=ஜுயுக (தொளிலென்ற) கால்வை (வலி). கரஜகுரியும் ஸமி குரிதம்=கரஜசூத கெ (நவசூத கெ) குரியும் ரைஞ்சாந் (ஸோஞ்சு ஜெதோந்) ஸமி குரிதம் (பேர்க்கு). கடகாக்ஷிதாம்புப் பிரேஷ்வை. மனதாநி=மனித்திரிக்கை வளத். கானிமனி=ஜாப்பிரை ரி. அவறு=வண்ணிக்கெட். காங்க்ஷிதாம்புப்=அாலீஸ் குதை கொஞ்சகைாறு. காந்வம் குருங்காரப்புயாக்காக்காந் கேவியுகெ ‘வருநவீ’ என்ற யூாக்கை அந்வீ பூவிட ஸுயலிழுப்பிள் எடுத்திரிக்கையை.

யூாநம்—“ஸஸ்யாய ஸுமகோ வொளைஸ்
காங்க்னிமெக்ஸுவம் யாஸ்
ஜாசெஜாக்குரிஂ ஜபாரக்தாங்
கேவிஂ வாநுநவிஂ ஜே.”

தூங்—குவீஸ் மாங்குவாஸ் பூஸமலிமேதா
பூங்காய்காலந்துக்கிளம்
கும் கேஶைப்பாங்குகுத்தைக்கிப்பதிதோ
கைக்கிதழைக்குலம்சௌ

കൂടിന്മേൽ യോദ്ധയും ക്രൂരപ്പരമ്യവത്തിലി
സ്വാത്മാനന്താപ്രഥമി;
കാമിവാദാപരാധ്യാദമത്തുളിൽ
ഈംഗ്രേസ് വള്ളരശി: (2)

കവി ഭ്രഹ്മാക്ഷരങ്ങൾ ഭവിതവിലുണ്ടിൽ ആത്മി
ക്കണ്ണ:—

വേഗത്താൽ ക്ഷീഡ്യാലംബിതകരനവയ്ക്ക്
തന്ന ഗ്രഹിതാംഗ്രഹകാന്തൻ
ആഗത്തുഭിന്നാടപാസ്യും കലിതകചനനാ
ഖാകിതൻ വാദഘനൻ
ആഗത്തുഅംഗങ്ങു നിർജ്ജതനശലിഷ്ഠം
മധ്യംഗ്രീജനത്താ-
വാഗസ്ത്രികാമിവോൺ ദക്ഷരാജവനന്
ദശഭാക്ഷട്ടിലംവാം.

ആലംബിതകരൻ=കരുതി കടന്നാവിടിച്ചുവൻ.
അദ്ദോഹം “ക്ഷീഡ്യൻ” എന്നനാപയം. ഗ്രഹിതാംഗ്രഹ
തന്ന=മണിന്നേര അറം പിടിച്ചുവൻ, അദ്ദോഹം “അവ
ധൂതൻ” (തടപ്പുട്ടവൻ). കലിതകവൻ=തലമുടിയിൽ വി
ചിച്ചുവൻ. അദ്ദോഹം “അപാസ്യൻ” (നിസ്തിക്കണ്ണപ്പുട്ടവൻ.)
പാദവഗന്ന=കാലിൽ പിടിച്ചുവൻ. അദ്ദോഹം “അനാ
ലോകിതൻ” (നോക്കണ്ണപ്പുട്ടവൻ.) ആഗത്രാ=ആഗമി
ച്ചിട്ട്. നിർജ്ജതൻ=(ആലിംഗനത്തിൽ) നിരാകരിക്കണ്ണപ്പു
ട്ടവൻ. ആയ സ്ത്രീ=അമൃതായ. ദക്ഷരാജവനന്=പരജന
സ്പരശൻറ ദഹനാ. അജവം വാ=ഡേ (ഡിസൈന്) നിജങ്ങളിടെ(അംബലം)
പാശത്തെ. മധ്യംഗ്രീജനം=ഗ്രിപ്പാഡാനട ഗ്രീജന

അംഗം, “ക്ഷേമിപ്പുന്ന്” മുതലായ വിശ്വാസണങ്ങൾ അരുഗസ്ഥിയായ കാമിക്കണ്ണ ശരദമന്നനം ദത്തോലെ ചേരുന്നവയാകന്നു.

ആധിക്യം കഴിഞ്ഞു ആപിച്ചരണംപരം ശരദമന്ന ആപിപ്പാള്ളികളുടെ കാരണംരൊ അംഗങ്ങളെയും ബാധിച്ച പ്രോം അവൻ അഗ്നിക്കു തട്ടക്കന്ന സമ്പ്രദായം കണ്ണാൽ എത്തന്നെന്ന നിരക്കിക്കേള്ളുകീഴ്ചം പിന്നെയും വലിഞ്ഞു കാമിനിയുടെ അംഗങ്ങളും സ്വർഗ്ഗിക്കേന്നു കൈ അപ്പരാധിയായ കാമിക്കു തിരസ്കരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നം. അ മുഖ്യമിരിക്കുന്ന റങ്കരാജരഭയന്നും നിങ്ങളുടെ പാപത്തെ ദർശിക്കുകയും ഏന്നു താഴ്വരും.

ഉ... അദ്ധ്യാലോമക്കരവബിം പിഘളിഃ...
അവിദ്യുവജക്കണ്യാഭം

കിഞ്ചിന്ദ്രിശ്വിപ്പശ്വകം തനാതനൈ-

സ്വപ്നംഖണം ജാഖനക;

തന്ത്രാധിക്ഷൂരന്തനക്കുന്നായനം

ഃമുഃരതിപ്പത്ര്യത്രയ

തഹപംപാതുചിരായകിം മരിമര-

ആഹാരിനിക്കേള്ളവരൈതഃ

(ഡ.)

കവി മുമ്പുതാസത്തിന്റെ വിതമായ അത്രീറന്തരംതന്ത്രിയാഗിക്കുന്നു:—

ഇന്നാലോഡ്ദൈക്കാള്ളിലള്ളിത്തമിളക്കിച്ചം

ദത്താടക്കോടു ലല്ലാടോക്ക

ബോഡിനാസാം ഓസപ്പദവാരം അന്തരാജിന്റക്കാ—

ലോട്ടുന്ത്രുള്ളും മംഗത്തും

നന്നാജു സപ്പ് ലീലാവിനതികിലവസ-
നാക്കി വീരായിതന്ത്രീ
തന്നാസ്യു രക്ഷാദിത്പാം ദരിധരമുഖരാം
ഒഴിവത്തോടാവത്തെന്നാം.

ആദ്യം അഭ്യന്തരിച്ചിരുന്ന ശ്രൂരക്കാർ
കൊണ്ടു ശേഖരിക്കുന്നു. ലവാടോൺ ദിനാനാം സൈറ്റാരാം
=നേരാറിയിൽ അഭ്യന്തരിച്ചിരുന്ന വിഷാദ്ധൈ ശ്രവണം ദേ. തന്ന
തരം=എററവും ചെരുതാഡം. വിത്തി=അവസാനം. അ
വസന്നാക്കി=ക്കുണ്ണിച്ചു കൂട്ടുകളേംടക്കുടിയ (ആസ്യം).
വീരായിതന്ത്രീ=വിചലിത്തത്തെതിൽ ആവത്തിച്ചിരിക്കുന്ന
ആസ്യം=മുഖം. രക്ഷാ=രക്ഷിക്കുന്നു. മഹിഷമുഖർ
=വിശ്വാസം വിവർ മുതലായ. ഒരുംഗത്തി=ഒരു മുഖരാം.

ചു—സന്തൃപ്യമപ്പെട്ട സുചകിതം മസ്താനുമാധ്യപത്രി
മാ മാ മാ ശേഖരി കേംപെവമഞ്ചേരാനതിന്ത്രുഖരം
സിങ്കരാണിതഭേദമന്ന സപ്പക്കരായും വിത്തമാകിവി
പ്രാണം തെരട്ടുതം അമായകമിക്കേടുവെയ്യുവരുപ്പുതേരം (ഒ

കവി തുജീശപുരാജാത്രിക്കാൻ മാധാരമുഖത്വം വ
ണ്ണിക്കുന്നു:—

നന്നാക്കിച്ചീടിവേ സുന്ദരമയമുദ-

ശ്രൂരാം കൈ കാട്ടത്തി—

“തെങ്ങേ വിഞ്ഞാഡു” എന്നാജുനാജു അഞ്ചാ

ചില്ലിവില്ലാട്ടമോടെ

വന്നീടും സീംഗ്രൂതതയാം ചട്ടലന്നയന്നയാം
മാനിനിയ്യേരുമെങ്കിലും
യസ്ത്രക്കുതു ലഭിക്കുന്നതുകൂടുക-
ഞങ്ങാരമന്ത്രം ശ്രമാത്മിം.

സദാംഖിക്കൈ=കടിക്കൈ. മുദ്രാവിക്കണ്ണ=മുച്ചുവിക്കണ്ണ:ന്തും
ശാരം, ശ്രോകം, കോപം, മുതലായ റസങ്ങൾക്കു കുടംബ
ണിം. തയ്യാ=കോപത്രോട. അമന്ത്രം=ദേവനാൾ. തു
മാത്രം=നിഷ്ടപ്പലമാതിട്ട് എന്ന താഴുന്നും.

ഒ—അവധിവലിഞ്ഞു: മുഹൂർത്തേപ്പരമായുള്ളക്ഷീളിനക്കു:
അണാമദിവിചായൻപ്രജാപാദവിപ്രാണം മുദ്രയു:
മുദയന്തിമിതം ഓവാസ്തനം വമഞ്ചിതിപ്രജാവണാ:
കമയ സുതുതി കോരും മുഗ്ഗുംലു ത്രാവാളു വിഘ്നക്രാന്ത (၆)

നാകിക്കുടു പ്രജായമധ്യരമായ വീക്ഷണാത്തര കണ്ണി
എം സംഖി ചോദിക്കുന്നു:—
ജംതാശസ്യം തിരിത്തു കിരപിമുറരു-
തെരും ആയത്താലിത്തും
മുരിതാരസ്യം നിരിത്തും ക്ഷണമെതിരെങ്ങാ-
തെരും നിമേഷം വെടിത്തും
വീതാക്കം എന്നെന്നുള്ളതുകു വെളിവാ-
ക്കുന്ന പ്രോഭുജീ ദ്രിഡ്യും
നീതാണ്ട് മുഖ്യം കമിഷ്യനത്താൽ സുതുതിയെയോ-
നിന്ന വിക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ജാതാവഗ്രൂ=ഉത്തവിച്ച കുറിഞ്ഞയോട് സ്രൂഢംവള്ളും.
ഗ്രീതാരക്ഷം=വശജകാണ്ടശ്ശൈ ചംബുല്പരും. വീതഃസംസ്കാരം
കൈകുടാത. എന്നപ്രത്യേകം=ഉഷ്ണിലെ അഴിപ്രായം. ദ
ശേഖ=ബുദ്ധിക്ക്ഷേസംഭവ്യുടുക്കാണ്ടവള്ളേ! സംബുദ്ധി. ഇത്
വിശ്വരിതലുക്കണക്കാക്കാ.

മുളം—അഹാമല്ലറനവേന വീക്ഷംപണലിലം
വിക്ഷിപ്പ വിക്ഷിപ്പ കിം
തുവ്യംണിം രോദിഷി കോപനേ വാഹനം
മന്ത്രിക്കുത്ര രോദിക്കുസ്ഥി
അസ്ത്രാണ്ഡു വിന്റുക്കാപദ്ധതാവചനൈ—
മംഘതിലും ഗതേ
കിർണ്ണപ്രാന്തം പ്രതി പ്രിയതമോ
മല്ലുസ്ഥതാമേധ്യതി.

(3)

പ്രാണങ്കലിത്ത അവലംബിച്ചും നായകൻറ പ്രവൃ
ഞ്ചിയെക്കരിച്ചു വിഷാദിച്ചും ഖരിക്കുന നായകയോട് സ
വി പറയുന്നു:—

അരന്തസ്ത്രാഭേദന കിണ്ണിർക്കണിക കുരയമ്പാ—

ഒ സ്തിനാം നീക്കി ഏകികി—

കണിംതുവ്യംണിം രോദിശേ! രോദിശി? ഭുക്കിനി

ഹാവിച്ച രോദിച്ചിട്ടം നീ

എന്തനാംലഘണിക്കാരകയമൊഴിക്കല്ലു—

മേരെ നീ മാനമാന്നാൽ

താന്ത്രികവിജ്ഞാനാധികാരിയും—
ക്ഷമിച്ചഭാസിനന്നാം.

ക്ഷൗണിക്കണിക—ക്ഷൗണിത്രജ്ഞി. കരകമാറ്റം=നവ
അട്ടിത്തെ അററം. കിം=എന്തിൽ. തുഷ്ടിം=മിണ്ണാതെ.
രോഷദിനം=ക്ഷമചിത്തിരിപ്പനാശജ്ഞി. സംബുലി. രോഗി
ഷി=നീ കരയുണ്ട്. ലട്, മല്ലുമാപ്പശജ്ഞൻ. ഭക്തം=എറ്റ
വും. മാനം=ഇഷ്ട്യാക്രോപം. നിവിജ്ഞാനം=ബുദ്ധിമിച്ചില്ല
വൻ. സംശ്രദ്ധാർഥി=സാഖ്യാനാപ്രകടനത്തുനന്ന് സന്തു
ഷാന്തം.

കൂലം—ദത്താംസ്യം അണയന്നുപരൈവ ദവത്തെ
വൈഡം ചിരംലംഭിതം
ദൈവാദ്രൂ കില ത്രപമേവ തുത്യം
നസ്യം നവം വിത്രിയം
മഹുർത്തിപ്പുമ ഒക്ക യാത്രുപരമം
നോ സംശ്രദ്ധാദൈഃസ്യം
മേ നിന്റുംശ വിദ്ധക്തക്ഷൗകരണം
താവൽ സമീ ഫോറിതു.

(6)

അപ്രിയം ചജ്ജ നായകനോട് കലമിച്ചിരിക്കുന്ന നാ
തിക്കയുടെ മുഖിക്കവച്ചു സവി നായകനോടുപറയുന്നു:—
നീതാൻ സ്നേഹിച്ചു നാഡിച്ചിവള്ളെയിക്കുന്ന—
ഉണ്ണി ലാളിച്ചു നീ താൻ
നീതാനേ ചെരുപ്പേഡാലിപ്പേപ്പുഴു നവമിവടം—
ക്രൂപിയംദരേവയോഗാർത്ത്

എതാവൽസുക്കടം ഭസ്യമാമിരു നിയന്തം

സാന്തപ്രഭ്രഹ്മാന്തമാക്കാ

ഹാ താവർക്കാലിച്ചെത്തുരക്കരണ ക്രിണം-

തോഴി രോഗിച്ചിട്ടേ.

എതാവൽ=ഇതുതോളം. സാന്തപ്രഭാഷി=അറണാ
യവാക്കിക്കിടക്കാണ്ട്. താവർക്കാലം=അരയുവരം. ഉ
ചെത്തുഃ=ഉറക്കം. അക്കരണം=നിർദ്ദിഷ്ട സംബന്ധം. ക്ര
ണം=ഒരുപ്പണ്ണാടം.

ശ്രദ്ധം—വിവനാഘോഷ്മിം പ്രധാനിവൈന്തഃ പ്രാണാഭയിതോ
നിരാഹാരാസ്യവ്യസ്ഥതതരിതിതോച്ചുന്നനയന്തഃ
പരിത്യക്കാസവം മനിത പരിതം പഞ്ജിരണ്ണനകൾ—
സ്വാവാഹം ഓച്ചം വിഹൃം കരിനെ മാനമധുനാ. (വ)

ക്ലഹാനതരിതയായ നായികയോച്ച സവിചരയുന്ന;—
വാഴനുഴിവരച്ചുകൊണ്ടവന്തൻ ബാഹ്യാക്കണ്ണോവല്ലെന്ന്
കേളന്തതവന്തോഴിമാർക്കരക്കയാൽ ക്ഷീരതിയള്ളാതയും
താഴം മെണ്ണവികളോച്ച പെപകിളികളും മിശ്രാത്യായും നി
[ക്കർയ്യം]
തോഴിക്കിവിയങ്ങായവസ്ഥയിനിയും കാറിന്റെമന്തിങ്ങൾനു?

ബാഹ്യാക്കണ്ണം=പുറമിറഞ്ഞിൽ. ക്ഷീരതി=ക്ഷീര
കരം ഉള്ളതിവിത്തം.

ഒ—നാഡ്യം ഭർജ്ജം മരണി രമണം
 തിപ്പുക്കി കോ വാരിതാ—
 സ്നേഹ കിം താരുസി കിഞ്ചി റോദിക്കി പുന്—
 സ്നൗസം പ്രിയം മം തുമാഃ
 കരണഃ കേളിച്ചവിപ്പിംബാ സപ്രാഡയ—
 സ്നൗദകോപ്രിയഃ കാതാര
 കിം കോ വുന്നവരക്കുംഗണഃ പ്രിയശ്രതൈ—
 രാത്രു വിനീയതേ. (സ്ത)

നായകനെ സാന്തപ്രനംചെയ്യുന്നതിനു കവിതയായ നാ
 യിക്കഥു സവി ഫ്രാസാധിപ്പിക്കുന്നു—

തപനാമം വയ്യുനാക്കിം സരളംക്കും
 നാരിമാരാത്തട്ടക്കാ—
 നിന്മാമേം? പിന്നന്നീങ്ങനീനു വെത കരയു—
 നാമ്പയായ് തഞ്ച്ചുഡിയാത്മം?
 നന്നായുജ്ജാത ഭന്താവതിരസിക്കവൻ
 കാതരോ! നീതിരിച്ചി—
 ത്രഞ്ഞാവേനം കമ്മെറിൽ പ്രിയശ്രതമതിനാൽ
 പാട്ടിലാക്കാതൊത്തേനേ?

തഞ്ച്ചുഡിയാത്മം=എ നാരിമാരാത്തട പ്രീതിക്കാക്കിട്ട്.
 “കീ കരയുന്നതുകാണ്ടു” അവർ സദേനാശിക്കും’ എന്ന താ
 പ്പും. കാതരോ=ഭയാശിവേ! സംബുജി. ഏനും=ഖവന.

എ—കൊപ്പാൻ കേരംകു ലേഡല്ലവാഹവതികാ—
പാഗേന സ്വല്പപാ ദേശം
നീതപാ മോഹനമരിരം ദയിതയാ
തെസ്പരം സവീനാംപുരഃ
ദ്രോപ്രേചമിതി സൗഖ്യം ഭൂഗിരം
സംസ്ക്രൂഷ്ട ദ്രോപ്രേചമിതം
ധാര്യം ധാര്യത ഘൃവ നിഹാതിപരഃ
പ്രേയാൻ തദ്ധാര്യം ധസന്നം,

(30)

അപരാധികാരം നാഡകളന നാഡിക ശിക്ഷിക്ഷന പ്ര
കാരണത കുവി വർന്നിക്കേണാഃ—

കാചുച്ചുംതൊട്ട് ഒപ്പാലാക്കിതള്ളജലതകാർ

ശാഖമാബാഡ്യ സായം—

കാലേ കേളീന്മരത്തിൽ പ്രിയതമിനെ നയി—

ആക്ഷിമാർ നേക്കിനി റൈങ്കേ

“മേഖാലീവണ്ണം”മെന്നാദിടരായരക്ഷിയാ—

ഗസ്തിനേസ്യംചയിതപാ

വോലാക്കി നിവാവോരകം പ്രഹാതി തദ്ദി

ധന്മേനം ധസന്നം.

വോലാക്കിതള്ളജലത=നിവാത്ര നീചിയ കര്ത്തും. അബ
ഡ്യ=ബന്ധിച്ചിട്ടും. അക്ഷിമാർ=തോഴിമാർ. ‘മേഖാലീവ
ണ്ണം’ ഇരു നാഡികയുടെ അപ്പുണ്ണമായ വചനം-അപ്പുണ്ണ
മാകയാൽ അധികം ഭംഗി ഉണ്ട്. അഗസ്ത്യം=കറം. സു
ചയിതപാ=സുചിപ്പിച്ചിട്ടും. നിവാവോരകം=മരിയുംന
തിന്നും ഉത്സാഹിക്ഷന (എന്നും=ഇവാന) പ്രഹാതി=പ്ര

ಹಂದಿಕಿಗೂ. ರಾಜರೀ=ಕ್ಷಿರಣ್ಯಗಾವಳಿ.

ಯಂತ್ರ= ಶಾಖ್ಯಾಧಾರಣ

ಹಂಸೆ= ಶಿಲ್ಪಿಕಣಗಾವಣಿ ಅಥ (ಇವನು)

ಈ—“ಯಾರಂ ಕಿಂ ನಮಿಶ್ವತಿ? ಎಂಂತಿ ಎಂ—
ಬ್ರಹ್ಮಿತಾ ತಪಾಯಾ ಮಂತ್ರಿತ
ಭೋ ಕಾಂತ್ರಾ ನಿತರಾಂ ತ್ವಾಂಣಿ” ಕಟಾಯ-
ತ್ಯಾವಂ ಸಾಖಾಷ್ಯಾಪೇ ಹಯಿ
ಪಾಂಚಂಷಣ ಮರತಾರಫೆಗಣ ನಿರ್ಪತ್ತಿ
ವೀತಾಂತ್ರಾಣಾಚಂಷ್ಯಾಪ್ಯಾ
ಓ ಕ್ಷಾಪಂ ಮಾಂ ಹಣಿತಗಣ ಭಾಗಿಮರಣೆಂ—
ರಂಧ್ರಾಂಶ್ಯಾಪ್ಯಾ ಸ್ವಾಚಿತಃ

(೪೯)

ವಿರಂತಪ್ರಾಸಕತಿಯಿರು ನಾಯಿಕಾಯುದ ಅವಣಿತಯ ನಾ
ಯಕಿಂ ಪರಾಯಂ:—

“ಪೋಂಚಾಂಭಿಣಂಯವರು ಸ್ವಾಪರ್ತಿ ತಿರಿಯ ವಂ—
ರಿಷ್ಟ್ಯಾಯೋ? ಕ್ವಿಷಾಯಣಿಕಾ—

ಯಾಯಾಸಷ್ಟ್ಯಾಕ್ರಿಂಡಾಷ್ಟಾ ತ್ವಾಂಣಿ ತ್ವಾ” ಕಾ—
ಣೋತವೆ ತಾಣಿಷ್ಟ್ಯಾ

ಅಂತಿಂಧಾ ಉಪಿತ್ತು ಕಣ್ಣಿಂದವರವು ಕವತಮ—
ಕಣ್ಣಿಂದಹಾಣಿತಾಣಾಣಾಹಾಕಿ—

ಇಂಜಾಯಾ ಹಾಸಣಿತಿಂತು ಭಾವಿಗಮಾತ ಮಂಣೋ—
ಅಸಾಹಮಾವಿಷ್ಟಿತ್ತಾರಿ.

ತ್ವಾಂಣಿತ್ತಾರಿ=ನೀ ಏಂದರ್ದು ತ್ವಾಂಣಾಯಾಯಿರಿಷಣ. ಉತ್ತ
ಸ್ಯಂ=ಉತ್ತರತಮಾಯ ಅಸ್ಯಾಂಣಾಂ (ಕಣ್ಣಿರೊಂ) ತ್ವಾಂಣಾಂ.
ಭಾವಿಗಂ=ವರಾಂ ಭಾವಿಕಣ (ಉತ್ಸಾಹತೆತ)

ഉ—തന്ത്രാദിമാരും ദിവം വിനമിതം പ്രക്ഷിപ്ത കൂതാ ചംഡയോ
സൂര്യപ്രകളുമലാക്കണക്കരേശും നിന്മഭൂ മധ്യ
പാണിത്രം ച തിരുന്നുത്സൂചകപ്രസ്താവനക്കുമാണബാഡി—
സ്ഥാപ്തഃ! കിം കരവാണിയാതിശയാമങ്കണ്ണിസിസായഃ (സ്വ)

നായകിനോട് ഖുഞ്ചിഷ്ടാനോടു തെരു ഭാവിക്കേണമെ
നംപാജണിച്ചു സവിയേംട മുഖപകാഡ നായിക പരഞ്ഞാം—
കാണേ ദിവമുഖവീണ വരമനമനമയം
കാർക്കളിൽ കാണു ചേരേത്താം
പുണ്ടേനോഡം തിരുക്കിരുത്തിക്കുളിക്കും
കാരുകിരം തൊന്തരുച്ചും
സപ്പാണേ അഞ്ചാ വികാരം പ്രകടിയിക്കോ—
ലം കരാളാം മരച്ചും
പ്രാഞ്ചേഷ ചുമുളിക ഓവിക്കുളു!
മന താനെന്നറുച്ചയു്?

കാണേ മഞ്ചുവീണേ—കാണൽ എന്നിക്ക അഭിമുഖ
നാമിരിക്കം സമയത്തിൽ. വദനഃ—മുവത്തെ. അനന്തയം—
തൊൻ നമിസ്തിച്ചു. ലാം. ഉഴകുപുത്രയാം. തിരുക്കിരു
തികരുകിക്കം—അവനീറ വാക്കക്കുള്ള കേരിക്കാൻ കൊതി
ക്കൊവ. സപ്പാണേ—കന്നലിക്ക്. പ്രകടം—വെളിച്ചുപ്പുട്ടു. അധികച്ചോലം—കരുപ്പാലക്കുളിൽ—കഴിക്കത്തക്കുളിൽ വെ
ളിച്ചുപ്പുട്ട വികാരം ഭോക്കാശ്യവും സേപ്പരും ആണാം. കരാ
ളാം—കരഞ്ഞംകൊണ്ടു. പ്രാഞ്ചേഷ ചുമുളേ—വിളംഗുക
ക്കിൽ ചോട്ടുണ. കംബുളിക—റവക്ക; പ്രുമാനിയയം നിനി
അം അന്തിമുഖിതങ്ങളായ സൂര്യങ്ങളാം റവുങ്ങ സപ്പയ
ദേ ചോട്ടുണ എന്ന താളുള്ളം.

ഒ—“അഹരവിരുത്തം മദ്ദല്ല വാഹനസ്തോപി പദ്ധതിവം
കിഴുത് സകലേ യാതെ വാഹി പ്രിയ! തപമിനേഹശ്ശ്രസി”
ഇതി ഭിന്നംതപ്രാപ്തം ഫേശം പ്രിയസ്ത്ര കിയാസതോ
മരതി ഗമനം വാലാ വാതൈന്ത്രസ്ത്രവാഷ്ട്വാജ്ഞംഡിന്ത്രഃ (മര.)

ആശാഭോഗവ്യനായ നായകനെ മുഖഭംഗയ നായിക
നിവാരണം ചെയ്യുന്ന മുകാരത്തെ കവി പറയുന്നു:—

“വന്നീടാനിവിക്കെടുരേ വഴുക്കുമോ?

നട്ടച്ചുയായീടുമോ?

പിന്നീടാല്ലെങ്കുമോ? പകൽ കഴിയുന്നോ?

മൊല്ലുണ്ണുമെൻ്ത് വല്ലുണ്ടാ?

മുന്നീവന്നുഥരം ശഞ്ചലവത്തി

ദേഹാന്തരേ ഒപ്പാക്കവാ—

നന്നീടും കണവൻനു യാത്രയെ

മുടക്കീടുന്ന മുഖംംഗനാ.

ശഞ്ചലവത്തി=തൊണ്ടയ്ക്ക് ഇടപ്പ് യോട്ടക്കുടിയവരം.

ഒ—കമമപി സവി ക്രീഡാ കേപാദ്ദുജ്ഞതി മദ്യാദിതെ
കംന്നലുംയസ്തുക്കപ്പാശംശുംശുംവലാൽ ദത എവ സഃ
ഇതി സരണസ്ഥാപനുഭേദമാണി വ്യപേതാലുണ്ണു സ്ത്രീമാം
പുനരചി മതപ്രീഖം ചേതും കരോതി കരോമി കിം. (മര.)

നായിക യുജ്ഞനായ നായകന്റെയും തന്റെ മനസ്സി
നെന്നും ആവുത്തിയെ സവിയേംടു പറയുന്നു:—

കേളീകോപവക്കാർ കമ്മുന ഗമി—

കാൻ ദാൻ കമിച്ചുപ്പോഴു—
ക്കാളീ! യക്കറിന്നുകിടക്കായെവടി—

തൃത്യായ മണിടിനാൻ

കേളീ നിമ്മനായ നിഷ്കരണനിൽ

ചെല്ലുന്ന വിത്തം മത—
ആളിത്രമിതാഗ്രഹങ്ങാടിനിയും

വല്ലായ് ചൊല്ലാവതോടി

കേളീകോപം=പ്രണായകാഖഹം. കമ്മുന=പണി
പ്പെട്ട്. ഉത്ഥാന=എഴുന്നേറ്റ്. കേളീ=കേരം ഇര. നി
മ്മൻ=സ്നേഹമില്ലാത്തവൻ. മതആളിത്രം=മതപ്രീജ
ഡാനി (ലഭിയില്ലാത്തതായി) ഭവിച്ചതും.

ഒ—ഒപ്പത്രുംനിനി ജല്ലതോർപ്പഹനുകക്കാക്കണ്ണീതം യദ്യപി—
സ്നേഹ പുംക്കംഘസന്നിധിയശ കിരാതസ്ന്യംതിമംഗ്രം വയുഃ
കല്ലും ധാരംവിതപ്പണരംഗശകലംവിന്റുസ്സു ചംഞ്ചുവുടെ
ഉരീഛണ്ണം വിഭയാനി ഓഡിമധബ്യുജേര വാഞ്ചുന്നനം.

രാത്രിയിൽ നാനികാനായക്കാർ പറഞ്ഞ വാക്കു
ക്കൂട്ടു രാവിലെ വിളിച്ചുപറയുന്ന കിളിയെ നായിക തട്ട
ക്കന്ന പ്രകാരങ്ങൽ കവി വർണ്ണിക്കുന്നു:—

രണ്ണാളും രാത്രിയിൽ ചേന്നത്തുണ്ടിയ മൊഴിതാൻ
സന്നിധിയാനേ തുരുണ്ണാം
രണ്ണാട്ടിക്കൈഞ്ചുവിയാനുഡിതരമാട്ടഞ്ചുസി ചോ—
സ്സുന്നകേളീത്രുക്കിരതാ

മിണ്ണംതാഴെന്ന ചംച്ചുപ്പടക്കിക്കടമതിൽ
കർണ്ണിക്കാവ്യത്വരാഗം
വണ്ണാർധുദേവണി കാസിപ്പുവനത്വവാദാ
ഭാസിമിബീജങ്ങാഞ്ച്.

മുത്തുന്നാം സന്നിധിയാനന്ന=മുത്തുക്കളിടെ സന്നിധിയിൽ.
ആദ്ദേഹിതം=പിണ്ണായും പിണ്ണായും ആറുത്തി. ഉഷ
സി=പ്രഭാതാഞ്ചിൽ. ചംച്ചുപ്പടക്കിക്കടം=ചംച്ചുപ്പടക്കി
ഞ്ചു (ഒക്കാക്കിഞ്ചു) നീക്കടം (സമീചം) കർണ്ണിക്കാവ്യ
ത്വരാഗം=കർണ്ണാസ്ഥാരമായ പത്വരാഗരത്തം. അവന്ത
വദന=പ്രജ്ഞകൊണ്ട് താഴോന്നായ മുഖത്തോടു കൂടിയ
വരു. ഭാസിമിബീജങ്ങാഞ്ച്=ഭാസിമിയുടെ (മാതൃക്കല്പം
അടിഞ്ചു) ബീജം=(ക്രി) എന്ന ദംഭേതാട (വ്യാഖ്യ
ദശാടം).

എ—അഞ്ചുംനേന പരംദേശവിം പരിഭ്രാ—
ംദ്രീഷ്മം ദഃഖിതം
കീറ ലഖം ശാം ദംഭേന നയരാ
സൈംഡാഖ്യമേതാം ദശം
പരശ്രൂതദ്വിതാക്ഷചവ്യതിക്കം—
സക്രാംഗരാഗാനം
വക്ഷദ്ഗൈമമ തെലപ്പജ്ജമലിനൈ—
മേണിപ്പാദരംകിരം.

(എ)

സപ്താവരാധിന്ത മരച്ചുംകൊഞ്ചു് അറിയാതെ പുറ
കിൽവന്നു് ആലിംഗനംബച്ചയു നായകിനോടു നായിക മുള്ളി
പാറയുന്ന—

வித்துபாஸத்தெகிகாலிழக்கமகளிலும்
வினிலோக்காதெவனி-
அபாணுக்கிரூரை கிட்டி வைகிறவு மற்று
ஸௌஷ்டிரமனங்கே?—
வரேஷம் ஹ்ருயஸிரோபார்த்தவயினாலிலும்-
காங்கரமாலாந்துதம் மர்த்-
வெகங்கே தங்கும் மெழுக்காலத்திவிழுதமு-
க்கெரிடும் மாநிடம் தே. (முன்)

அறுபூர்ணிசை=அறுவிளங்கங்கங்கையுக். கிதவ!=யூ
த்தி ஸங்கூபி. ஸௌஷ்டிரமாந்தம்=ஸௌஷ்டிரமாந்திள்ளிர
மாகி. வரேஷம்=ஹம்=ஹு (கிள்ளிர மாநிடதை) அ
து=கோக்கு. ஹ்ருயஸிரோபார்த்தவயினாலிலும் காங்கர
மாலாந்தம்=ஹ்ருயஸிரோபார்த்தவயினாலிலும் (ஸ்வத்திரியா) ஹ்ரோபா
ர்த்தவயினாலிலும் உலகை காங்கரமாலாந்தம் கொலைநூட்டிக்கூ. மற்ற
வெகங்கே=எல்லா கேள்வாதாலும் கொலைநூட்டிக்கூ. அதிவிழு
தம்=ஏடுரவும் வசூலாயது.

இ—ஏடுக்குரஸகஸங்கதிஃ பரிப்புதா புறுஞ்சமாங் சீரத-
நூஃங்குலங்கயத்தைவக ரஸையேஷன்பி ஸங்விள்ளித:
அலுபாபோபிக மினுதா பரிஜங் வூபாரயாறுானிகே
காங்கரபுறுப்பாரதனுறுயை கோப: துதாமிதுத: (மு)

ஒப்பாயியாய காக்கான காயிக ஸாமதமும்கோ
ஞி வேசிப்பிமகை புக்காரதை கவி பாயுளா:—
ஒராக்புறுங்குஜாதிவஸதி பரிஹரி-
ஷ்விசிகாஞ்சுகமங்கை

ബൈസ്റ്റരാദ്ദേശം വിടിപ്രായംക്കവട-
അംഗർ കൊച്ചത്തില്ല തകം
ചേരാതുക്കിടിനാളു കതികരം സവിക്കള്ളംടായ്
മുത്രമോരോന്നുചൊല്ലി-
ശ്രീരാസന്ധകാരഭാഗ്യം ദയിതനോട് ഫലി-
പ്രിയതൻപ്രേരകാവം.

ആദ്യം മുജന്തി=എതിരേൽക്കണ്ടതിനായി എൻ്റീക്ക
നാവരം. വസതി=ഇരിപ്പിനെ. ‘പരിമരിച്ചീടിനാരം’ എ
നാതിന്നീര കമ്മം. എ കമരേയു=രഭേ കട്ടിലിൽ. ബൈസ്റ്റ
രാദ്ദേശം=ബൈസ്റ്റരമാക്കംബന്നും ഉണ്ടു അല്ലിംഗനതിനം
യിട്ട്. ‘തകംകൊച്ചത്തില്ല’ എന്നന്നപ്രയം. വിടിപ്രായം
ക്കവടം=വെററിലാച്ചുതരം തെള്ളാട ചെയ്യു എന്ന വ്യാഖ്യം.

ഒ—ഒരോക്കാസനസംഗതെ പ്രിയതമേ പദ്മാസപ്രത്യാഘരം-
ദേക്ഷ്യാനയനേ പിധായ പിമിത ക്രീഡാംബവസ്യമലഃ
തിഞ്ഞപത്രിതകസ്യരസ്സുളക പ്രമോസ്സസന്നാനസം-
മന്ത്രമാസലസങ്കപ്പേരലമലകരംബുദ്ധേന്നപരംഘംവതി. (ഫു)

മുത്തനായ നാശകൾ രണ്ട് നായികക്കളോട് പ്രവർത്തി
ചെതിനോ കവി വർദ്ധിക്കുന്നു.

കണ്ണിട്ടുകാസനത്തിൽ പ്രിയകളിൽവരെ-

പ്രിനിലെത്തി പ്രംമാണം

കണ്ണിക്കാർ ക്രന്തഡാക്കാമോരവരംഗിച്ചിക്കളേ

മുടി ലിലാദ്ധ്വനി

തൊണ്ണിക്കിണങ്ങുകൊടുക്കന്നയരയപരമെ

കണ്ണുമീച്ചൽതിരിച്ച്—

കൊണ്ണില്ലാവാച്ചി എഴും കിതവന്തിരാസം
പുണിച്ചുംവിച്ചിട്ടിട്ടു.

ലീഖാട്ടുലേന—ലീഖ (വിശനാദം) എന്ന സ്ഥലത്തോട്
ട (വ്യാഖ്യതോടെ). ‘കണ്ണിക്കാർ കുറത്തിലാഡ’ എന്നും ‘തൊ
ണ്ണിക്കിണങ്ങുകൊടുക്കന്നയര’ എന്നും ഉള്ള വിശയങ്ങൾ
കൈത്തിരെ പിന്നിൽത്തെവന്ന കണ്ണുപൊതുന്നതിനും മറ്റവ
കൂടുതലും ഉള്ള കാരണങ്ങളേക്കു കാണിക്കുന്നു.
കണ്ണം—കിഴുത്രു—ഇഷ്യൻ—ശംപ്പു—ഇഷ്ടാവാച്ചിഎഴും—
ഇഷ്ടന്തിരം ലാഭംകൊണ്ടു സഹിച്ചുന്നതായ (അപരഭ്യ)

ഒ—ചരണപതനപ്പരുവാനാൽ പ്രശ്നംപരംജോദ്ദേശം

നിഞ്ഞകിതവാചാരേതുക്രമാന്വയം പജും തുന്ത

ആജ്ഞി രഹം നിസ്ത്രേശസ്വാരേച്ചുസ്വന്നമിതമഹമ്മുയാ

നയനസലിപ്പില്ലിനാ ഭേദിപ്പുവിശ്ച നിപാതിത്വാ

(ഹം)

സവികളുടെ ഉപദേശത്താൽ നിച്ച ഇംഗ്ലീഷാക്കോപം
കൊണ്ടു നായികക്കണ്ണായ ഇംഗ്ലീഷാരാശ കവിപരിയ
നാ:—

ഭേദിപ്പുതനനമസ്തിച്ചുരുളുവേക്കിക്കു

പ്രസാദാശവൈ—

താജ്ജിതനാം ഒഴിതനാം ന് ഗ്രൂഡകിതവാച്ചാരനി
ഭർത്താക്കിനാം

ഉള്ളിൽ കോപമിയന്ന ചൂക്കമളവിൽവെക്കവെച്ച്
പോർക്കേഷൻ

പാട്ടിപ്പുട്ടെന്നുകൾ നോക്കി നൊട്ടുവീപ്പുംചുറ്റ്-
കണ്ടാലും സവീകി.

പ്രസാദം=പ്രസാദിപ്പിക്കുതിന്തിരജ്ഞി എന്ന. നിഗ
മകിതവാഹം=നിറുദ്ധമായ (മരദ്വാച്ചിരിക്കുന്ന) കിത
വാഹാരം (ധൂത്തിപ്പുത്തി) ഉള്ള വന്നേ! ഇരു നായകനെമുണ്ട്
തിച്ചുജ്ഞി സംബുദ്ധി അനുകരം. ഉരക്കാലും=ഉൻകുടകം
യ (അധികമായ) അസുരേന്നു (കൂദുനീരോട്) മുടിയവരു.
സവീകി=സവിക്കു. നോക്കിയുണ്ടായിശേഖരകമാം.

എ—കാഞ്ചുംഡാഡാതരാവവജ്യവസന്തപ്രാംതാ കിമക്കം പുനർ-
മുദ്രാഡാക്കിസ്വപ്പിതിതി തങ്ക പരിജനം സ്വൈപ്രാംപ്രിയേപ്പുച്ചതി
മാത്ര്യപ്പിമപിമച്ചും പതി മമേത്രംദോപിതങ്കുംധയാ
പഞ്ചസ്യ സ്വപ്തവാദലേന ശയനേ ഭത്തോവക്കിശ്രദ്ധയാ. (ര.০)

പ്രണയകല്ലം നടിക്കാൻ സവികളാൽ ഉപദേശി
ക്കപ്പെട്ട നാഞ്ചിക അവരിൽനിന്നുണ്ടി ഒക്കെക്കാണ്ടം നായക
നിൽ ഉള്ള പ്രജാക്കാണ്ടം കാണിച്ച ആപ്പത്തിന്തെ കവി
പരിയന്ന.

ചുമ്മാതത്രേത പടാന്തം ദ്രുംതരമിരിതാണ്-

കൊണ്ട ബന്ധിച്ചുറന്തേ—

നിമഹാക്കളുംജീവണ്ണം പ്രിയനവള്ളെന്നു—

ഓം മനം വരിക്കേ

അംഗമാ! ലിമാദുരാങ്കനാതിനംചനവലി—

ക്രന്നതില്ലെന്നേക്കാബി—

ചുമ്മാറഞ്ചനക്കിൽത്താൻ താലുക്കൊഴവരി തിരി

തേരാട്ടിടം വിട്ടവന്നായ്.

പടാന്തം=വന്നു അതിന്റെ അററം. സ്ഥമാം=ഈ, രാം
(എന്ന), മഹം=വൃജം.

ദു—എക്കുന്നിൽച്ചയാന പരാദ്ദുവതയാ വീംതാത്തരംതാമുരത്തോ—

രണ്ടുംസ്യുമുളി സ്ഥിതേപ്പൂശനയേസംരക്ഷതോർഗ്ഗതാശരവം

ഒംപത്രുംസ്യുനരകരപാംതവലഗാനിശ്ചിഭവച്ചുക്ക്ഷേഖാർ—

ഭഗവാ മംനകലിസ്തുഷ്ഠാസരഭനു വ്യാപുത്തക്ക്ഷാലധം. (ര.൩)

അംഗ്രോഹം ആണയേക്കാപാചിഞ്ചനടിച്ചുകിടന്ന നാഡി
കുണ്ണായകമാണുട കോഡം മാറിയ മുകാരഭേദ കവി ച
രയുന്ന—

ഉമിത്താച്ചതോനോരേ മെഞ്ഞകില്ലാഭിമുഖം

തമിൽ മിണ്ണാതെ ഓആം—

തേര്താക്കമോരു തന്റെഗ്രഹവമതിനെ വിഡം—

തേ പണിക്കുട്ടിരിക്കേ

മിത്താസംഗേനമാഡം മിച്ചികളുടിടക്കലു—

നേന്നാതനോരു ക്ഷണാത്താ—

ബുദ്ധതാരിയ്ക്ക് തീന്നുകേളീക്കലുക്കിഞ്ചവരും

ചേന്നുകൈട്ടിള്ളുണ്ണന്നാർ.

മിത്താസംഗേന=മിത്താതിന്റെ (മനസ്സിന്റെ) ആ
സംഗം (ഇണക്കം)കൊണ്ട്.

நீ - பற்றுமோ மனி கிஂ அபத்து ஹதி
கையெழுங் மதுவங்விதம்
கிஂ மாஂ காலபதித்துயம் வடு ஸஂ:
கோபணுயாப்புஞ்சிதா:
ஹதுங்கூந்துவிலக்ஷ்ணி சதுரே
தங்கினவஸமாநரே
ஸப்பாஜம் மனிதம் மது ழதிமரோ
ஒக்டங்கு வசிங் பணுயா.

(ஏ.ஏ.)

அரண்யாந்து நாயிகானாக்கமாக் ஸஂஸாரிக்கலாதெ
ஹரிக்கெயுங் பெட்டு நாயக்கன் விரிக்கெயுங் வெண்டுபோகி
ளாய நாயிக்கெயுங் அரவஸமாநை நாயக்கன் பரவுங்க:

கள்ளிடாவென்னாக்கத்தாணிவழுடு வியமே—

நோத்து தொங் பாந்திதனோங்
விளைநிலீதெவன்னாந் கங்கிதி மன்—

காந்தயுங் கோபமாந்தார்

அவ்வாபாரா மிமோவீக்ஷனா வதுமதை—

மாயவஸமாந்தரத்திற்க

ஸப்பாஜம் ரதாங் விரிதேங்கவரங் மெயுதி வோ—

குங் புக்காரங் கிரந்தாரங்.

அவ்வாபாரங் = புராபாரா என்ற ஹலுங்கெ. மிமோ
வீக்ஷனை வதுரங் = மிமா (அரண்யாந்து) வீக்ஷனம் (கோடு
கெங்கு) வதுரங் (மனீயம்) யுதி = செய்து.

ദു—എക്കന്നിം പാലയേ വിപക്ഷ മെഡിന്—
മഗ്രമേ ദുഹ് ഭയാ
സത്യഃ കോപപരാണഃ ദിവ്യദുചിതയഃ
മാട്ടകി അപ്പന്നാപി
ശ്രദ്ധയാദവധിരിതഃ പ്രിയതമ—
സംരൂപിം സമിതന്നുങ്കബണാ—
ഖാദ്രൈന്നുപു ഇവേത്രുമദവലിത
ഗ്രീവം പുനർച്ചീമധിതം. (ഒന്ന്)

നായകനെ കരിച്ചു പെട്ടെന്ന തോന്തിയ കോപത്രണ
പ്രണാശാതിശയത്താൽ നായിക ത്രജിച്ചപ്പകാരത്തെ കിവി
പറയുന്നു:—

അഭ്യാസിച്ചേക്കരിയും പതി പരതണി
പേരുചൊന്നാരുളോര—
നീലാ കോപാർ തിരിതേരാവവള്ളാടനന്നയാ
ത്മം പരഞ്ഞെന്നാരുവാക്കും
ബല്ലാവേഗം ശണിച്ചില്ലവള്ളവന്മാ
ക്കിക്കിടന്നാരുടും സാ
ഇശ്വര വിക്ഷിച്ചുറക്കിടരതിവനിതി സോർ—
കണ്ണമാവുതെക്കണ്ണാ.

അഭ്യാസിച്ചേക്കരിയും=ഒരേമെത്തയിൽ ഇരുന്നു. പ
രതണിപേരു=സപ്തനിയുടെ പേരു. അഭ്യാസി=ഉടൻ. അ
നാശാത്മം=സമാധാനരൂപിച്ചതുന്നതിനായി. ബല്ലാവേ
ഗം=ആവേഗത്താട (സംഭ്രമത്താട). ഇശ്വരാ=ബു
ദിക്കു സാമാന്യം വനിച്ചില്ലാത്തവർ. സോർക്കണ്ണം=ഉരു
ക്കണ്ണയോടെ (ഉരുസുകതയോടെ) ശാവുതെക്കണ്ണാ=ശാവു
തൊമായ (പിൻതിരിക്കപ്പെട്ടതായ) കണ്ണതേട്ടാട്ടുഡിയവർ.

ഈ—തസ്യാഖ്യാനവിലേപദാർത്ഥക
അദ്ദേഹമാക്കിതു
കിം വക്ഷയുരണാന്തരിവ്യതികര
വ്യാജേന ശോപാഞ്ചത
ഇതുമേൽ കു താളിത്തുഭിയ്യസമസ്യ
തൻ സംപ്രമാർക്കു ടു മയം
സംഘടിച്ചാ രജഗ്രൗഢതക്കുവവശാ
അനന്തപ്രാവി അപിസ്ത്രിക്കം.

(ഒഴ)

സപാപരാധങ്ങാൽ കാവിതയായ നായികയെ സാമ
ത്വ്യംകൊണ്ട് മോഡിള്ളിച്ചുപ്പക്കാരത്തെ നായകൻ പറയുന്നു.

ക്രന്നേലും കൊക്കയാളാമവള്ള ടെ പരിരം-
ഓക്കമാന്നാഞ്ചുവക്കി-

ല്ലിനോരവെന്തനിനാംപ്രിപ്രാമനക്കിപടാൽ
ഗോപനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

എന്നോവം തന്ത്രി ചേംബാളിടന്തെവിടേയെ-
നാഡയതേ മായ്യുംധായാ-

ഡോനോണാക്കിം പുണ്ണന്നീൻ പ്രിംവള്ളമതേ-
തത്രസന്താൻ മറന്നാർ.

പരിരംഓക്കം=പരിരംഡം (ആവിംഗനം) കൊണ്ടുള്ള
അംകം (പാട്ട്) വക്കല്ലു്=മാറിടം. അംപ്രിപ്രാമനക
പടാൽ=അംപ്രികളിൽ (കാർക്കൽ). പ്രാമനം (നമസ്കാരം)
എന്നുള്ള കുപട്ടേണ്ടാണ്. ഗോപനം ചെയ്തു=മറയ്യു.

എ—ത്രംഞ്ചൻബാക്കി വിനേനവ കണമുള്ളികയും
യങ്ങൾ മരുപ്പാർത്തിണിം
ഉക്കുമീമിത്രഭിഡായിനി ദ്രീയ തമേ
അദ്ദേഹി കംസംസുംപ്രശ്നി
ഈജ്ഞാപാനന്തനിവിഷ്ണസന്ധിതവയും—
നേത്രോത്സവംനേത്രാ—
തിഞ്ഞംതല്ലുന്നതെക്കരജികവചനം—
പന്ത്രംസമാളിജനഃ,

(24)

കുഡാക്കായ നാഡിക്കേന്നറ ചേപ്പുകേയും സവിക്ക
ക്കിട്ടെ തന്റുക്കാലോചിത പ്രവൃത്തിയേയും കവി പറയുന്നും—

മദ്യുംക്കുള്ളീം നിനക്കേരുമൊരുക്ക മുഖ—
ക്കുമ്പുക്കുടാതെ തന്നെ,
പൊയ്യുല്ലപ്പോതി ഒക്കെല്ല പ്രിയതമനതിലേ—
ക്കെട്ട് തൊട്ടീട്ടുമദ്ദും
സാധുക്കാരംലിതിക്കും സുമുഖിയുടെ മുഖം
നോക്കിയാനുംനോടേ
പത്രാദ്ദുംപാണിടിനാരാളിക്കര ഒവക്കിയിലജ്ജി—
ക്കണ്ണദ്ദുംരാനുര ചാല്പി,
ആരാൽ=സർ=പത്രിണി; അജ്ജീ=ഒന്തു=പുജക്കും

എ—ഭ്രംഗേ രചിതേപി ഭക്ഷിരഡികാ സോങ്ക്കുംപ്രീക്കുതെ
രഖായംപി വംചി സന്ധിതമിം ദേംഡാനം ജായതേ

കാൺലോ ഗവിതേപി ചേതൻി തന്ത്രരംഗംമുഹമംലംബവേദ
ദ്രജ്ജതിപ്പമണം ഡീസ്റ്റ്രതികമം മാനസ്സ് അന്ബിൻജനേ. (൧.၃)

ഖരർഷ്യാദ്യോഹാപരാത നാടികംാം സവികളാൽ ഉപദേ
ശിക്കെപ്പുട്ട് നായ്ക്കു താൻറെ അശ്വക്കത്താരെക്കരിച്ചു അവ
രോട് പറയുന്നാഃ—

വല്ലാതാക്കിച്ചുള്ള കാം പുരികമപിരു കു—
ബാധ്യമാം ദോക്കിട്ടനു
സല്ലാപത്രത്താട്ടകാം തിച്ചിമതമിഡം
ഭേദരമാക്കണ വക്രതം
ഖല്ലാതാക്കാം മുംതപം മുദിപുളക്കിതമാ—
കനിതെന്നാലുമംഗം
ചോല്ലാമായാളു നേക്കാണ്ണകിലവതിവിജമം
തന്നെ മാനം നടപ്പുണ്ട്;

അപിരു=എന്നാലും, യതം=നാണ്ണകെട്ട (വക്രതം)
സ്ഥേരം=സ്ഥിരത്വം എന്നും കൂടിയതു. വക്രതാ=മാവം, മുദി=മ
ന്നുപ്പിൽ, പുളക്കിതം=പുളക്കം (ഭോമാഖലം) ഉണ്ടായതു.

ഈ—പ്രാഞ്ചം രാപ്പായാപരാധാസമയെ സദ്യ്യാപദ്ധതം വിനം
നോ ജാനാണി സവിഭേദംതവലനാവങ്കുംക്കിസ്സംസ്കൂചനം
സപ്പാരൈരഭക്കേ ചാല മുംഗളിത്തെരി പഞ്ചസ്വനങ്ങളുലാ
ഡാലാ കൊവല്ലുവുചരാദിതിച്ചാഡ്യാലാശ്വരകരന്തുണ്ടി. (൧.၄)

ஈடுபாயியால் கானக்களில் ஒதுவியோ பூந்தி
களென்று எரிவான் வறியாத வால்தால் கானிக
கிடை கூவி வந்திருக்கின்றன:—

கானால் விழுப்புமாதிரிக்கூடுவிரை
காலுஷ்டாங்கிழுறை
காந்து வேற்றுக்கர முதிர்வானாகத்திவ—
ஜூஞ்சீட கொலைநிலை
கைநால்பூ கானாதை வாவிக் கா-
எற்றிடுன ஏந கோ சுந்த
க்ளீஞ்சுகாங்கு காநால்பூங்கு காந்தி-
கைநானி காந்து சுந்துமான:—
விழுப்பியங்காந்தியங் செந்தல்பூங்காமந்த்ரம், க
வோல்பாஞ்சிகூவிப்புதைக்.

இ—வாது வாதிதங் பூத்தால்கோவாலங் புதை தார்தங்
தார்பி த கை கோகோங்குக் கா விழிழு பாங்கீதுவ:
தவ அதி கமாதுயம் புமுபுளமிஹங் ஸாங்
அழிதிதநேதைகா பியூ காதைத்தீவிதே. (எப)

ஈடுபாயிகால் காநாக்கை கானிக் தெளிக்கை:—

ஞாக்கே விவரம் முதிதூ உதி விளை-
வாக்குசோல் வோகாம் புதியா!
கோங்கு நினில்லேஷ்விழு வியிக் கா-
கைநான் யூ தாப்புப்பைகால்

—ഒരു—

അമ്പള്ളൂർവ്വന്നാണ് തവ

പ്രോഖാവതി ആളുമാ—

ചേന്നാലീ മഹ ജീവിതം യാട്ടവതിക

കിളില്ലേരെല്ലാമു.

വിശ്വർ ബാക്കുങ്ങൾ= ദ്വാരകയാദ ചാക്കുങ്ങൾ. യുത
ദേപശ്വർ= ദേപശ്വത്താടക്കുടിശവൻ. പ്രോഖാവ്= പ്രോഹം.
(ആളുമം.) മഹാജീവിതം=കെട്ട ജീവൻ.

ഒ—ഇസി കിമിതന്നുംരോ മാരാളിതം ക്കായേ എന്തെ

കൂക്കുവതി കാഞ്ചി ചംഡൈ റാംഗണ്ണിനുചേരേ

പ്രിശ്ചാടിസൗം സ്വീം ദുർഭേദ ത്രാംമതയിന്നിമാ

അദി കിമിക്കരുംസാംകുംബാ ദിനേസുംബിക്കൂസ. (രഹ്മ)

അഭിസാരണിന് അനന്തരമായ വേഷത്തോടെ മു
യനേ അഭി സരിക്കാൻ ഭാവിക്കും രക്കിച്ചു ചൊറം നോ
രക്കിയും വെള്ള നാളിക്കും സവി വോദിക്കുണ്ടാം—

നാരം മാരമുരുള്ളിലും കൂക്കും

തമ്പുനാ കാഞ്ചിരുണ്ടം

മുംരന്ത്രിജലാന്തിലും ദുവരമാ—

മിന്തണം കാൽത്താരിലും

വൈസ്പരം വെത്തു തമുഖടിച്ചുഭിസരി—

കണാൻ ഫോകയാണൊക്കിലി—

നോരം പാരമുഴനു ദിനേക്കുംയേ!

ഉന്നാക്കന്നതന്ത്രിനു നീ?

ತಾರಂ ಯಾರೆ=ಗಿಮಲರಾಂ ಮತ್ತು ಮಾಲ. ಕ್ಕಿಕ್ಕಿಂ=ಉ ಯುರುಂಯ ಕಿ ಈ. ಸಾರವಿನ್ನಾಂ=ಎರಣತಹಾಗಳೇ. ಸೌಮಿ ರಾತ್ರೀಜಲಾಂ=ಸೌಮಿಯಾರಲಾಂ (ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಂ) ಗ್ರೌಫಾಕ್ಟಿಕ್ ಯ ಇವಾಲ್ಪ್ರೋಡೆ. ಇವಾಂ=ಗಣ್ಣಿಸಿ ಶಾಹ್ರು. ತಮಿಶಟಿಫ್ರೆ=ಕೊಟ್ಟಿ ಖೋಚಿದಿನಾಗ್ರಹೋದೆ ಇತ್ತಿ ಹಿತಿಕ್ಕಿಂತ್ತೇಂದ್ರಿಕ್ತಿ.

ಒ—ಆತಃ ಆತಿಪಾರಾತಿ ಈ ವಿತ್ಯ ಕಿಂಗಿಡಿತಂ ಚಷ್ಟಿತಂ-

ಂತಃಖಾ ಮಿ ಗೆಂಧಿಪ್ರಪ್ರ ಪರಾಯಂ ಲಿತಂ ಲಂಪಿತ,

ಹಿಂ ದುರ್ಭೇಷಿತಂ ತಪಾಂ ಮಿಂದಾ ದಿರ್ಬುಕಿತಾ ಮಯಾ ಶಾಹಿತಂ

ಇವಂ ತಿಷ್ಣಿ ಅಶ್ವ ಪಾರ್ಮಯುಂ ನಂತಾಣಿ ತರಣ್ಣಿತಂತ್ತಿ. (೨೦)

ಅಂಗರಾಯಿಯಾಯ ನಾಯಕಗೋಢ ಕಾರ್ವಿತಹಾಯ ನಾಯಿಕ
ಇತ್ತಿ ಪರಾಷ್ಟಿಂ:—

ಎತರಿಕೊಳ್ಳಬಾಹುತ್ತಾಕಾಳಿತರಿಕಿಂ ನಿಂಬಿಕಣ್ಣೆ
ನಿಂಬಿಳ್ಳಿರಣ್ಣಾಕಿ—

ಹೈಪ್ರಾಕ್ಟಿಂತ್ತಿ ತಾಣರಬರಣಿಲ್ಲಿ ಇಂತ್ತಿ ತಾಯಾ—

ಮೆಗಣ ನೀ ಟಾಟಿಲಾಕಿ

ಇಖಣಿಯೆತ್ತುವೆಯ್ತು? ಮತಿಯೆಮತ್ತು ತೊಂ
ವಿಂದ್ರ ಷಪಾಯ್ ಕೆಂಬಾರಂ ಕ ಹಣ್ಟಿ—

ಹೈಪ್ರೀಡೆಣಾಹಿಲ್ಲೆಗೆ ಹಿತಾರ್ಥಿತಣೆ

ಉಕಂಕಿಂಬಂತಾಕಾರೆ ನೀ.

ಇತಿಭಿಂ=ಇರಣಿತಾಂ. ಯಿಂ=ಎತರಿಕಿ ವರಾಪ್ರಮಾ
ತಾತ್ತು. ಕೊಮತ್ತಾಗಂ ಎತ್ತಾ ತಾಲ್ಪಂತ್ತಿ.

ഒ—അമ്മായം വധരാഡാ തുതം പ്രിയസരവ്-

രണ്ടും ഒരും ക്ഷണമംസിനം വൃവസിതം
കിരാത ഗൗരു പുരഃ
അതും കിരിതാവത്സി പ്രിയതരെ
സഹപ്പുമം പ്രാശിതം
ഗണവ്യ സതി ചീവിത പ്രിയസ്തു—
സംക്ഷി കിഴുഞ്ഞുതേ. (ര. २)

നായകൻ നൃത്യാനോന്നവർഗ്ഗാരി നാടിക മു
ണ്ടുറാത്തിൽ വ്യവസിതചാകിട്ടു തന്റെ ജീവനേ നാം
ദേശാധികാരി പറയുണ്ടാണ്—

ഒന്മമത്തുംവിട്ടു സ്വാഹയി വളകളിടവിടാ—

തന്ത്രനിത്യാത്മായീ
ഡൈത്യം നിന്നില്ല തെള്ളം മനമയു ഗമനം
നിഹയതിച്ചു നടേതാൻ
ദോഷാന്തരം ഭന്താവന്നു ഇളംവതിവൊന്നമി—
ചേവയം നിർദ്ദേശിച്ചു
പോരുകണം നേരമെന്നജീവിതി! വൈത വെടിയു—
നീരുത്തു ചങ്ങാണിമാരേ?
നിഞ്ഞാതം=നിന്ത്യതം, പോയതു്.

ഒ—ഞ്ഞപ്പോം സവി സുപ്രകാമികി രക്കം—

സ്ത്രീസ്ത്രീക്കോന്നയരം

പ്രേമംവെനിതയും മഹാ തരളയും
 സ്രൂപം ദിവം തന്ത്രവേ
 അസ്ത്രത്വേഷിക നിമിഖഭേ നയനയോൾ
 ജ്യു ത്രംസ്ത രോമാഖുതോ
 ലജ്ജാംസീകമദേന സംപ്രചാരതാ
 തന്ത്രാലയേരൈളും ക്രമേഃ. (ഒറ്റ)

നായകനിൽ പ്രേമാതിരയതാൽ നായിക താൻ
 ചെയ്യ ചാപച്ചുതേ താൻര ഇഷ്ടാശവിഞ്ഞാട് പറയു
 ണാഃ—

ശ്രീമാൻ ദത്താവുരജാർ സവിഭവതിയു—
 ജൈസ ചൊന്നാളിമാർ പോയ്
 പ്രേമാവേഗേന ചെരേൻ തബന തരളയായ്
 തമുവേ മനുവതേര
 രോമാഖുാലോകനഭായ കിതവക്തുതകനി—
 ദ്രാമരിണ്ണതായ നേരം
 ശ്രീമാന്ത്രം മേ ഭവിഷ്യാക്കരുമധനവിത
 പ്രഞ്ചമഭാവമത്താൻ.

കിതവക്തുതകനിദ്രാം—കിതവശൻര (ധൂതംശൻ) തു
 തകനില്ലെയ (കണ്ണ മാം ഉറക്കെന്ത) ഉചിതപ്രക്രമം—എ
 ചിത്തമാം പുക്കം. (സൗരംഗം) ചുബ്ബും ഏന താ
 ല്ലാം.

ഒ—കോപോ യതു ഭൂക്കടിരവനാവിഗ്രഹം യതു മെശനം
യതു സ്ഥാപ്താസ്ഥാപ്തി തമഖനദയാ ഭൂക്കടിപാതഃ പ്രസംഗഃ
തസ്യ പ്രഥ സ്ഥാപ്തി ഭൂക്കടിപാതഃ വൈശാപല്ലജംതം
തപാ പാദാംത ശാസി നവ തമ മന്ത്ര ശാക്ഷി വലായഃ.

(ഇര)

നായകൻറർ കർന്നാച്ചരാധനതാണ് കച്ചിത്തായ നാ
യിക നായകനോട് പറയുന്നു—

മഹിഷുവിൽ കോപക്ഷേപാരി ഭൂക്കടിലവനാതാൻ
ശാമിശ്വാസ്യതം താ—
നല്ലം തമമിക്ക സ്ഥിതം താനന്നനയമൊരുക്കിൽ
പാതമാത്രം പ്രശ്നാഭഃ
ഞാപ്രേമാവിരൂപാശാംതീച്ചകയ്യവിതവേ
പ്രാണ്ടഭാഗിപ്രകാരം
മഹിഷാദേ നീ കിടക്കുന്നമഹാകനിവുച്ചി—
ക്ലോട്ടിഡേ ഭജ്ഞിയാം തേ.

ഭൂക്കടിലവനാ—പരികം ചുള്ളക്കു, മിശാലു താ—
മിശാതെ ഫുരിക്ക എന്നും ഭൂതം. പ്രക്കപാതം—പ്രാണി
ൻറർ പാതം (കടാക്ഷിം) നീ പ്രൗഢാവ്—ഭാവുണ്ണനമിഷ്ടാം
മുരുന ഭൂതം. മരുപാദേ—എൻറർ കാർക്കു.

ഒ—സുതന ജമിമി മെശനം പശ്യ പാഠിനതം മാം
ന വബ്ദ തവ കാംചിക്ക കോപ ഏവംവിയേറു ഭൂക്കടി
ശ്വരി നിതന്തിനാദേ തിഞ്ഞംചിലിതാക്ഷ്യം
നായനജലമനല്ലാം ദിക്കിന്ത്യിനാം ന കിഞ്ചിൽ.

(ഇര)

കുപിതയാണ് നാമിക്കുടയും സംശയന്ത്വച്ഛൂത്
നാ നായകൻറ്റും സ്ഥിതിയെ കവി പറയുന്നും—
മതി മതിമുഖി! മെലനാ കുണ്ഠക തോൻ കുള്ളൻ

[വീണേൾ]

മതിയതിലിത്രപ്പോൾ തേ ജാതു ജാതം ന കോപം
ഇനി പതി അരയുദ്യോരം സാ തിരിഞ്ഞക്കുമിമി-
ചുതിവിധുരകരണതാഴേരുമൊന്നാതിഡാതേ.

ജാതുജാതം ന കോപം=കരിക്കവും കോപം ഉണ്ടാ
യിട്ടില്ല. അതിവിധുരം=എറാവും ഭാവിതാ.

ചി—ഗംഗംഘിംഗനധംമന്തിത്രപാതിനംരംമാൽഗമം
സാഗ്രഭ്യമരസാതിരേകചിത്രങ്ങളാണവിപ്രദേശംവുരു
മം മാ മാനമെംതി മംമലമിതി ക്ഷംമാക്ഷരോധ്യംപിനി
സൃഷ്ടം കിം ന ഭൂതാന കിം മനസിമേ ലിനാ വിലിനാനകിം [യം]

പ്രണയിനിയാണ് നാമിക്കയെ താൻ രമിച്ചിത്രപ്പേ,
ം അവളുടെ അവസ്ഥമെയെ നായകൻ പറയുന്നും—

മദ്രാഹീനാദരം പുത്രകിയ മുഖക്കൂമന്നേൻറെ
രോമാബുമിാൻറം

മദ്രാഗോദ്രേക്കൂലംകടിശാമതിന്തിന്നിനാംഗ്രൂ കം
സ്രംസിയായും

മദ്രാ സാ വേണ്ടവേണ്ടാണിതുംഭിട്ടിയെന്നാക്കലും
ലാപിനി കിം

നിദ്രാണാ മർഹ്മിതാ കിം മനസി മണി ലക്ഷ്മീചും ദ്രു
തപം ഭജിച്ചും?

മിലാമീനാഭരം=മുദ്രാമീനമാരം (അളവില്ലും) അം
ദരത്തോടുകൂടിയില്ലും, റഹ്മാഗോദ്ദേക്കുലം=എൻതിൽ ഉ
ച്ചി രാഗത്തിന്നും (സ്ഥാപനത്തിന്നും) ഉപേക്ഷം (ആധിക്കർ)
കുലം.. കടിതടം=ഈശ. ശാംഗ്രൂകം=വസ്ത്രം. സ്വംസി=അം
ഗിയുന്നതു്. ഭദ്രാ=ക്രൂണാവത്തി. ആക്ഷംഖാപിനീ=ആ
ക്ഷലമാകാവില്ലും ആലാപിക്കുന്നവരം (ചരയുന്നവരം) നി
ഭാണാ=ഉറങ്ങിയവരം മുർദ്ദിതാ=മുർദ്ദിച്ചവരം (മോഹം
ലസ്യം മുംവിച്ചവരം) വയിക്കു=ജാദേദത്തോടു ചേരക,
അവത്രം ഭജിക്കു=അംഗിഞ്ഞുപോക.

ഒ—പടംലഗേ പത്രേഃ നമയതി മുഖം ജാതവിനയം—
മരംദ്രോഷം ധാർശിച്ചതുപമരനി ഗാത്രാണി നിത്രോ
അബേദിനം ചംഘുംതും ഏഴിതിച്ചവസ്താവിജ്ഞനയനം
അഡിയം താമ്രതൃക്കം അമമപരിമാണേ നവവയ്യഃ. (യണ)

നവസംഗമസ്ത്രീഇളായ നാളികയുടെ അവസ്ഥയെ
ക്രിയാപരമായി—

കാഞ്ഞൻ ഷുഗ്രക്കിലേനുവേയുവരിച്ചവം
താഴുള്ളനു മന്ത്രാദഭാ
പുഞ്ചകാനാഭി മതിന്നിട്ടംബോധതൊഴി-
ചീരിനു എയ്മെല്ലുവേ
ആക്ഷംകാരുരിയാട്ടവാൻ സ്വിത്തുവി—
മാലോക്കു ചാലേ സവീം
പ്രീഖാലോളിതയാല്ലേക്കുളിക്കിന്നവല—
ശത്രുനു ബ്രാഹ്മ രൂലോം.

ஈவோகு=கள்ளி (ஸ்திரவியாக ஸவிசெ) பூ
ஈவோகு.ஒ=பூரி(புது) கூங்கி வோகு.ஒ (பாலை)
ஈவோகு.கி=கொம்மாகிட்டின்ஜாய் குரீஸ்,

இ—நாபதேநாநாயக கு புதையுடு

பொன்னூற் கண்ணும்புதை
 ஏய் தீங்கு திவசு விஷங் பூங்கை
 வதாக் கடங்கிலுது
 அங்குநூற்று பூதை சுவை விமிதயோ—
 ஓதிழ்கமணித்து என—
 ஸ்தோஷ ஸபதி ஓதிதயுதிகரை
 மாங்க விமங்குங்கிது. (ஏ.ஏ)

அங்குமாயகை பூதைநூற் சுமிபூகிக்கொட்டாத
 நாகிகாநாயகமாயகை பூங்குங்கா பா தாயை கநிபு
 புகாரகை கவிச்சாயங்:—

ஸங்க பதைத் தாந்தாக்காதயும்பாடுதமா—

காதயும் வெங்குவாக்கை—
 ஸ்தோஷத்தித் தீரிதைநூற் பாக்கமுஷவந்

பேசாமமாம ஞேஷங்கோ.ஏ.ஏ
 தாந்தாக்கா பிள்ளிரின்தங்கை மதவுதவ—

ஸமாநரே தித்துக்கை—

பூந்தங்கா சேர்ந்தே.ஏ.ததித்தைக் கா—

ஸத்திநாக் கிர்நா.ஏ.ஏ.

ஸோஙம்=ஸமிக்கொட்டுதல். தித்துக் = விலங்க
 ததிந். அக்கிபூந்தங்கா=கடங்க்கைதா.

ദു—ഒരു ശ്രമാവും ശ്രമാവും ശ്രമാവും—
മാനേ വിജയിതെ
കിപ്പുന്തെ സർബാവും ജന്മാവും ആ
അ ഗമതിപുരഃ
തൃഞ്ഞേപ്രക്ഷൃഷ്ടേപ്രക്ഷൃഷ്ടേപ്രക്ഷൃഷ്ടേ—
താംസ്യാംശു ദിവസം
ന ജാഗര കോ മെതുക്കല്ലതി ശത—
യാ യന്ന മുഖ്യം.

(ഉച്ച)

നാമകനാൽ അംഗാലും നാമിക ശാഖാം ഉം
സിനനാഥി മുഹൂറിൽക്കൂടി കണ്ണാഡോക്കന്നരു കണ്ണ് ത
ണ്ണീര അവസ്ഥയും സവിന്നോട് പറയുന്നു:—

ഭൂമാവും സ്വാദും ശാന്തവും മൃഥാവും
ശാഖാജ്ഞാവും വിട്ടുവൻ
സാമാന്യത്തിലോരാളുതന്നനിലയിലായു
മുഖപിൽ ഗനിച്ചീടുവേ
സീമാതീതസുവം കഴിഞ്ഞതിലിവസാ—
നോതേതാത്രു മേ മാനാസം
മേ മാന്മൈ സവി! യെന്തുകൊണ്ട പൊടിയു—
നീരല്ലനവിശ്വിസ്യു തൊൻ.

സീകാനീതാസുവം = സീകാനീതാസായ (ശാഖാവില്ലംനെ)
സുവന്നോടുകൂടംവന്നും ദിവശാഖാ = ദിവശാഖാം (ശാത്രം)

എ—വിവരമിണ്ടോൺക്കുംത്തും ദ്രവിച്ചതയാറുമെ—
ന്നവമിവ ജനങ്ങളു ഭയമുറാളിക്കുന്നതോ
കമ്പപി ദിന തീക്കു യാരു നിശാമധിക്രമങ്ങോ
പുസരനി കട്ടാ വുഫീ യുകേംത്തുമാ ന തമാരതിഃ. (ര-ശ)

விருவிற்கிடையாரால் நாயிகாபாகின்மானை ஸ்தூ
ஸம்பிவங்கை எவ்வளவு குவி வகுப்புக்களை:—

എറ കാലാ പ്രതിനിശ്ചയിക്കിരിക്കാതിക്കാ-
ണാത്തം എയ് പുഞ്ജായി -

പ്രാവരാത്തേന്തിന്ന് പ്രോലുകളിൽ ഒരു പരമിരസം
 പൂണ്ട ചേരേണ്ട യുദ്ധാശ
 സൈപരക്കുടായി നീളുച്ചുകലത്തു ഗുരുമു
 ഭേദം കഴിഞ്ഞിട്ട് രാവിൽ
 ആരിക്കും ദുർഘടം വെള്ളു സുര സക്കമാ-
 വിസ്തുരേണ്ടുംബായി.

അതിരതികൊടി=ഓയിക്കുന്ന രതിക്കളി (ക്രീഡി
യൂട്ടി) കൊടി. പുത്ത റാവിപ്പുംരാക്കേത്തിന്റെപോലു
ജി=ലോകം മുഴുവൻ പുത്തനായിത്തീന്റെ ഉണ്ണാക്കന്ന
പോലുജി. യുനോഡി=യുവാവിനം യുവതിക്കും. ബഹു
സംസ്കാരവിസ്തൃതതി=ബഹുരക്ഷിക്കുയു സംസ്കാരകളിൽ
വിസ്തൃതമായിരിക്കുന്നത്. ശരീരംകാനി=ഖല്ലാന്തയാനി. ദാ
ത്രിക്കിൽ ഒങ്ങമിച്ച വേന്ന് സമഗ്രം "പല പല സല്ലാപങ്ങൾ
കൈഞ്ഞു ക്രീഡിക്കുക ഒരവാസരം കുറത്തു എന്ന താല്പര്യം.

ಈ—ತೀರಣು ವಾಸಂಹಮಾಲಿಕಾ ಹಿರಖಿತಾ
 ಉಷ್ಣಾರ್ಥ್ಯವ ನೆಪ್ಪಿವರೆನೇ
 ಪುಷ್ಟಿಪಾಣೀಯ ಅಕರ್ಣಿತೆನ ರಚಿತೋ—
 ಹೊ ಕಂಜಂತ್ರುಂಗಿಳಿ:
 ತಿಳಂ ಸೋಪದ್ಯಃ ಪಾಣಾಯರಣೇ—
 ಗೊಂಧ್ಯಂ ನ ಸಂಭಾಂಡಸಂ
 ಶೆಸ್ಪತಂಬಾಯಯವೇಃ ಪ್ರಿಯಸ್ಸ
 ವಿಶೇಷಣ್ಣಂಪ್ರಾಳಿತಂ ಮಂಗಳಂ.

ದೇಹಾಂತರಣಿತ್ತ ನಿಣಿ ವಾಸ ನಾಯಕರನ ನಾಯಿಕ ಸ
 ತಹಾರಿತ್ತ ಸಾರ್ಥಕಾಯತೆ ಕವಿ ವರ್ಣಣಿಕಣಾಃ—

ಪ್ರಾರಣಿತ್ತ ವೇತ್ತನ್ ಶಾಲ್ಯಂಕ ವಲ್ಲಾಮಾಯ—
 ಉಪ್ರಾಣಿಪಾತ್ರತಿಗಾರ್ತಿ ತಾಂ
 ಪಾರಣ್ಣಾಪಾರಷ್ಟ ಪಾಣಜಲಿಕಲಗ ಮಲಿ—
 ಹ್ಯಾಂತ್ರಿಕಾಂತಾರ್ಥಿ ತಾಂ
 ನೋರಣಾಪ್ರಾಂ ವಿಷಯತ್ತಾತ್ಮಾ ನಾಯಕ ಮಹಾಕಲಂ—
 ಕ್ರಾಂತಿಕಾರ್ತಿ ನಾಯಕಿಗಾರ್ತಿ ಸರ್ತ—
 ಕಾರಣತೆ ವೀಕ್ರಿಯತ್ತಾತ್ಮಾ ಪ್ರಿಯತಮಣ ಪರಾ—
 ಪ್ರಾಪಣಿಕ್ರಾಂತ ಚೆಯ್ಯಾರಿ.

ಪ್ರಾರಣಿತ್ತ=ವಾ ತಿಂಡಣೆ. ಕವಲಾಹಮತ್ತ=ಹರಿಂತ್ರ
 ವಾಸಾಪ್ರಾಂ ವುಕಾಣಂ ಕೆತ್ತಿಯ. ಶ್ರು ವಾರಷ್ಟ ಷ್ಟಾಪಾಣಜಲಿಕಲಗ=
 ಶ್ರು ಪಾರಣಿತ್ತ ವೆಣಣಣ ಪುಷ್ಟಿಪಾಣಜಲಿ ವಿತರ್ಹಕ.
 ಶ್ರಾಪ್ರಾಂ=ಹಾನಿ ಕಾಣಿತ್ತ ಇಲಂ.

— കംഡൻ സംഗമി യംപിതെ ഫീയസവി—
 വേഷം വിധായാഗരതെ
 അന്ത്രാലിംഗ ദയം രഹസ്യം ലിതം
 താസംഗമാക്രാന്തിക്കാ—
 ഭഗവംബു ഭക്ഷിതമേതിതിതരം—
 ഭക്ഷിതപഠം സഹാസം വലാ—
 ഒംലിംഗ്രു ചുമലിതാന്തീതേന കിതവേ—
 നാലു പ്രദോഷങ്ങളേ. (ഭ. ३)

യുത്തായ നായകൻ ചെയ്തു വഞ്ചനയെ നായിക
 സവിശ്വാസ പരയുന്നു:—

രോഷിജ്ഞാൻ സാപരാധൻ കനാവന്നൊക്കലു—

തനാക്കിശ്വാൻ പിന്നെയാളീ—

വേഷിതേരാട്ടാറിനാബന്നനരികിലവനിങ്ങ—

കണ്ണു ദ്രാന്തിമുഹം

ഭാഷിത്രേൻ ഗ്രംമാജാഗ്രമമവനിലുടൻ

ഭക്ഷികരം താനിതെന്നൈ—

വേംജിത്രാലിംഗം ചെയ്തു തമസിതനായ

യുത്താനന്നാളിച്ചാൻ.

ആളീവേഷം=സവിയുടെ വേഷം. ഭക്ഷികരം=പ്ര
 യാസമുഖിയു്. ഉളിതമസിതനു=ഉളിതമായ മസിത
 ഓരാട്ട ക്രടിയചൻ (മവിരിച്ചുകാണ്ട്)

ഈ— അമ്മകു പുണ്ടിം പടാന്തപിമിതെ
പറ്റിരേണ കരോത്രുാദരാ—
പ്രൂജേന്നാഗതമാപ്പണാതി മസിതം
നസ്യഷ്ടുപീക്ഷതേ
മയ്യംലംപവതി പ്രതീപവചനം
സ്വ്യം സമം ഭാഷതേ
തന്പാസ്തിപ്പുരു നിംഗപ്രണയിതാ
മാനോപി രഹ്യംദയഃ. (ഒ.2)

പ്രേരണപിഡായ കായികയുടെ കോഡപത്ര അഭിനാ
ഥ കാരകൾ പറയുന്നു:—

കാർക്കര വീണീടുക്കനോന്തടിമലവരിണ്ണു—

ചുന ചേലുംതുവംകൊ—

ബോദ്ധം മാസം മരയ്ക്കുന്നാളിവെച്ചതെളിവാക്ക്

ഉഴ്ചിചേക്കുന്നതില്ല

വാക്കും ശാന്തനാനു ചൊല്ലുന്നുവിലവരം വിഞ്ഞ.

ലോകതിയേംതുനു സവ്യം

വായ്ക്കും പ്രേരാധിരിക്കുവെള്ളുടെ കുലംഹം—

രംഭവും രജുമിദ്രു.

ചേലാബുവം = ചേലാബിക്കൽറ (ചല്ലുഞ്ചിക്കൽറ)

അബബ്യലം (അററം) വിതലോക്കി=വിതലുന്നായ (വിവ
രീതജായ) ഇക്കി (യക്കി) നവ്യു=വിക്കോട്ട്.

ദു—സം യാവന്തി പദ്മാലൈകവഹണ്ട്
രാഷ്ട്രിയന്നേഃ പാഠിതഃ
കംവശ്വരവ കൃതാഗ്രേം ദ്രീതതരി
പ്രാംഗം പത്രഃ പുരഃ
പ്രാംഗം യാ പരഭേം യട്ടാ മനസിഞ്ച
സ്വേച്ഛം അട്ടം വർത്തിതും
പ്രമോജാ മെശം പ്രൂവിഞ്ഞണസ്ത്ര സ്ഥാജഃ
കോപ്പുക കാന്തഃക്രമഃ.

(ഒര.)

അവരാധിയായ നാളക്കണ്ണിൽ ന വിമാങ്ങം ഉച്ചപ്രദേ
ശലകാരം കോപണണ പ്രകാശിപ്പിച്ചുതിന്റെ രേഖാ കു
മപരത്രാധാര മശപനാധികയുടെ അവന്മയേ കവി ഉ
റയുനാഃ—

കരംകാർവ്വേനിയാദ്ധ്യാത്മിയസവികര പരി—

പ്രിച്ഛുപ്പിച്ഛത്തല്ലാം

കരംകാർവ്വ ആകാംതനാഡികിലവരം പറ—

ഞതിട്ട വേഗേന പിന്നേ

സ്ത്രിശപ്തപത്രതാടനംഗാഡിമതമതനവ—

ഞക്കിപ്പതിനാഡ് തുനിന്തനാം

മശപതപത്രാടിനാഡോ പ്രിക്കയുടെനിസ—

സ്ത്രാഭിരാമഃ ക്രമോധം.

സ്ത്രിശപ്തപാം=സ്ത്രേധം. അനന്തനാഡിമതം=അനന്തന
നാം (കാമന്നാ) അഭിമതം (ഇഷ്ടാ). മശപതപാം=ഒഴു
ഡ്യം. പ്രിക്കയ=സ്ത്രോധം. നിസ സ്ത്രാഭിരാമഃ ക്രമോധം=
സപ്താദാവിശമാക്കിട്ട കാണ്ണ ന ദണ്ഡാവരമായ ഒരു സന്ത്ര
പായമാക്കണ ഇഷ്ടാ.

“— ଶ୍ରୀନାଥଙ୍କୁଳମହାତ୍ମ ବିବଲିତଂ ସଂଭାଷିଣୀ ସଂଖେତିତଃ
ସଂଗ୍ରହିତୁରୁଣୋ ପ୍ରମିତଚୟରୁ ଜୀବକଂଚିତଭ୍ରତଃ
ମାନିନ୍ଦ୍ରଶ୍ଵରରୁଣୋକରିବ୍ୟତିକରଣ ବୀଜ୍ଞାନିଷ୍ଠାଂ କରୁଣଂ-
ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରୁଣୋ ପ୍ରପତ୍ତିବର୍ତ୍ତରୁଣ ଜୀବାନୀପ୍ରୟୋଗି। (୫୫)

ଆପାଦ୍ୟିଶାକ ଶାରକାର କରିଛୁ । କାଳିକ ଶାକ
କେତେବେଳେକାହାକ ବିକାରବିଶେଷଜ୍ଞତାକୁ କବି ବଣ୍ଣି
କରିଗାନ୍ତି—

ପ୍ରକାଶାଶ୍ରୀ ଚେତିଜ୍ଞାନ ରାଜବର୍ତ୍ତବର୍ଯ୍ୟଃ
ପାରମେଶ୍ୱରସ୍କୃତାନ୍ତି—

କ୍ରାନ୍ତାନଂ ଚେତ୍ୟକେନଂ ବିବଲିତମତିଭା—

ଶିକ୍ଷାବେ ସଂଖେତ୍ୟମାଣଂ

ଶ୍ରୀଚିଂଗିରାଜ୍ୟକଣ୍ଠବ୍ୟବର୍ତ୍ତ ପ୍ରକକ ପିତି—

କରନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟବମତିରେ

କଂବିନ୍ଦ୍ରିୟାଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀରୂପବିଲବତୀବର୍ତ୍ତଂ

କଣ୍ଠରେବ ରାଜର ରୂପଃ ।

ପ୍ରକାଶ=ପ୍ରତିରାଜନୀତି । ଆଧୁନାକାଳଚେତ୍ୟ ଦୋଷଂ=
ବିକାଶପ୍ରକାଶ । ବିବଲିତଂ=ବିରିଷିଷ୍ଟପ୍ରକାଶ । ସଂଖେତ୍ୟମାଣଂ=
ଶ୍ରୀଚିଂଗିରାଜ୍ୟକଣ୍ଠବ୍ୟବର୍ତ୍ତ । (ଶ୍ରୀରୂପବିଲବତୀବର୍ତ୍ତ) ।
ଶ୍ରୀରୂପବିଲବତୀବର୍ତ୍ତ=କୁର୍ଯ୍ୟିତମାତ୍ରର କୁ (ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତୁ
କୁ କରିବାକୁ) କ୍ରତି କରୁ । ଶ୍ରୀରୂପବିଲବତୀବର୍ତ୍ତ=ଶ୍ରୀ
ରୂପ (ପରିପ୍ରକାଶକାରୀ) ଆଧୁନାକାଳଚେତ୍ୟ (ଅବରତୀକରୁ) । ରାଜବର୍ତ୍ତଃ=ରାଜ
ପ୍ରକାଶକାରୀ ରୂପିତ ।

ಇ— ಅಂದಾಂತಾಯತಿತಾವಂ ಕಿರಿ ಶ್ರವಂ
 ಕಂಪ ನುಹನ್ನು ಈ ಕಡತೀ
 ಶ್ರಗೋಲೇಪಾಣ್ಯಾಫೆಪಂಪಮಂತಮಿತಿ
 ಪ್ರಾಣೋಪಂಪ ಪ್ರಾಣತಿ
 ತಂತ್ರಾ ಸಂಪ್ರಸ್ಥಿತಂ ಸುಪಾವತ ಖರಿ
 ಪ್ರಾಗ್ರಿತ್ಯಪರ್ವತ್ಯಾಂತರಂ
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಷಾಂಕ್ಯಾಪಂಪಾಣ್ಯಾಯಾ ವಲಿತಯಾ
 ಕಿಷ್ಟಪಸ್ಯ ದರ್ಶಿತಂತ್ರಾತಃ ।

(೭೭)

ದೇಹಾತಂತರಾತಿತ್ಯ ವಿಳಾ ವಯ ಗಾಣಕಾಂತಂ ವಾಕ್ಯ
 ತತಾತ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಾಜ್ಯಾಯ ಕಾರ್ಯೋಪಾಣಿತಾಂತಾಯಂ ಕೆಳಕ್ಕಾತಿ
 ಗಂಬಾಯಂ ಶಾಂತಾಂತಾವಾಜ್ಯಾತಾ ಕಾವಿ ಪರಂಜ್ಯಾನಃ—

ಎತ್ತಾರಾಣಿ ಕಾಣಿಕಾಂತಾಪ್ರಾಪಂತಿತ್ರಾ ವಿಂ.
 ಶ್ರೀಕೃಂತಾ? ಶ್ರಾಲೋಪಮಂಪಂ
 ಕಿಂತಾವರತ ಪರಿಪಾಣ್ಯಾಫಾಯಾತಿತಿತಾತ
 ಕಾಂತಾಂ ಕಾಪಿತ್ಯಾತವೇ
 ಪಿಂತಾವಿಶಾಹಿತಾಂತಾಕಾಯಾಂ ಸಂಪಾಜಾಂತಾಂ
 ತಿತಾವಿಂತಾಂತ್ರಾತ-

ಷ್ಯಾಂತಾಪಾರ್ತಾ ವಿಂತಾಕಾಂತಾತ ಶಾಂತಾವಿಷ್ಪಾಂತ
 ಕಾಂತಾಂತಾಂ.

ಇವಂ ಕಿಂತಾವರತ ಪರಿಪಾಣ್ಯಾಫಾಯಾ=ಇವಂ ಷ್ಯಾ
 ಶ್ರಾಲೋಪಾಣಾಂ ಶ್ರಾಲೋಪಾಣ ಪರಿಪಾಣ್ಯಾಕಾಂತಾಯ (ವಿಶ್ವ
 ತಿತಾವಿಂತಾ) ಫಾಯಾತಾಂತಾ (ಕಾವಿತ್ಯಾಕಾಂತಾ) ಕ್ರಾತಿತಾವಿಂತಿ
 ನಾತಾ? ಪಿಂತಾವಿಶಾ=ಪಿಂತಾಕಾಂತಾ ನಾವಿಶಾ (ಪ್ರಾಪ್ತಾ)
 ನಾತಾತಾ=ನರಾಂತರಾತಾ. ಸಂತಾಪಾರ್ತಾ=ಇವಂ ರೋ
 ತುಖಾವಿತ್ತಾತಾ ಕಾಂತಾತಾ.

—४८—

എ—രാത്രും വാരിഡംബസംഘടനയേ—
 പ്രിഞ്ചന ജാതാഗ്രൂഹം
 ഹാനോദാസവിഭാഗങ്ങളും
 റിതം തദ്യാക്കളും
 ശമ്പൂം ജിവിതധാരിണികൾ പ്രവസന്ന
 ലാപസ്യ സക്രിത്തനം
 മാനസ്ഥാപി ജലംജലിപ്പുരജ്ഞം
 ലോകന ദത്താ യദ്മാ.

(ഭാ)

പ്രവാസവിപ്രവാദത്തെ കഴി വർന്നിക്കുന്നഃ—

ക്ഷീണാം പുണിംബുദ്ധാധിവരജനിത സദ—
 പ്രേക്കനാഡിച്ച രാത്രും
 ശീനം രോജിച്ച ക്ഷേത്രവിരമിയുടെ വിലു—
 പ്രദേശജൂഡേട്ട ദണ്ഡം
പ്രാണം പ്രോക്കം പ്രവാസവ്യസനക്കടയിരി—
 ക്ഷേത്രയുണ്ടായിട്ടാലും
 മാനം പ്രോഭും മഹാസക്കടമിതിസകല—
 എം മനസ്സാർദ്ദമായി.

അംബുദാധിംബുരജനിതാശമുദ്ദേപനാം—അംബുദജ്ഞാള
 എ (മേഖലാഭൂത) അഭ്യംബരം (ദേഹാശം) കൊണ്ടു ജിനി
 തമാക്കിരിക്കുന്ന സമുദ്ദേശങ്കാട് (വ്യാകാവത്തോട്) കുടിയ
 വാൻ. പ്രവാസവ്യ സനകമാണ്—പ്രവാസം (വിരഹം) നിമിത്ത
 ഇണ്ണാക്കന്ന വ്യാസനാത്തകരിച്ചുള്ള കമാ.

എ—സ്വം ട്രഷ്പരാ കരജക്കതം മലുമക്കവിഖാഞ്ച്ചർഡ്
ഗാരത്തി ക്രാൻ റബ്ബൺ ടി വിഫുതം ബാലം പട്ടാനെ മയം
പ്രത്യോധിതാദിവി സഖാങ്ങ് പനയനം സം ഭാജ്യ ദിവേതിമം
കൊപ്പളസ് ഘറിതാധരം അവവാന്തൽ കേന വിനൃംബുന്നേ. (ഐ)

ആരാഭത്താൽ കലപമാനത്തിനും നായികിലെ ഉദ്ദി
ശിച്ച നായകൻ ടാറയുന്നം—

മാവാഹാനേന മത്താ നിജകരജ്ജപദം
കണ്ണ റകിച്ച ഗേഷ്ട്രം
ബാലം പോകവൈശ്രൂതിപ്പുടകയരളിനേ—
നെങ്കു ദോക്കനാതെനനായ്
ദോലാപാംഗിട സാചീതുതവബന്നമുട—
ശ്രേംഗിഡാം മിശു ദിവേയ—
ത്രാലാംട കോപകരൂപരമമുംവോഴതെ—
നാളിയിനിനെനേദേനേ ദോം.

മാവാഹാനേന=മാലയുടെ (മല്ലത്തിന്റെ) ധാന്യ
കൊണ്ട്. മത്താ=മദിച്ചുവരം. നിജകരജ്ജപദം=നിജഭാഗായ
(തന്റെ) കരജഭാഗം (നവജാഗ്നിടെ) ടാം (പാട്ട്). ഗേ
ഷ്ട്ര=ഇഷ്ട്രാജ്ഞി വരം. ദോലാപാംഗിട=ചഞ്ചലാക്ഷിഡ
ടെ. സാചീതുതവബന്ന=സാചീതുതമായ (തിരിക്കേണ്ടുട)
വബന്നതോട് (മിഡിത്താട്) ആട്ടംവണ്ണം. ഉദശ്രേംഗിഡാം=ഉ
ഡാം ശാഖായ (കണ്ണ നീർ പുരുഷുട്ടിരിക്കുന്ന) ഇലക്കുഡാം
ഒളാട്ട് (കണ്ണ കണ്ണാട്) ആട്ടംവണ്ണം. മിശു=വിട്ടാമും വി
ഞ്ഞാമും. (പോട്ട് മല്ലുകപ്പേജണ്ണൻ.) നാളിഡാപം=സംശാരം.

—രന്ന—

കൊടുക്കാനും കൊപ്പംകൊണ്ട് കുറുമാരു (മരവിക്കുന്ന)
അധികാരിക്കുന്നതു സ്ഥാപിച്ചുണ്ട്.

ഒ — ചവലാട്ടേയ കിം സ്വാതന്ത്ര്യാർത്ഥമഃ ഗ്രഹമാഗത-
യോഗംപതികഃ പ്രോഫസർ പ്രിയസ്കൂപേക്കിൽ
തമി മദ്ദം അവശ്യിച്ച നിരസ്സുഭവാദയാ
അതിനാശം ദീശാതാക്കാം എന്ന സ്വത്തോം മലം. (അ)

നായകനാൽ പ്രേരിതനാര സവി നായികവു അധി
ക്ഷേപിക്കുന്നു:—

എന്നെന്നുണ്ടിച്ചുവാലീയ മുദ്ര
വന്ന ട്രാൻകാർക്കളിൽ
താഴോ വീണാ സരാഗതാം ദമണങ്ങേ
നീരെയ്ക്കു കൈമാറ്റേ? മാനേഖം കുറഞ്ഞിനി നീ-
യിസ്സുഹാസനിൻ മലം
താഴേന വാണം കുറെതു കേണ്ണംഭവി—
ക്രാജ്ജിവനാന്തം ദാരോ!

സരാഗം=രാഗം (പ്രാണം) ഉച്ഛ്വാസം. ആജീവനാ
ഞം=ജീ ചിത്രിക്കുന്ന കാലം മുഴുവനം. റാറോ=ഗാംഗാജി
വാളി സംബന്ധം.

ഒ — നട സി ജലജലക്കുളി സാരുഹാ വിശ്വരക്ഷ്യാ
ആവസനി അദി കാന്തക്കുർജ്ജുക്കും കമഞ്ചിൻ
മഹപട്ടമുഖംവു പ്രാജ്ഞിവാനി ധരിതീം
ജാതം തൃത്യത്വി സം തന്ത്ര വശമാ നിഘണ്ടാ. (ക്രം)

നായകരാം പ്രവാളസാമുഖത്തിലെ അറിയൽപ്പും
ഡ നാഥികരുദ്ധാഭാഷണമാലെ നാശകൾ തന്നെ ചാ
യന്മാ—

ആന്താകാശാന്തരാളം കർമ്മകിൽനികരം

ദോഷിയും പ്രാന്താംകിന് പൊ

കാണ്ടം നീ പ്രോക്ഷണാധിവര തുടർവ്വക്കും—

ഞാകിലെന്നാർജുവാക്കം

ഗ്രാന്തഃ കുദ്ദേശ ചൊല്ലിട്ടമരി പട്ടേ—

നിയമിത്രിം ലിവന്റി

കാണ്ടാ റിനൈരു ചെരുപ്പുന്നതു ബത പറവാൻ
നാവിനിനാവാല്ലോ.

ആന്താകാശാന്തരാളം=ആന്തായ (പ്രാണ്ട നായ) ആ
കാശാന്തരാളിത്താട (ആകാശമല്ലിനോട്) ആടിത്തും. ഉ
ദ്ധാന്തബ്യാക്ഷിപ്പം=ഉദ്ധാന്തമാണ (ബഹുഭിംഗപ്രശ്നപ്രശ്നിര
ക്കണ) ബാഹ്യംപരമാണി (ക്രൂരാനിരോച്ച) ആടിയും. ഗ്രു
ന്താ=ക്ഷീ നിശ്ചയം കുദ്ദേശ നീ=ദ്രാശാശപ്പെട്ട്. ധരിത്രിം
ലിവന്റി=ശംഗതിനായ (ശ്രീനാ) ലേവന്റാ ചെരുപ്പുവാം
(വരയുന്ന സദം)

എ—ബാഡല നാമ വിഴ്ഞണ മാനിനി ത്രശം

രഹിഷ്യാനയം കിം കുതം

ബേദാനൂജാഥ ന ദേവരാജ്യതി ദേവാം
സദ്യേപരാധായാധി

തങ്കിം ഓരിഞ്ചി ഗംഗദേശ പച്ചസാ

കസ്ത്രാഗ്രം താ തപ്പുരു

നദിവത്തു കാ തവാന്തി ഭയിതാ

ഞാന്തിപ്പരോ ഘൃതേ.

(40)

—രവ—

നായികാനാധകമായട ഉക്കിപ്പുശതികർ:—
കാണേ! നാമാ! കയൽവിചരി മാറി കയ-

തെരുവെയ്യേന്നും തേ?

സപ്പാനേ ദിവം ഭവാനില്ലോര പിശയുംമനി—

ക്ലൈഡോ കാറാമല്ലോ

എന്നേ പിന്നിവിധം തേ രാത്രിനുബന്ധം

മിൻവിലെന്നമുഖിലഭ്രേ

മഞ്ചേന്നും തേസ്സികാരം ദയിതതമയത-

ല്ലോ രോദിച്ചിട്ടേന്ന്.

മഞ്ചേന്നും തേസ്സികാരം=രാ! ഏന്ന് അംഗേദരും
ആരാക്കണി? ദയിതതമ=ദശിതതമ ആക്കാ, അതല്ലോ
നീ=ദയിതതമ അല്ലോ.

ഒ—സ്വിഷ്ടഃ കഞ്ഞേ കിമിതി ന മധ്യാദഗംഖയം പ്രാണനാമ-
ശ്ചംവത്രുന്നീന് വദനവിനതി: കിം തുതാ കിം ന ഭഞ്ചി
നോക്കാ കന്നുംഡിതി തവവയുചേഴ്ത്തിതം ചിന്തയനി
പയ്യാന്താധം വഹതി തങ്ങി പ്രയോജി ജാതേരസജ്ഞാ. (ഭ്ര)

മെഡഡ്രംകൊണ്ട അദേശം റമിച്ചില്ലല്ലോ എന്ന പ
മുംതുചീക്കനാ നായികയുടുട ആതേമാപാലംഭന്തു കവി
പറയുന്ന:—

പ്രാണേർബന്നു കഴുത്തിലെയ്യു പുനരാ—

ഞതില്ലപ്പാട്ടിന്താനേയ്യു ചാ—

നാശോ താഴു മുവഞ്ഞയുമതരവേ

നോക്കാതിന്തനുവാൻ?

ത്രംഗ് സീരി വാണതുമെന്തിനെന്നു നവസംഗ്രാ
വസ്യമന്ത്രാത്മംഗനാ
കേന്ദ്രിട്ടനാനതാധമാന്തരസിക്കി
പ്രേമം സി പ്രത്രം ദ്രോം.

നവസംഗ്രാവസ്യം=നവമായ (ആലൃമായ) സംഗ
ത്രിന്തർ (സംഗമത്രിന്തർ) അവസ്യം. അനന്താപം=
പദ്ധതാപം. പ്രേമം സി പ്രത്രം ദ്രോം=ദ്രൂഷമായ
പ്രേമം പ്രത്രം ദ്രൂഷമായപ്പാറം.

ചു—വാണത്രംപ്ലോചനവംരിഡ്യൂശപദൈമ്പഃ
പംപ്രണാരേമഃ ഫിരൈ
രജഹ്രംപ്ലോ വികിവാരയന്തി കൃപണരി
ശാഖാശ്വരം പ്രസിതം
ധന്യാഹം ഫ്രജ മാഖം സൗഖ്യവസം
പ്രംതു പ്രയാതസ്യ തേ
അക്ക ഫ്ലോഹാചിതമീമിതം പ്രിയതയ
ത്രം കിക്കരതഭോദ്യസി,

(୧୮)

പ്രയാദ്ദാനുവന്നാണ നായകനെ നിവാരണം ചെ
യ്യാൻ വഴക്കത്തികാക്കി നായിക ചാരയുനാഃ—

ക്ഷീരിർ വാത്താണവിട്ടം കുഫലിണങ്ങിൽ നമി
ചും പ്രിയം മറു ചെയ്യും
ചെപ്പൊണ്ടും ബൈജ്ഞാനിന്നുകൾ ഗമനപരം
പ്രാണനാട്ടം ആട്ടക്കി

யന്മാർ പോക നീ മന്ത്രസ്വദിവസമ
ക്കാലമേ ചെയ്യുന്നെന്നാ-
മെന്നാൽ കിൽവും മായും തു തവ വഴിയേ
കേട്ടിടാംബാധിപ്പിച്ചിം.

ഗമനവരം ആണാനാമം=പോകാൻ താല്പത്തേപ്പ്
ടന്ന തെത്താവിനെ. യന്മാർ=തൊന്ത് യന്മാരക്കാൻ.
മറ്റുള്ള വരെപ്പോലെ ചാവല്ലും കാണിക്കുന്നവള്ളിപ്പ് ഒറ്റ
നു താല്പത്തും. കേട്ടിടാംബാധിപ്പിച്ചിം=അംജൈ പുരപ്പേട്ട്
കഴിഞ്ഞാൽ തൊന്ത് ജീവമാനിയെ ചെയ്യു എന്നുള്ള വർത്ത
മുന്നം കേടിക്കാം എന്ന താല്പത്തും.

ഒ—പ്രശ്നനംതുക്കപ്പേഡു ത്രിജ്വലതി
• നോ ദ്രാരാദേഹേ സമിതം
നോ വാ പാദയുഗേ ശ്രൂതിപതിതം
തിങ്ങുതി നോക്കം വച്ച
കരഡേ കേവലമംബുദ്ധാദിമലിനേ
നന്നം പ്രശ്നത്തും—
സ്ത്രീപ്രാവാക്ഷേപജലപദ്ധതിക്കലിൽ
നമ്മുദേശം അല്ല പ്രിയഃ.

(ബന്ദ)

പ്രസ്ഥാനപ്രാവുത്തനായ നായകനെ നായിക തട്ടിനെ
എക്കാരത്തെ കുവി പറയുന്നു;—

നീലാംഭേജാക്കി നിന്നില്ലവരം നടക്കുമിട-
ക്കില്ലുടിച്ചില്ല ക്രൂരാൽ
ദ്രാവാനത്തെപ്പുതിച്ചില്ലുടിനിണാശില്ലു—
ചുംബ നിരുത്തുന്നെന്നാവാക്കി

കൂദാശാലോഹി മേളിച്ചിളകിയ സമയെ
പോകാവണായോ തുനിഞ്ഞതോ—
രാളിം കാന്തൻറ യാനം നറനജിഭാസീ—
നിർജ്ജവരന്താൽ തട്ടന്താരം.

ചേവാന്താഃ പദവത്തിാണ് (വസ്ത്ര തകിവൻറ) അ
ററം. കൂദാശാലോഹി=നീവങ്ങളാഡ മേഖല ദാദിക്കെ അ
ഥി (സമൂഹം). നറനജലനദിനിർജ്ജവരം=നറനജിലം
രക്ഷാബന്ധാഡ നാടിയുടെ നിർജ്ജവരം (പ്രവാഹം)

ഒ—വിരഹവിഷമഃ കാമഃ കാമം തനം ക്രതതെ തനം
ഭിവസഗണനാദക്ഷണ്ണപരം വ്യഘ്രതജ്ഞാനായമഃ
തപഹി വശഗരംമനവ്യംധ്യാജിമിന്തയ നാമദൈ
കിസഥയ്ക്കുംജിവേദവും കമം ഫ്രദജകഃ.

[10]

സവി നാണികവയ കരിച്ചും ഉണാസിനനായ നായകനെ
അധിക്ഷേപിക്കുന്നു—

പാരം കാകൾ വിരഹവിഷമൻ മര്യാം മേഖിച്ചിച്ചിട്ടു
ഭാസപരം കാലാംഡിവി സഗണനാദക്ഷണ്ണത്രംതുക്കുൻ
ഭേദാരം മാനാമധ്യജതിനു ശാം വസ്ത്രനായോ ദിവിമോക്ഷി—
നേരം ജീവിപ്പിച്ച സുകരമോ ഭർബ്ബുവരുന്നീജന്താൽ.

വിരഹവിഷമൻ=വിരഹാജിൽ വിഷമൻ (കുറൻ)
ഭിവസഗണനാദക്ഷണൻ=ഭിവസങ്കുട്ടിക്കെ ഗണിക്കിൽ (എ)
ശ്രാവിക്കു ദക്ഷൻ (സമത്വൻ) കൊല്ലുന്ന ബലബദ്ധപ്പെട്ടനു
വൻ എന്ന താല്പര്യം. അതുന്തരക്കുൻ = അതുന്തം

(എററവും) ക്രൈസ്തവൻ (നിർദ്ദിഷ്ടാൻ.) മാനാമയം=മാനം (പ്രണയകലമം) അരകന ആമയം (രോഗം.) സുകരമോ=എഴുപ്പമോ. ഭർത്താവുംസ്ത്രീജനം=ചർത്തുലമായ (അംഗങ്ങൾമായ) സ്ത്രീജനം.

എ—പരിസ്ഥിതി മാനേ മുഖശരിനി തസ്യഃ കരുപ്പതെ
മയി ക്ഷീണിപ്പായേ പ്രണിവത്തമാനത്രക്കാരണണ
തദാപക്ഷീമമ്പാനത്രുജപുട്ടനിക്കലേഷ സഹസ്രം
പ്രസാദോ ബാഷ്പംപേണ സ്നേഹത്രടവിശിശ്ചേന കമ്മിതഃ. (ഒം)

നാളികയുടെ ക്ഷോപം റാഡിൂ പ്രകാരങ്ങളെ നാശ
ക്കണ്ട് പറയുന്നു:-

മാനം കൂനതയാൻ മാനിനി കരം കൊണ്ടാനാം
[താങ്കിയും
ഞാനംമും പ്രണതിക്കൊത്താക്കിയുഭ്യാനങ്ങൾ ഫലി
ക്കൊയ്യാൻ
വാണിംരക്ഷണമക്കിരോമനിരയിൽ തങ്കിട്ട് പോർ
[കൊക്കാവിൽ
വിണോദഗ്രൂവിനാലുടൻ പ്രകടമായുള്ളിൽ പ്രസാദോ
[ദയം.

ദ്വാനത=വാട്ടം (കടപ്പുകരവു) മാനിനി=മാനമഴക്ക്
സ്ത്രീ. അംമുംപ്രണതി=കാൺക്കൽ നമസ്കാരം. പ്രക
ം=സ്വപ്നം. പ്രസാദോദയം=പ്രസാദത്തിന്റെ ഉദയം
(ആവിർഭാവം).

എ—എത്ര കുറഞ്ഞേപ്പെട്ടുകൊണ്ടുമല്ലെങ്കാം മാർഗ്ഗിക്കുന്നതിൽ
ശ്രീരംബംജകാ റൂപ്പും അതിവചനമപ്പുംപണി ച
ന ഭൂമിയിലും ഒരു തൃതി വേദത്രോ പ്രതി മേ
നിള്ളഡാനു കോപേ കറിക്കപ്പേരേ സംപൂര്ത്തിരിയം. [ഭണ]

ബാഹ്യാഹാരത്തിനു വിരോധാന്ത്രികാതെ അംഗങ്ങും
പരത്ത വഹിക്കുന്ന നായികയോടു നായകൻ പറയുന്നു:—

മുംഖം താസചാരമോട്ടിന്നെഴുന്നരു സമംസ്കൃ

[തം

പാരാതാജ്ഞാ ദിരസ്തിൽ വച്ചു മെ ചെംപ്രീഥനും

[ഉട്ടത്തം

ചേങ്ങനില്ലവരിനു ഭൂമിയിലഭയേ നിന്നാരുയേ ഗ്രൂപ്പം

[മി-

സ്ത്രാംശ്ചം പരദൈവമോത്രു കർന്നേ ക്രാന്തനിത്രം

[താര ദേ.

സമംസ്കൃതം=മണസ്തിതന്ത്രാന്ത്രം. നിന്നാരുയേ=
നിന്നേര ആരയണ്ണിൽ (മനസ്സിൽ).

എ—അസ്തും വിശ്വസനം സവിഷ്ട വിഭിത്താംഗിപ്രായസംശര ജനേ
തന്ത്രംപൂർജ്ജയിളും പ്രശം സലഭിതാം ശക്രനോമി ന ത്രീജയാ
പ്രാകാപ്രേഷപരോപമാണുചത്രസ്തുക്കുംമംഗിതജ്ഞരൂപ്രാലം
മാതര കാ ശരണാ മുജാമി ഉദ്ദയേ ജീർണ്ണാനരംഗാനലഃ. (ഭണ)

നായകന്നോടും സവിക്കളോടും സ്പാദിലാഘവത്തു ച
റക്കാക്ക അസുമതിയായ നായിക ഉപമാതാവിന്നോടു ച
രയുന്നു:—

തെല്ലാം വിശ്രദിപ്പിക്കുന്ന സവികളിലെതിരി.

എടുവണ്ണാനായതെന്തെ-

യെല്ലാം മോധിച്ചുരാളിൽ സഹായിത്തമിച്ചേ-

പ്രാന്തമാളിലേം എഞ്ച്

പ്ലാവെന്തെല്ലാതെമല്ലുക്കുമ്പും ദിയുമെ-

നാൽ എസിക്കും റസിക്കും

വൊല്ലുമാം നീരെക്കുക്കാനരായഗതിയന്നരാ-

ഗാഗിയുള്ളിൽ ജരിച്ചു.

എന്നായയതെന്തെ=എൻ്റർ അലിപ്രായതെത. സവ
ഖിതമിചി=ലഭിതതേംട (വിത്രുതേംട) കുറിയമിചി. ആ
രിക്കു=കാതിക്കേട്ട ഏരുക്ക.

— — —

ഒ—ആതു നാമംപിയസ്യ സ് ഷട്ടുക്കുപുഷ്ടകം

ജായതേ യൽ സമംഡം

ഓജ്ഞാ യസ്യുനനേഡും ഭവതി വദുരിം

ചന്തുകാന്താനകാരി

തന്മുന്നായതു കണ്ണാഗമനിക്കപ്പെ-

സ്ഥായിനി പ്രാണനാമേ

ശോമരനസ്യ ചിന്താഭവതി മമ ധന-

പ്രഞ്ഞമയും ക്രമാന്തി.

— — —

ഈർഷ്യാക്കാഡമെന്ത നടിക്കെന്നാക്കിൽ സവികളാണ്
ഉപദിഷ്ടായ നാമിക അൻ്റർ അസാമത്തുമെന്ത അവ
രോടു പറയുന്നു:—

ഉണ്ടാക്കണം മു അക്കാരിയിരയിക്കമവൻ
 പോരോളും ത്രവിച്ചാൽ
 കണ്ണാലോ തന്മ വാനികളെ യുടലവലിയും
 ചട്ടകാന്തര കണക്കേ
 കണ്ണാദ്യോഷശ്രിതന്നത്രും നിവകിലണയുമ്-
 പ്രാണാനാമോപക്രോം
 കണ്ണാ ശബ്ദായും വിന്താ മു കർന്തയു-
 ണാക്കിയാലും ക്രമാവിശ്വ.

പ്രാണാനാമോപക്രോം=പ്രാണാനാമവൻറ ഉപക
 ണ്ണതിൽ (സമീപത്തിൽ) കണ്ണാ (ഭവതി)=മരഹായി
 ഷ്ട്രൂക്കന്. ശബ്ദായും വിന്താ=ശബ്ദായും വിചാരം.
 ക്രമാവിശ്വ=പ്രാണാസപ്ത്രി (കർന്താ ഉണ്ടാക്കിയാലും)

എ—സന്ത്രേഖം ഗ്രഹേ ഗ്രഹേ യവതയ-
 സ്ത്രീ പ്രഥമ റത്നാധുനാം
 ഫ്രേയംസഃ പ്രാണമനി കിം തവ ദൃന-
 ക്രാണോ യമംവത്തനേ
 എത്താദുഹിണി ദ്രംജനല്ലപിതാ-
 കദ്ദേം ദശംമംസുമാ-
 ശോഹിന്നേഃമഹസാ ഭവതി ദ്രാക്ഷം
 ദ്രാവാന പുത്രും യതഃ. (ഉം)

അത്യന്തക്കവിത്തും നായികയേ സശാഖാനപ്പെട്ട
 അന്തിന യക്തനാക്കാനു നാഡികനാൽ പ്രതിത്യായ
 സവി നായികയോട് പറയുന്ന;—

കിഴുപ്പുള്ളിക്കളിൽനാലുമാവരോ—

ടിനമനി ചെന്ന ചോദി—

കിഴുപ്പം കുപ്പുമോ? കിന്നടിമയുടെ നില—

ജുല്ലയോ നിന്മംണാളുണ്ട്?

ചുള്ളിക്കണ്ണരു ചൊല്ലുന്നതു കയറതയ്ക്കേ

നിന്നെ നീങ്ങോത്തിക്കേണാം

കിഴുപ്പാടേറിവന്നാൽ കർന്നതുപ്പാടാണ്—

നാൻ തുടിച്ചുമാറ്റു.

അംഗരഹം=ഗ്രഹം(വിട)തേരും. നിന്മംണാളുണ്ട്=
നിന്നെര ദശാവു.”

ചു—നൂ രഹസ്യമീ പുരശ്രോധാഃ പുനർഭക്ഷണതുണ്ടി—

ഈ പിവിയുതാളിഷ്ട്രൂരാദപുഞ്ചമനോരമാഃ

തപോ ലിവിതപ്രബേദ്യരംഗരേഃ പരസ്വരദശജവാ

നയനനളിക്കിനാളാനിതം പിഖനി രസം ത്രിയാഃ. (നൂ)

പ്രഥമാവാരവരുണ്ടായം സൗഖ്യം മഹാരതമണ്ഡായം
ആയ നാളികാണായകമാതരട സമിതിക്കു കുഡി വർഗ്ഗി
ക്കേണാഃ—

അഭിഖാനക്കാരുകൾ ക്രമിക്കുന്നതുകൂടിപ്പുരത്തിനാലു—

[ഘരം—

അലാമസമർത്തകളുമണക്കളാൽ പുതു പ്രാ—

[യന്ത്രിക്കേ

അലാസംഗമിരിക്കിലും നില്ക്കുത്താരാധനക്കുവേദാട

[മിമ—

ആശാജാന്തം പകന്നിടന്ന നിഴകോണാളിക്കിൽ കിട

[ക്രി രസം,

അബ്ദാ=സത്രക്കായിട്ട്. കുമുകർ=കുമുകൾ കൊടുക്കിയും. കാമരക്കുത്രകന്തീപുരം=കാമരതിലുള്ള കെശത്രക്കാക്കന നദിയുടെ പുരം (പ്രഖ്യാവാദം) ഉംഗൾ=വഹിക്കേപ്പു കുവർ; തഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് പോക്കേപ്പുട്ടവർ. അബ്ദാമസ്യാതു തകരി=ആ ധാരാത്രിൽ (ഗ്രഹത്രിം) ഉള്ള തുക്കരി (അന്ത്യം ആംബു മുതലായ തുക്കരാക്കരം) പ്രത്യുംർ=തട്ടക്കേപ്പുട്ടവർ. അമ്പിക്കേ=അമ്പക്കർ. തജ്വാസംഗം=തജ്വാമായ (തട്ടക്കേപ്പുട്ട) ആസംഗതേതാട്ട (ആസക്തിയോട്) ആട്ടംവള്ളും. നിശ്ചയം=ഗ്രഹം. ശാഖവ്യം=ശാഖിമുഖ്യം. മിമഃ=അഞ്ചുംന്നം. ഗ്രംഖാം=ആദ്ധ്യാത്മക.

—നിശ്ചയച്ചുതച്ചപറം സ്ഥൂതതം
നിമ്മം, സ്വരാഗ്രാധായരോ
അന്ത്രേ ക്രമക്കണ്ണനേ പുളകിരം
തനപി തവേയം തനഃ
മിമ്പംവാഡിനി ചുതി വാസ്യവജന-
സ്വംജനംപീഡിയാതമേ
വാപീം സ്ഥാതുമിതേ ഗതാസി ന പുന-
സ്ഥാസ്വംധമസ്വംതികം.

(സ്ത)

സായക്കരാ ആദ്ധ്യാത്മകാണ്ടവരാൻ പായിട്ട് ലക്ഷ്യ
മാണ സാദോഹചിയാജായി തിരിച്ചുവാന സവിജ്ഞാന്ത്
സാമീക പരിയുന്നാണ:—

നാജ്ഞംനിശ്ചയക്കായ് പോർമ്മുഖിന്റെ മലാരജാ
ചാണകിവേദപ്പാപ്പുംശേഷം

— 48 —

കൂപ്പം ലുപ്പാജീനം കെട്ടിനാ തവ * നൃഗമി-
ദേഹം ദയിർ കൊണ്ട കോലം
കയ്യും പോആതുവോളു സ്വപ്നങ്ങൾ ധരി-
ക്കാതെ മുത്തി കുട്ടിപ്പാ-
നിക്കും പ്രോഥിസ്ത നീ പോയ് കുളത്തിൽ നമി ത-
സ്യാധമസ്യാന്തികത്തിൽ.

മലയജം=ചട്ടനം. മുഷ്ടം=ക്കാട്ടനം ചെയ്യുപ്പുട്ട
തു. ലുപ്പാജീനം=ലുപ്പമായ (അപഗമിച്ച) അജീനണ്ണോ
ട (മജിയോട്ട) കുടിയതു. കണ്ടക്കം=റോമാന്തു. ദജം=
പീഡ. നമി തസ്യാധമസ്യാന്തികത്തിൽ=നു അധ്യമണ്ണറ
സമീപത്തിൽ അല്ല. സംഭോഗവിധാജഞ്ചൈ സ്ഥാനവിധാ
ജഞ്ചൈക്കിപ്പുറത്തിരിക്കുന്നു. എക്കിലും അധ്യമണ്ണവുംകൊണ്ട്
നായകനു മുതിസംഭോഗം ഉണ്ടായി എന്ന ധനിപ്പിച്ചിരി
ക്കുന്ന. ‘നീ പോയ് കുളത്തിൽ നമി’ എന്ന് പുംബാകു
ദേശംടനപതിച്ചു അത്മാനാരണ്യത്തിൽനടന്നുടെ സ്വർഗ്ഗിക്കാൻ
വേണ്ടിയാണ് ഇവിടെ നഞ്ചു പ്രയാഗിക്കുപ്പട്ടിക്കുന്നതു.

ഒ—കിം പാണ്പു കുശം വിലാസവിധുരം
ലംഖിക്കം ചരവസം
ശ്രയസ്ത്രക്ഷണജംതകാന്തി മധുരം
ആഫു മധി പ്രാഞ്ചിതേ
സംശ്രദ്ധം രതികേളിഭന്തരഭസം
രമ്പം കിമപ്പാഭരം
പീതം യക്ഷസ്തനോമ്മയാ ദ്വവമിദം
തൽ കേന വിനൂഞ്ഞതേ.

(നവ)

* ‘കുഞ്ചിക്കണ്ണകും കൊണ്ട കോലം’ എന്ന പാഠത്തിന്.

—ഒര്—

ദേഹാന്തരത്തിൽ കിണ്ട താൻ വന്ന സമയം നാമിക
യുജണ്ടായ അവസ്ഥാദേശത്തെ വിഖാരിച്ചു നായകൻ പറ
യുന്നു:—

ക്രൈസ്തവന്റെ വാട്ടം കുറനിരകൾവും—

നാക്കി ചുണ്ടങ്ങളിലിക്കു—

പ്രക്രീണന്നാഗമത്താക്ക പുനരുട—

നൃവാദ്യാദ സൗഖ്യംമാനം

മട്ടറാട്ടോപമോടു രതിക്കരുകമിച്ചുണ്ടം

പ്രകാശിച്ചുപുണ്ടാ—

മട്ടാലുംവാണിൽനാനന്മതിക്കു

നക്കേന്നാദ സൗഖ്യം മറക്കു.

ആഗമം= പരവ്. അതോപം= അവമങ്കാരം. രതി
കരുകം= കുംഡിവുജി താല്പര്യം.

എ— ശുഡ്യൂ കലമാ പുഞ്ചവ കുക്കേത നസ്രംസന്ദേശം
ഉണ്ടു രതിവണ്ണ്യമാനമധ്യരം ധനേത ന കേശലുമേ
അംഗംന്ത്രപ്രയതി സ്വരം വേതി നോ വീം ഹംഗിംഗനേ
തന്ത്രാഗിക്കിത ഏഴു സംഘതി പുനഃ കോപപ്രകാരോപരി. (നൂ)

കപിത ശായ നാമിക്കു ഉദ്ദേശിച്ചു നായകൻ പ
റയുന്നു:—

മുന്നുപുരി മാജചിക്കുപോഴുവംകലമി—

ക്രാന്തിലീം തിനാ

പിന്നാക്രൂതയു ചിടിക്കു ഭൂക്തിവയാദയര—

അതു മരിക്കുംബില്ല

തന്നാൽ തന്നിട്ടും മല്ലിലും വരം എം—

വിശക്രൈ കാര്യമെന്നു

കനാൽക്കള്ളാരി പറിച്ചും പരമായകയ—

പ്രിഞ്ചർ മട്ടനിലിപ്പോരി.

എംബിംഗ്രേഡ് = വൈദ്യാന്തികാരത്താൽ ഉള്ള അവിംഗ്രാമിൽ.

എ— ചിന്താമോഹനിഖല്യമാനമനസം മഹദന്ത പാദാനതഃ

അച്ചുവ്വും തപരാദേശഭാഗം പ്രിയതമം ഗത്തം അപൂർവ്വം

സമീക്ഷാലഭവേസന്നിരന്തരഭവിൽ വാക്ക് പാകഗലനിക്ഷേണ

സൗന്ധര്യം സ ഘനസ്ഥായാ തരളയാ തത്രാന്തരേ വാരിതാ. (നാ)

തിരിച്ചുതന്നായ കായകൾ ഫോകാൻ ഭാവിച്ചുപ്പോരി

നായിക തട്ടിൽ പ്രകാരത്തെ കവി പരിയുന്നു—

പ്രാണപ്രേപ്യൻ പ്രാണാമത്തയുമിവരം വക്രാ—

പ്രജ്ഞാതിരന്നോയനേരം

ക്ഷീണാപ്രേക്ഷാരമൊത്താതരിതിരൈഹാട്ട റം

പേചകാവാനായും തുനിഞ്ഞൊന്താൻ

നാണാപ്രേക്ഷാരമാണാസ്യമൊടവിരുദ്ധിശ്വാ—

സ്വീംപ്രമാണിക്ഷണാന്താ—

ലേണാപ്രേണർക്കണ്ണിനേരാഖനിട്ടവെന വിവരയായും—

തരക്ഷണാന്തിര തട്ടാനാം.

പ്രാണപ്രേപ്യൻ = പ്രാണലീഡയതമാണ്.

അവിരുദ്ധ

வொக்குவாச்சு=ஶவிதாஷமாஷ (யாழியான) ஸுப்
ஷ் பங்கொள்ளுக் குறுப்பு.

நீ—காவிரையுலம் காவிரையுலமின்
கபவிதூ ஜெந்தாரி காவிரே சு ஸுவமிதகபத
வலிதங்காக்காக்கபதிதெழுப்புக்குமை—
ஜூயியங்காவாஸம் புடயதிரதை புழுப்பு. (ஒடு)

ஸங்கார வியாகிதமாய தழுஞை கவி வழி
கணம்:—

வீடிததுவாடவேள்ளிடோரிடமரத
பக்கங்காள்ளிடோரே
ங்கிதூத்துங்கரிக்குடோரிடமரத்தைமா
வேவகிதூத்துங்கரே
வாக்கிதூத்துங்கரையாம் பூக்காத்திடு—
ஒரெழுத்துங்காந்தினி—
கோகிதூத்துங்கரை பொள்ளுக்காடியாட
ரங்காலங்காந்திக்கா.

வீடிதவெரில். எந்தபக்கங்=நாகிததுவாரி
கள் வாந். றீத்துப்பார்=விதரிய. கோகிததுவாந்
ரங்குத்தாய மெத்தயிலை விரிப்பு. ரங்காலங்க
ர=வாதஸ்யாயகபூக்குத்தேஹாய ஸங்காரங்காந்தை.

வீடிததுவாட மாந்துஜாரக்கரளைத்த ஸுவிதூபிக்க
ந. “புஸாரிதை வாளிப்பாகே ஸத்யாஸ்துதி முவே

ನಿಸಿ; ಉಗಾತಾಣಾಂಗ್ರುಷಿಯಃ ಕರ್ತೃಂ ಮಂಂಜಣಾರಹಕರಣಂ
ವಿಷ್ಟುಃ”

ಅಂಗಾರಾಪಕಂ ವಿಷ್ಟುಭವಣಯವರತ ಸ್ಮಾರ್ತಿಪ್ರಿಯಣಂ.
“ತ್ವಗತಣ್ಣಾಭಾರಾಸ್ಯ ಮಣ್ಣಿಕಾಭಾತಣ್ಣಿಜಂಯೋಽವಿಂ ಗ್ರು
ಣಂ; ತ್ವಾಂತಾಂಸಪಕಾರ್ಥಿಷ್ಠಿಽಮರಾಣ ವಳ್ಳಿತೇಹಿವಿಷಭಾಣಿ
ಮರಿತೇ.”

ಪುಣಿಕರಿಷ್ಮಿಽ ಮೆಂಕಬಣಯವರಣ್ಣಿ ಮಿಷ್ಟಿಕಣಂ.
“ಗ್ರಣ್ಣಿ ಮಣ್ಣಿಷ್ಯಾಭಾ ನಿಜೇ ಹಾಡ ಯೋಷಿಽಭಿ ಕಟಿತ್ರ
ಒ ವಳ್ಳಿಭಾ; ಅಂಗ ತೋ ತಾಂತಿಕಾಂಣಾರಾಯೋಽವಿ ಬೆಯಾಕ,
ಘಣಿವಳಿಗಾತೆ ಪ್ರಿತೈ.”

ಖಾತಿಪ್ರಿಷ್ಟಂ ಚತುರ್ಬಾಹಿತಬಣ ಸ್ಮಾರ್ತಿಪ್ರಿಯಣಂ.

ಮಿತರಿಯ ಪುಣಿಷಿಽ ಪುಷ್ಟಿಕಾಷಿಽ ರತಿರಂಭಾತರಿಂ
ಸಾಯಾರಾಣಾಷಿಽಭಾಕಣಂ.

ಓ—ಆಹಂ ತಕಾಷ್ಟಂ ಕಿಮಪಿ ಕಮಹಾಮಿತಿ ವಿಜಗೆ
ಸಮಿಪೇ ಚಾಣೀಗಾ ಸರಹಷಿತಪಂಬಯದಿತಃ
ತರಃ ಕಾಣ್ಣಿಷ್ಪಾತೆ ಕಿಮಪಿ ವಾತರಾಞಾಯ ವಾತಂ
ಭಮಿತಪಾ ಯಾಂತಿಪ್ರಾ ಮಹ ಸಬಿ ನಿಪಿತೋಯರಣ್ಣಃ. [೩೩]

ಇಗಂಬರಾಯ ನಾಂತಿಕ ನಾಂಕಣ ವೆಣ್ಣ ತಿಕೆತಾವ
ವರತ ಸಬಿಯೋಽ ಪರಣಗಂ:—

ತೊಂಬ್ಲಾಣಿಣಾತಕಾಂತ್ರಿಷಿಽವರಿಹೆ-
ನಾಂತ್ರಾತಯಾಹ್ ಶರೀರಾ-

ଶ୍ରୀପୂରୁଷଶ୍ରୀରିତତିଙ୍କ ତାତ୍ପୂର୍ବତ୍ୟା
ମେଣେନାନାନାନାନିକେ
ଦ୍ୱାରେନା ମେ ମେହିତିକୁଳରେତୁ ବନନା
ଯୁଦ୍ଧକୁ ମଣାପ୍ରିତ୍ୟକା-
ଜୋଖନ୍ତେବେଳୀ ଉତ୍ତିତିରଂପିତିତ୍ୟରସ-
ପ୍ରସଂ କବନ୍ତୀକିନାନ୍.
ଫୁଲୁତ୍ୟା=ନେତାବୁଲିଯୋଗ.

୩—ପୁଅ”ପୋକିଲେମହାପ୍ର କଳୀଶଯଳ-
କ୍ରିରୁମ୍ଭୟ ଶୁଣବେଳ
କଂରେନକ ସ”ଶୁରିତାଯରେଣ ନିତକଂ
କ୍ରେଣଙ୍ଗ୍ୟାର ଯାହିରେ
ଅନୁଭବାପ୍ର ନୃତ୍ୟପ୍ରକାଶ୍ୟରସ୍ୟମଲକଂ
ଚେଲାନୁଲେବାନାନା
ମନ୍ଦରୋଷିତକୁଳସ୍ୟଲକ୍ଷ୍ୟପକଯା
ତନ୍ତ୍ରାଂ ଯିନ୍ଦୁତଂ ଶିରଃ.

[୩୭]

କାହିକାକାହାକହାର ରାତିରୁ ରନିକରେବାର ଆ
ନୁହିଯାଏ କାହିକିଯୁଦ୍ଧ ମେହୁରେ କବି ବଣ୍ଣିକଣାଃ—
ବଣାରପୁଷ୍ପନିବେଳି କେବିଶଯକାଳ
ରାଶକାନ୍ତିକାନ୍ତିରବେ
ପୁଣକାଲେବାତ ପୁଣକ ଶୁଣବନମତି—
ନାତିରୁକାନ୍ତାକୁ ବୁନ୍ଦା
ଉଣାଥାନ୍ତିର ମେଗ୍ନ ମାତ୍ରବନନା
ପୁଣେବେଲାତନାରବୁଲା

— നൃത്ത്

കെംഗലിടംരോമത്ത് ദരച്ചവർഷ തവ

കളുശൻ തോടയാട്ടിടവേ.

അവലോവത്ത്=ഇളിസം. ദുഃഖം=ഭുവികം(പുരികം) എകാശം.

എ—കപപ്രസ്ഥിതാണി കരഭോക്ക അങ്ങനെ നിൽക്കേം?

ആദ്യം പരോ വസതി യഗ്ര മനസ്സിനേയോ മേ

രൂക്ഷാക്കിനി വദകമം ന ബിഡേഷി വാലൈ

നന്പന്നീ ധൂവിതനരോ മദനസ്സുഹംയാം.

[നൃത്ത്]

സവിയും നായികയും തന്മിഥജി ഇക്കിളിപ്പത്രക്കി

ക്കിൾ:

കന്തത നട്ടരാവിലവഞ്ചു കാരഭോത്ത് പ്രോക്കന്ന നീ?

മനസ്സിയുത്തമന്ന് മമാല്യ മതവുന്നിടത്തെയ്ക്കു താൻ

നിന്നു ഭേദമില്ലയോ സവി! തനിച്ചപ്രോയ്യീച്ചവാ—

നന്നംഗനിഡ്യുവും തൊട്ടത്ര തുണ്ണാഞ്ചനിക്കില്ലെങ്കിലുംയാ?

ഇഷ്ടം=ഓഡ്യൂ.

എ—ലോലപ്പുലതയാ വിച്ചുമിശ്ച—

സ്നാനസേ വിഴുതം ശിര-

സ്നേഹപ്പത്താനവിലിക്കുണ്ടെന്ന കുത നമ—

സ്നേഹരം വിലക്കുമ്പമാക്ക

ംരംഷാത്താനത്തുകപോലെകാണ്ടിനി ദുവേ

ദിഷ്ടപ്പാനത്തു പാദയേം

അത്ര ചേറുമുക്കുണ്ടിയാവധി വിധി—

പ്രാഞ്ചം ന കരഭോക്കിതാം.

[നൃത്ത്]

മുക്കുസന്നിധിയിൽ വച്ചു നാട്ടിക്കാണായക്കമാർ തമി
ബുണ്ടാര ചേഷ്ടാവിഗ്രഹംതെ കവി പറയുന്നു:—

അന്നുസ്തീഡിക്കിലേക്കായ് പുരികമിള്ളക്കവേ
മുർലന്നിൻലും തി ചെയ്യാൻ
പിന്നാൽ തന്ത്രജ്ഞലോകേ മിഴിയതണ്ണയും
ചിന്ത ഘുണംബവരനാം
തന്നപിക്കാശ്ശും ചുകന്നിടവേയിടിക്കിണ്ണിൽ
ഒഴുംകൊണ്ടാനമിച്ചുാൻ
മനിതതന്നേ മുത്രണാമിയവരവർ വെടി—
ഞതിലു കാലോച്ചിത്തത്തെ.

അന്നുസ്തീഡിക്കിലേക്ക്=അന്നുസ്തീയുടെ (സഹത്രിയു
ട) ദിക്കിലേക്ക് (വാസസ്ഥലത്തിലേക്ക്) പുരികമിള്ളക
വേ=സഹത്രിയുടെ ഗ്രഹത്തിൽ പോലിലുംനോ എന്നതു
മാക്കതക്കവണ്ണം നാട്ടിക പുരികം ഇള്ളക്കിയച്ചുാം. മുർ
ഡനിൻലും തി ചെയ്യാൻ=ഇപ്പോൾനുമാക്കതക്കവണ്ണം, നാ
യക്കൻ തല കുളക്കി. ശാഹത്രജ്ഞലോകേ=തന്ത്രത്തെ (സ
ത്രുത്തെ) അംഗിയുന്ന ലോകത്തിൽ (ജനത്തിൽ) മിഴിയത
ണ്ണയും=സത്രുത്തെ സാക്ഷി മുലം തെളിയിക്കുന്നോ എന്നു
നാളും അതുമ്പെന്നാടെ നാട്ടിക തന്റെ ഉള്ളിള്ളാം സ
വിയുടെ നേരേ നോക്കിയച്ചുാം. ചിന്തയുണ്ടാവുന്നാം
=നാട്ടിക പറമാത്മം ഗദിച്ചു പോയിരി ക്കുണ്ടോ എന്നു
ജീ വിഖാരണാർ നാജുകൾ പരജാപി യാണെ. അതുശ്ശും
ചുകന്നിടവേ=നാജുക്കൾന്റെ അവധിയുള്ള കണ്ണ നാട്ടികയുടെ
മുവാ കോഡണ്ണാൽ ചുകന്നപ്പുാം. അടിക്കിണ്ണിൽ ഒഴും
കൊണ്ടാനമിച്ചുാൻ = അന്നന്തയിച്ചിക്കണ്ണതിനു നായകൻ

നായികയുടെ കാലിൽ കഴുപ്പ് പതിപ്പിച്ചു. നമസ്കരിക്കുന്ന ഭാവം കാട്ടി. തുറുണ്ടാം=മുത്രകളുടെ (മനിതത്തന്നു)

ഒ—ഒഴുക് കാതരനേതുയാം ചിരതരം ബാധാജഞ്ചുഡിം യാചിത്യ
പദ്മാദംതുക അല്ലവോ ച വിത്രുങ്കൊനിപ്പുംമാലിംഗിതു
ഇത്രാക്ഷിപ്പ് സമസ്യമെതരജ്ഞാനാ ഗതും പ്രപഞ്ചസ്ഥാപം
പുപ്പം പ്രാണപരിഗമോദയിതയാം ദുർത്തുന്നതോ വല്ലോ. [൧൦]

പ്രായക്കാപവ്യാഖ്യന പോകാൻ ഭാവിച്ചു നായക
നോട്ട് നായിക പ്രവർത്തിച്ചിനെ കവി വർണ്ണിക്കുന്നു:—
എണ്ണാക്കി നോക്കിഉന്ന ചിരതരമും ഒക്കെ

അപ്പിയാചിച്ചുവിനേ-

ചേണാന്ന്‌ചേഡമേന്തി ചിത്രമാട്ട തഭന

വ്യാജമെന്റേ പുണന്നാം

വിണ്ണാക്കിച്ചായതെല്ലാം ദാനാല്ല സന്നാവൻ

പോവതിനാശത്തേനരം

പ്രാണാശാം ഒക്കവെടിഞ്ഞു പ്രമമമവളമാ

ചുംബനാമം പ്രയതിാൽ.

അരല്ല നാശം=സിർജ്ജൻ. വിണ്ണാക്കിച്ചു=വൃത്തമാക്കി
ടു, പ്രാണാശാം=ഉപാശനാനില്ലജി. അതും യൈ (അതു യാത്രത)

ഒ—വാക്കുലക്കു. വലാടപട്ടമലിതഃ കൈയുറിദ്ദിഗംഭേ
വദ്ദുത കണ്ണത്തക്കാശിമാ നയനയോന്തുംബുവരാനോപരഃ
ഒഴുപാക്കാപവിധായി മണ്ണമിലം പ്രാതശ്ചിരം പ്രേയണോ
ബിലാതാമരദാശാദരേ മുത്രശ്രദ്ധപ്രാണംസ്തുഷംപ്പിം ദതാഃ. [൧൧]

സംഖ്യാപിതാവിന്റെ സംഭാഷണം കാരണം കാലാന്തരം കുറയ്ക്കാൻ പ്രയത്നിച്ചു—

കിഴക്കൊറക്കം കിഴക്കത്തിക്ക്

ഒമ്പാഴിക്കാനെത്തിൽ രഹിമിൽക്കളില്

സപ്താമിനി ലരംഗം

வூலு காலத்து கோவூவுமிடி விரமா-

ലോക) കാന്തരൻറെ കോച്ചം

ലീഡം എത്തിന്തിന്തിൽ കോപിയോ നെടുത്താം

ବୀଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ରର ପଦିକ୍ଷମ୍ବାଦୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ.

ലാക്ഷ്യം=ലാക്ഷ്യം (ചവയ്ക്കി തുടർന്ന്) അക്കം (പംട്ട്) അസ്പദ്ഗംഗം=അസ്പദ്ഗം (രൂക്കം ഇല്ലായ്ക്കുന്നതിൽ) കൈഞ്ചിത് താമസു ലഭക്കുന്നതിൽ ഉള്ളിട രാഗം (ചുക്കപ്പ), മുഖത്തിലുള്ളിട “അവധാരണം” അബ്ദാരത്തിന്റെ താല്പര്യമാണി “അസ്പദ്ഗംഗം” എന്ന “ആശാരദ്ധിപിക്ക്”യിൽ വ്യാവഹിച്ചിട്ടുള്ളതുണ്ട്. കോപാദാരം=കോപത്തെ ഇണക്കുന്നതും. പീരം ആദ്യം=എറാനാരം കോക്കിട്ടി. ലിലാകത്തും, —ലഭിച്ചകാടിട്ടുള്ളിട കാത്തും (ജാമരപ്പുവ്).

രി—അമ്പുരഭി നമ്മി ഫിയേ പുനരുദ്ധരം മാനസ്യവാ ഭാജനം

രുചിയാം വിഷയപിണ്ഡം മരതന്നാമാവി സംക്ഷേപത്രഃ

കി, തേരോവ വിനാ ശ്രാങ്കിരണപ്പള്ളാട്ടമാസം നിലാ

നെന്തുക) യാ ദിവസഃ പദ്യാദമലിനോയായാംഗമപുണ്ഡി. [൭൧]

രൂപാക്ഷിപ്പിക്കുന്നതിനു സവിലാൽ മുർത്തിയിൽ ഒരു ദാഖല നാമിക്ക് കോച്ചതിരഞ്ഞെടുത്തു പറയുന്നു—

ഇക്കാലത്തു മതയ്ക്കു മാനവുമെന്ന്.-

ക്കാജാളിവുണ്ടാകയി-

പ്രക്കരങ്ങാടക്കനാം റംസ്വാലിയയും

തോന്ന് തൈപ്പുമേ ചൊല്ലിട്ടാ

നോക്കാമായവന്നുപിരിഞ്ഞിമ ശരം-

കാവൽനിലേ രാത്രിഞ്ഞാ

നൽകാർക്കാണഭാര്യ വർഷകാലപിനമോ

പോക്കാനന്നിക്കാവദോ.

കാഴ്ചക്കക്കൾ=ചിഷ്പസപ്രദാന്. അംഗിയ=പേര്.

ഒ—ശംഗസ്സും കാഞ്ചിമൺഡണിതമംകൾസ്സു സഹസ്രം

യദ്ദീശ്വരനേവപ്രശ്നമലഭജഗന്ധിരഭവഃ

തദ്ദേശൻ കൂചക്കേണ ആത്മധ്യമയത്പരൻ വാളുവചേം-

വിഞ്ഞണംഖ്യാന്തി കിമപി ന സവി മേ ഗണയതിഃ.

[14]

**ആധിക്യാസകിയത്തിൽ അഞ്ചായികയുടെ കാഞ്ചിശ
സ്മൃംജക്കു് സഹ സാ ചലിച്ച നായകനോട് കപിതയായ
നായിക ചരയും—**

കരും! കൈതവയിലാ മറബളിടേ

കാഞ്ചിരബം കേട്ട നീ

കരുംഗു ദ്രോമബന്ധമാക്കിക്കിമ മാം

പുർക്കിശ്ചയിച്ചീടവേ.

അഞ്ചാ ചൊരുവണിതാരാട്ടഞ്ചേരൻ സവിയും

ആട്ടക്കായിലേളുള്ളമേ

നെയ്യായും ദയു ചായമുള്ള വാളുനിൻ—

ചോരുംചാരപിഷാഡി സ്ത്രീകാംജിനാ—

കൈതവരീല=യും. സംബുദ്ധി. കാഞ്ചിരമം=കു
ഡിയുടെ (അരണ്യാണിന്റെ രഥം (ഗ്രൂപ്) ദ്രോമഖന്യം
=അഡിസന്തകേട്ടാടഞ്ഞടിയതു്. നെൽക്കും മധുവായുമുള്ള
ബഹുനിന്നുചുവയു് വാഹപിഞ്ചാലു് സ്ത്രിതം=നെൽക്കും തേൻ
പോലെ പ്രത്യേകം വസ്ത്രാഭ്യം യോഗത്തിൽ വിശ്വന്തു
പമായും ഉച്ചി ബഹുക്ഷേഷായ ദിനെന്നു ചൊന്തുവായകെ
ളാക്ക് അഡിസ്ത്രിതാ (തലചുററിക്ക്കൈപ്പുട്ടുവരു) ഇരു സവി
യുടെ വിശേഷങ്ങമാക്കണ. നെൽക്കും തേനും ചെന്നാക്ക് വി
ഷ്ണനിന്നെന്നു ഫലതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന പ്രമാണം ഉണ്ട്.

ഒ—ആരുംവാസനഗ്രം വിശേഷക്രമാധിക്രമായിരിഞ്ഞിച്ചെന
സ്ത്രിഭാവംജീപാഗതസ്യ ഐച്ചിരം നിപ്പിപ്പുപത്രുമുള്ളവം
വിസ്രവ്യം പരിച്ചംവ്യജാതപുകകാമലേരു ഗണ്യസമലീം
വജ്ജാനത്തുവി പ്രിയേന മസതം വാലാഭവച്ചുംവിതം. (ഒ)

നായകൻ കുപടമാണി ഉറങ്കിക്കിടന്ന നാലിക്കരയ
വബിച്ചു രമിച്ചിച്ചു പ്രകാരതന്നെ കവി ചുരുക്കണഃ—

വീക്കിച്ചേരുകാനമായപ്പുരുതി തയക്കാർ

ചെവാറിഴനേരു മദം

സുക്കിച്ചുപാട്ടേരേനുരു സുക്കപട്ടി—

ങ്ങനു കാന്താർവ്വര വക്രതം

വുംവിച്ചുംക്കുമെന്നു കലിതപ്പുള്ളക്കരായു

കണ്ണി ശാഖാസമലവണ്ണ

വുംവിക്കണപ്പുള്ള പജജാനതമുവി റാഡതാ

പ്രാണാഭമേനു ബോല്ല.

കുതകപടം=കളിച്ചു കാന്തിച്ചു ഉറങ്കുന്ന വക്രതം=
മുഖണ്ണ. കലിതപ്പുള്ളിം=കലിതമായ (അക്കരിതമായ)

പുല്ലക്കേരാട് (രോമാഞ്ചുരത്താട്) ആടിയതു്. ലജ്ജിം
നതമുവില്ലപ്പെട്ടുകാണു താഴീയ മുഖത്താട് ആടിയ
(ബാല്യം) ധാസതാ പ്രണാംബേന്ന=ധാസിക്കുന്ന അം
ണാമനാഞ്ച് (ചുബിക്കുപ്പുട്ട്).

എ—ചാലാസങ്കേൽ സുചിരമിമ തെ വാമതാ കൈവ കാനേ
മരാരംഡേ പ്രണയിനി ഇന്നേക്കൊപനേ കോപരാധി
ഇരും തസ്യഃ പരിജനകിരാ കോപയേഗേ പ്രശ്നാനേ
വോദ്ധ്രാഞ്ഞേഭേദന്നും സഹസ്ര ന സ്ഥിതം ന അപ്പതം. [୭୩]

കമ്പിതയാരു നായികയുടു് സവിജ്ഞാന ഉപലംഭ
തനാർ ഇശാനായ അംബ സ്ഥാന കവി വള്ളിക്കുന്നഃ—

ഹേ റംഭോദാ! ചിഞ്ചായ എല്ലു സുചിരം

കാഞ്ചുപ്പും കിഞ്ചാനുനേ—

ഡാരംഭത്തിനു താനുവിക്കിപ്പവഹാ—

നൗഗ്രഹിക്കു കോപനേ!

പാരംപ്രഹാഞ്ചിയ കോപനിക്കുനേ സവി-

ധാചാ യ തിരുച്ചിട്ടു—

നോരം പെരുന്നിനു ഒഞ്ചൻ വില്ലു നിശിനിഞ്ഞ

സീക്രംബമില്ലജേശം.

ആരംഭം=ശരനന്നില്ലിക്കുന്നതിനിട്ടു ആരംഭം. സ
വിവാചം=സവിജ്ഞാന വാക്കിനാൽ.

എ—കമകപി കൃതപത്രാപത്തേശ പ്രിയേ സൗഖ്യലിതോത്തരേ

വിഹമകുശയം കൃതപാപ്യാജം പ്രകല്പിതമഞ്ഞുതം

അംസഹരസവീശത്രാത്രപാപ്പിംവിരംക്രു സസംമേം

വിവലിതദശാശ്രൂത്യു ഗ്രഹേ സദൃശപസിതവുന്നു.

(୭୪)

திரை்-துதவாய நாயக்கான பூர்வாராத்திரானதற்கு
ஸங்கவிழு ஸ்வல்லித்ததாக நாயிக்கூட்டுள்ள வேஷ்டு
வியோசத்தை கவி பரிசீலனை:—

கஜ்ஞெப்பட வியோஹினி குமாரி
புதூராதாந் காரை கால்
பிழூற்றுப்பியகா பேர சொல்லியது கே-
கிளைந் கேவிகில்லம்
முழுநன் ஸவி கேட்டினோ பரந்தெ-
நாக்குடாதையை ஸங்கையா-
விழு வெழுப்புத்தேஷு வேந் ம விஜங்
களாக்கப்பாப்பிழுப்பினார்.

வியோஹினி=விரைவுஷ்டி வரி. புதூராதாந்=தி
திழுவனாவாந். பிழூற்றுப்பி=பிழையாய (கருவாய)ஞூபி
(ஸபதி). ஸங்கைவிழு=ஸங்கைததாந் அருவிழு
(வையிகைப்பெட்டுவரி) வெழுப்புத்தேஷு=வேழுப்புத்தெல்லாய (பூ
ராங் அருகைபெட்டு) கேழுப்பிழுப்புத் துவிகையூநி வேந் ம
ஞாவத்தை (விஜங்மாதிரி காஷ்.)

தீ—பறுப்புக்குவில்லை பல்காலையுண்ணுக்கண்டிய.
அணு ஸங்குதி கேங்காலாநி பக்கைத்தூரைப்பு மா யக்கனி
நாயோக்கும்பீயகங்குத்தயா பாலாருண்ணங்கே
நாதிஷ்டும்வரமானாகோ யட்சிதம் பூதேந்தை தக பிழுதம் [೭]

தகளா நாயக்கான கைத்தீநு புஸாரதை நாடிக
குழுவியோது பரிசீலனை:—

பாகிரதபூங்கி வீளை பாரலெட்டா
நாரங்கும்பீரைத்தாமா

വാട്ടീക്കാല്യകി പല്ലവംഗിതവ
മെരുപ്പേരാറി ഇരുത്തമാം
ആട്ടിക്കം പരിരംഭചുംബന്നസാവേദ്യേ
കാർക്കാണ്ടതാൻ
രാട്ടിബന്ധമകരിയകിതവനാല്പ്-
രഖ്യമാതോഹിതം.

പാട്ടിരപ്പുട്ടി=വാദനപ്പുട്ടി. പാരശ്രാം=മാർദ്ദ
വമില്ലായ്ക്കി. പല്ലവംഗി=തമിൽപ്പോൾ സുകമാരങ്ങളും
യ അംഗങ്ങൾ ഉള്ളിവള്ളി സംബുലി. പരിരംഭചുംബന
സാവേദ്യന=ആലിംഗനത്തിനും ചുംബനത്തിനും ഉള്ളി
രസത്തിന്റെ ആവേശംകൊണ്ട്. രാട്ടിബന്ധം=വസ്ത്ര
തനിന്റെ കെട്ട്. ആരഖ്യം=ആരംഭിക്കപ്പെട്ട്. ആദ്യത്വം
ഹിതം=തനിക്കു ഉചിതമായിട്ടുള്ളതു് (തന്ത്രാഖ്യാനം
യ കിമ്മം.

ഒ—അമ്മിനും നയനാംബു മുസ്യായ്ക്കുതം ചിന്താളക്കുപർപ്പിതാ
ദത്തം ഗൈസ്യമശേഷതഃ പരിജനേ താപസ്യവിധ്യപരമിതഃ
അല്ല ശ്രാം പര നിർമ്മാതിം ജേതി സം ശ്രാംനേസഃ പരം വിദ്യത്വ
വിസ്ത്രിവ്യേം ഭവ വിപ്രയോഗജനിതംദ്വാഃവം വിഭക്തം തയാർപ്പ

ഇദാശ്ശീംനന്നായ നായകനോട് നാഡിക്കയുടെ ശാഖാനു
ഡെ സവി പഠാഞ്ഞാണ്:—

ബന്ധുശരംഭേഷി ബാജാം ഓംക രഥരിക തുര-
ം ചുരുക്കിച്ചുരൂപാന്തചീഡാം

മിസ്ത്രം ഗൈസ്യവന്നുകയെല്ലാം പരിജനമതിനും
താപനാഖ്യത്താഴിക്കാണ്ടി

ஸாயித்து தூரிய தூஷிய பும்புவங்
பொஸமாதுள்ள வினா

பெறுவதே கொக்கால் சேர்ந்திடுகானதின்
செப்பமாய் நியிரிக்க.

வூஷபோக்கரயிகை=களூஷிலின்ற புவாரா
அரஞ்சானத்தினா=ஸடவிடாதுக்கி விவாரத்தை. ஸ்ராஸ
மாதுள்ள வினா=பொஸமாருதோடுக்குடி டேவித்துக்கொ
ள்ளிரிக்கின்வரல். ஸகல பேஸ்க்குடி போன்றிட ஸ்ரா
ஸம் வலிக்கின்றகொள்ள மாது ஜீவநாள்களை வோய
பூட்டுத்தகவள்ளும் கண்ணிட்டுக்கொண்டு என்ற தாழ்த்து.

பரமங்குவங்=பரமநாய ஸுவாஜத. ஏவிக்கெலும் டீவு
இலங்கானத யியதிலுக்கி பரவேக்கங்குவங்களத(வேர்நிடு)

ஒ—இட்டு பூனை காமங் காமங் கரோடு தூஷாங் தூங்
ந ஸவி வட்டுப்பேர்மீஸா காண்டு புக்கர்டிதேக மே
ஹதி ஸரஸை மாங்காபாஞ்சலிழு வசங்குயா
ரம்பையி ஸாரங்கங்குப் பார்த்திதமிக்கிதா. (ஒன்று)

கோபாவஸரண்ணிலும் ஹூமாதிரியத்தாக் காயிக்
யூஷாய சேஷ்டுவியேஷனத குவி டாரங்கும்:—

பேவதைக்கூறுமாகிடுக்குலர்மான்
பெஞ்சுக்குரைன் கொனுகும்
ஏஸ்வாவையம்துக்கா காந்தாக்கினி-
க்காந்தாவைக்கிரைக்கென்பவி!

മോഹത്താല്പതിമാനിനീ സരണസം

ചൊന്നേവമീക്കിച്ചു സാ

ഗോഹസ്ഥാദയസംഭ്രേഷണ റബണാൻ.

അന്മാർദ്ദമേണേക്കണാ.

ഒരതിമാനിനീ=എററവും രാനമുള്ളവരും. ഗോഹസ്ഥാ=ഗോഹത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരും. ഭയസംഭ്രേഷണ=ദയംകൊടുക്കുന്ന സംഭ്രൂദ്ധത്വാട്ടക്രൂട്ട്. റംഡാൻ അന്മാർദ്ദം=റമണേൻ (ഉത്താവിഞ്ചൻ) മാർദ്ദത്തെ (ഇനക്കിച്ചു.)

ഒ—ലീലാതാമരസമദേശംപ്രവക്തിതാനിഴുക്കംഴുംയരഃ

പ്രയംസ കേസരച്ചക്കിത്തേക്കണ ഇവവ്യംമില്ല നേരുന്നമിതഃ

കാനം കട്ടമള്ളിതാനനേന ദയതി ധാരം നമിതഃ തരു സാ

ഓന്തുംധൂത്തയാ തദാനതിഴുതേ തേനാദവശ്വംവിതം. (ധം)

അപ്പരാധിയായ നായകൻ കുപിത്തയായ നായിക
വെ വാവുനംകൊണ്ട് അരണസരിപ്പിച്ചു പുകാരത്തെ കു
വി പറയുന്നഃ—

നനായന്നു രജാക്കം പ്രിയരക്കയയദർ

കണ്ട ലീലാംബുജഃ കോ—

ബണാനായാദ്ദൈ യടിച്ചുംരവുരുട്ടന—

ക്ഷേസരം വിശാവണ്ണം

നിന്നാൻ പിമമിച്ചു കണ്ണങ്ങവനവള്ളതാ-

പരത്താട്ട തീട്ടവാനായു

ചെന്നാളിയുംതന്നെപ്പുംളനന്നയനതിക്കൈ—

ഒന്നുപ്പിരയ്ക്കുമവഴ്വാൻ.

ശാസ്യാധികം=സപതിയുടെ ദണ്ഡക്കിൽ. കേസ്
റം=താമരപ്പുവിന്റെ അല്ലി. തന്നെ വന്നതി=ശാഖനയ
നീറം വേഗാട്ടന നൽ (നമസ്കാരം).

ദീ—ചുംഭങ്ങുംകം പ്രമമമവിഭിന്നം തന്റിയം
തന്ത്രം തുപം പ്രയാൺ വയമപി മതാശഃ പ്രിയതമഃ
ജ്ഞാജിം നാമസ്കം വയമപി കളത്രം കിമപരം
മതംനാം പ്രാണംനാം കലിശക്രിനാം മലമിഡം. (പ്രഥ)

ക്ഷീം ശമാണം പ്രണം ചനാം നാം കുക്കുനാട്ട് നായിക പറ
യുനഃ—

മുന്നേതാധികിയോക്കിൽ നജ്ഞം വച്ച്—
സ്സുംനാകിയനാഡിഡിൽ
പിന്നുത നിലായിൽ ദിവാൻ പ്രിയതമൾ
ശോക തോൻ പ്രേക്ഷസീ
ഇന്നേന്നം കുഞ്ഞവാൻ ഭവാനോദ കൂട്ട—
താ തൊന്മനിനട്ടിച്ചാം—
മഹനേവേണിതു വഞ്ഞ നിശ്ചും രഹതാ—
ബിജജീവിതത്തിൽ ഫലം.

ശോക=ഈ സ്ത്രീദംഗമുഖി ഡ. ഏനേവേണിതു=—
'എന്നേവേണി', ഇഴ്ച്, എന്ന പദം മുറിക്കണം. വഞ്ഞനി·
പ്പും=വഞ്ഞാരോഹം കറിനം.

ദീ—ഇത് ദേശ ദുർഭുതതെന്നെന്നു നേരുമവിലം കാലം കിമരുള്ളതെ
മാം ധനുപ പ്രഥിം വയറന ആശ്വതം കുറേ ക്രതപ്രേയസി

— റൈറ്റ്

സാമ്പത്തികവിജ്ഞാനം അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടു നിരുത്തിയാൽ സാമ്പത്തികവിജ്ഞാനം അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടു നിരുത്തിയാൽ സാമ്പത്തികവിജ്ഞാനം അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടു നിരുത്തിയാൽ

ശ്രദ്ധാർത്ഥി. [പുറ]

ഇല്ലാം കോപണി നടിക്കന്നതിനു സാമ്പത്തികവിജ്ഞാനം ഉം പരിശീലനം നാമിക്കുന്നതു ഒഴുക്കിയെന്നും കാരിക്കുന്നതു കാരിക്കുന്നതു കാരിക്കുന്നതു കാരിക്കുന്നതു —

“പാപം നീ പാപമായും താനന്വരതമിൽ—

നീരെനാലും കാന്തങ്ങാടി—

ബോധിവാം മാറിക്കയറ്റിട്ടും സരളുതയേ

വിട്ടെക്കുക്കണം ദിയത്രും”

മുറവല്ലും തോഴിക്കോളും പൊഴിയും തിരുവാളി

സാമ്പി സാ സാല്പസംഗതാ—

ദേവം എന്നാരം “പരുക്കളുപരക മനസി മേ വംശമായാളു കേരിക്കിം.”

അനന്വരതാ—എല്ലായ്ക്കും സാമ്പി—സാധുരിവാ. സാമ്പസ്തന്ത്രം—ഉയ്യനേംട്.

ഒ—അലംകൃതനാ വാഹികം പരിസരേ ചുത്തുമേ മഞ്ഞലിം

സമ്പ്രസാന്തുപരം യാലംപടരണം കുംഭാംഗനാഡാണിനിം

മഞ്ഞ സപാം തന്മുഖതന്ത്രിയശക്കലേനാശാല്പ വാംശാന്തരം

ക്രൂഷിക്കിരോധകവിതക്കച്ചവരപാണേംക്കമാ രോഗിതി. പുര

പ്രൂഷിതനാാ നാമകൾ നാമിക്കുന്നതു അവസ്ഥ കൈ വിചൗഢിച്ചു പരാഞ്ഞനു—

കീരാച്ചിക്കൈയിൽ പരാഗരസമാന്നം—
 രബ്യ് ധരയകാരമായ്
 ഡാരാളം വരിവണ്ണത്തുവിലസും
 മാം വഴുക്കിയെന്തീട്ടുവരു
 പാരാത്തേച്ചല്ലത്തീയും ദാശ
 ദണ്ഡു മാഞ്ചുവിട്—
 നാാവന്തരടക്കിയിട്ടു കായുന്നു
 ഫ്രാസക്രൂപ്പുനീ.

പരാഗരസം=പരാഗതതിൽ (പുംബിൻ ചോടിയിൽ) ഉച്ചി താല്പത്ത്. അതും ധരയകാരമായ്=മുണ്ടക്കൊണ്ട്. ഉത്തരീയം=മേരംപുടക്ക. മഞ്ചു=(എനിക്ക്) ഭോന്നന്ന. പട്ട്=ഉത്തരപ്പതജൻ. അതും=കരളിലിന്നറ ദച്ച. ഫ്രാസക്രൂപ്പുനീ=ഫ്രാസംകൊന്തു ക്രൂപ്പങ്ങളായ (ചാലി കിന്ന) സ്കൂണഡ്സ്ട്രേറ്റുട്ടിയവരു.

ഒ—അനാലോച്ചപ്രപുഖ്യാം പരിഞ്ഞിമന്ത്രസ്ക്രൂപ്പം—
 സ്കൂപ്പയശകാണ്ഡം മാനം കിമിതി തരരു സംപുതി തുരം
 സമാതൃഷ്ഠാ ഷേരുതെ പ്രകയദഹനോൽപ്പന്നരഹിവാ—
 സ്കൂപ്പ മാനം ഗാംഗാരഘും ഗാംഗാരഘും കൈതേ.

[വച്ച]

കുട്ടി താഡായ ദാംഡിക്കുമാട്ട നായകനാൽ സ്പാധിനീ
 മുത ചായ സവി പ്രായാം—
 വിന്തിക്കാതവന്തു രാഗമന്നപത്തി—
 ക്കാതെവന്നുക്കുദ്ദേ—
 ക്കുട്ടിക്കാലമകാരണം കണവനോ—
 ദന്തേ! ക്കലയിച്ച നീ?

“ മഹതീക്കട്ടകൾ താൻ യുഗാന്തദമന്നോ—

ചീപ്പുക്കാറി നീ കരുതി—

വേദാഖംട്ടലിനിക്കിടക്കണ മരംട്ടാ—

ഡാര ആട്ടാക്കിട്ടം?

അണ്ണേയി=അറിവില്ലാത്തവളേ! സംബുദ്ധി. യുഗാന്ത ദ
മന്നോച്ചീപ്പുക്കാറി=യുഗാന്ത ശതിൽ (പ്രഥയ കാഡാന്തിര) ഉ^ഈ
ജീ ഭാനന്ന് (സഹി) ചോദ്യ ഉട്ടീപ്പുക്കാറി (ജ്വലിച്ചു) വ
മഹതീക്കട്ടകൾ നീ കരുതിനാഭാന്തി=നീ തന്ന അനാർത്ഥം
ഉണ്ടാക്കിത്തീര്ത്ത് എന്ന താജ്ജുത്തം. കാട്ടിൽ * * * * ആട്ടാ
ക്കിട്ടാ?—കേരംകാണാഞ്ചു ആറം ഹജ്ജാത്തദിക്കിൽവച്ചു നില
വിളിച്ചും എന്തു മുഖോജനം?

എ—കപോലെ പത്രാളി കരതലനിരോധനക്രമിതാ

നിപിത്തം നിസ്ത്രാസനസരയമദ്ദശ്വരാധരസ:

ഒന്നും കരുപ്പു ലഘുപ്പരജയതി വാങ്ങ്‌പഃസ്തനതടിം

പ്രിയോ മനുഞ്ഞാതസ്സവ നിരന്നരോധ്യ ന തു വയം.

[യട]

കവിതായ റാഡിക്കലേച്ച റാക്കർ പഠ്യന്മാർ—
പത്തിക്കീരി കവിക്കാരക്കാരിലും

കരുത പ്രഥിഷ്ഠംസ്യാ—

സത്തിന്നാഞ്ഞില്ലും താംബരരസം

നിസ്ത്രാസനിഷ്ടാനിനായ്

എന്നിണ്ണേമണ്ണത്തു ചോർമ്മച വലി—

പ്രിഞ്ഞ കണ്ണീർ ആദകോ—

പത്തിനാക്ക് പ്രിയദാവമിന്നാളുള്ളര—

രാഖേ! നമ്മുട്ടുപാഠാക്ക്.

പുളി ഫും—രൂട്ടിലേപ്പുട്ട്, സുധാസത്തിനോട്ടിയല്ല= അക്കതരം സേരൊട്ടു ഇച്ചുമാര. നിഃവാസനിഷ്ഠപീതാംനി പൊസത്താൽ പാം ചെയ്യുപ്പുട്ടി. (അക്കരപ്പുട്ടി എ നം വററി ചെപ്പുട്ടി എന്നം) പുകോപത്തിനായ് * * * * ഉർഖപമായ് = ഭത്താവിന്റെ അംഗങ്ങളുണ്ട് ചെയ്യുപ്പുട്ടിന വാതിക്കീരി രൂട്ടിലേതു അച്ചുമാര പ്രവൃത്തി കരി കോപത്തിന്റെ അംഗങ്ങൾനെ ചെയ്യും ഇപ്പോൾ ദാലു കോപത്തിനെ നിഃക്കു പുതിയനാമി തീന്നിരിക്കുന്നു. എന്ന താല്പര്യം.

എ—അയാതെ ദയിതെ മനോരമദശത്തെന്ന് തപാകമബിജിനം ഗത്പാ വംസഗ്രഹം ഒരു പരിജനേ ഭീമം കമം കമ്പതി പഞ്ചാംഗിത്രഭിഡായ സത്പരപദം വ്യായ ചികാംഗുകം അപംന്ത്രം രതികംതരേണ മനസഃ കിരി പ്രഭിപ്രസം. [പുന]

നായകൻ ദേഹാന്തരത്തിൽ നിന്നു വന്ന ദിവസം റാത്രിയിൽ ക്രീഡയും ക്ഷേത്രഭിഡികാൻ നായകിക ചെയ്യു പ്രവൃത്തിയെ കവി വർന്നിരുന്നു:—

കാന്തൻ പ്രോസ്തുന രാജു കുമാരി പകല്യത്—
കന്നുയോടെ കഴിച്ചി—

കന്നാദ്ധ്രമഞ്ചിലൈത്തിജ്ഞയസവികരം കുമാ—
വിസ്തുരം ചെയ്യുന്നുണ്ടേണ്ടാം

എന്തോരെനെക്കിഞ്ചുന്നായികവിവക്കാഡ്
ചൊല്ലി വരും കടക്കാം—

പുണ്ടൻ കെന്തവാനി രേററം നാനിരഞ്ഞാണോ
പുണ്ടു ഭീപം കൈചുണ്ടി.

ಜಯಸವಿಕಣ=ಜಯಕಣಾಹ (ವಿಯೆಲಿಕಲ್ರಾಫ್) ಸಾಮಿಕ
ಂ. ಕರ್ಮಾವಿಷ್ಟಾರಂ=ವಿಷ್ಟಿರಿಷ್ಟ್ ಹಾರೋ ವರ್ತತಮಾಸಂ ಪರಿಕ.
ರತಿರಣೆಂದಂ=ರತಿಷಿಕ್ತಿ ಬಾಷಪ್ತ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಅನುಮಿಕಂ.

ಒ—ರೋಹಣಣ ಪ್ರಮಂ ಮಡೆಗಣಿ ತವ ಶ್ರೀರಘ್ರಂ ವಿಪುಲಿ ಗ್ರಂಥಣ
ಸಳ್ಳಾಪಂಷ್ಟ್ಯವ ವಾಕ್ರಂಗಿಮಿಹಂಗಣಶಭ್ಯಂ ಪರಂತ್ರಾಜಿತಾಃ
ಯಾಗ್ರೀಕಣ್ಣಮಪಾಣ್ಯಾಹ್ಲಂತಿಕೆ ಕಣ್ಣ ತವಾಸಣಿತೆ
ತಿತ್ತಂಹಣಿಂಣ ಕರೋಮಿಕಿಂಗ ವಿರಿವಾಪ್ರಾಣಂಪಂತಾಂಷ್ಟ್ಯವ. (ಷ್ಟ್)

ಬಾಳ್ಯಂ ಇತಣ ಕುತಪರಿವರ್ತಣಾಂತಿವಿಂಗ್ ತಿವಿಂಗ್ ರೇ
ಷಂ ಇಂಂಸಿಗಣಾಹ ನಾಯಕಿರೆ ಯಾತ್ರಾರಾತ್ರಾ ಕರ್ಣಾಷ್ಟಾಂ
ಂತಾಯಿಕ ಇತ್ತಿಪರಾಯಣಃ—

ಎಂಂದಂರಿಣ ಪ್ರಯೋಗಾಂವರಣಾತ ಇಲಹಿಣ ನಿಂ-
ಮಾರಿಲಾಗ್ರೇ ವಾಹಂಗ್ರಂತ.

ನಿಂದಂವಾಕ್ರಾಂತರಾಂ ಪೆಗಂಗಣರೆ ನಂಜಿಯತಿಂ-
ಲ್ಲಾಂತಾಯ್ ಇಲ್ಲಾಂತಾಂ

ಎಂಂದಂವಾಹ್ಲಂತಿರೆ ಯಾಗ್ರೀಗಳ್ಳಂತಾಲಂತಾ ವಿ-
ತ್ವಾಂತಾಂ ನಿಂದಂಕಣಾತಾಯ್

ನಿಂದಂಹ್ಲಂ ನಿಂದಂತಾಗ್ರಾಂತಾರುಸರಿತಾರುಮಿಂ-
ಲ್ಲಾಂತಾರುಯಾರೆತ್ತಾ ಚರ್ವಾಯ್ವ?

ಇಲ್ಲಾಂವಂ=ಬಾಳ್ಯಕಂಲತಿಂ (ವಾಕಿಂಣಿ) ಈ
ಆಗತತ. ಯಾಗ್ರೀಗಳ್ಳಂ=ಯಾಗ್ರೀಷ್ಟಿರೆ (ಷ್ಟಿಕರ್ತ್ತಾಂತಾತಿರ
ಂತಾರುಷಿರೆ) ಗಳ್ಳಂ (ಹಾತ್ತಾತ್ತ). ನಿಂದಂತಾಗ್ರಾಂತಾರು=ನಿಂದಂತಾ
ಂತಾರಿಣರೆತ್ತಾ ನಾರುಣರೆ (ಆಗ್ರಾಂತಾಗ್ರಾಂತಾ) ಸಂಬುಳಿ.

ഒ—മഞ്ചപ്പിത്രം തിങ്കള്ളേ മഹസി പരിചയം—

ചീന്തുമാനേഭൂപാദ്യ

രാത്രെ രാത്രെ വിപുലിം അവിസരതിഗിരം

വിസ്തു കൃതികംയാം

ശാസ്യം കുറേ സ ക്രാവൽ സരണ്ടേഡയിതാ—

വിംഗനാനദിലാഭ—

നൂൽഅദ്ദേഹപാതനരഹ്യാമേഖമചി പരം

നിർപ്പതിം സന്നദ്ധനി.

(പ്രവ)

കഴിഞ്ഞ കടമയെ വിചാരിച്ചു ജാതകരുകനായ
നായകൻ വയസ്പ്പനോട് പരിയന്നഃ—

കണ്ണിനാമ്പുളംമുണ്ടായും എത്തെമരു പതി—
ഞേരംത്രംചാക്കാഞ്ചേരിരം

വണ്ണിച്ചുണ്ണേയെമണ്ണുതിയുടെബനംഴികളിം
മെന്നുകാണണ്ണുവിരിക്കു

മുള്ളിഞ്ഞാശതാരാബിംഗനസുവമതിരി—

ക്കെട്ടെയനോമലാം—

പ്രപ്പന്നിന്തുടിനടക്കണ്ണ ചെങ്ങവഴിനിൽ നട—
ക്കനാതും മുവമജസംവ്രൂം.

ആല്ലോ നാട്ടിക്കയ കാഞ്ഞകയും പീന നായിക
യിൽ മാറ്റു പതിയുകയും പിന്നീട് ഇഷ്ടാവിലിക്കു തു
പായക്കും ചിന്തിക്കയും നുഞ്ഞുണ്ണ അന്നര ഗം വർഷി
കയും അന്നന്തരം കൃതിയുടെ ഇവോ വന്തി ഓജന്നം
നായി ക്കു അറിയിക്കയും ചെങ്കുഞ്ഞാവിരിക്കുവേം നാ
യികയുടെ ആലിംഗനാംകു ഉണ്ണാകന്ന ഭാവിരായ അ
പാരസ്യം വിചാരിച്ചും അവള്ളനീയമകന്ന മുകീചും

ആ നായികയുടെ ഗ്രഹത്തിന്റെ സമീപത്തിൽ ഇങ്ങ് വച്ചി
കളിൽ സഖവരിക്കുന്നതു കൂടെ പ്രധാനമായി തോന്തനു
മുന്നോ താഴെയും.

ഒ—കരകിസലയം യുത്പാ യുത്പാ വിഷിംബിത മേഖല
ക്ഷപതി സുമനോമാലാശേഷം പ്രതിപദിശാംപതി
സ്ഥാനയതി ദിക്കും പത്രുന്നേന്തു വിഹസ്യ സമംകലം
സുരതവിരാത്തേ രഹ്യം തന്നീ പുനഃ പുനരീക്ഷ്യതേ. (പുനഃ)

ക്രീഡാനന്തരം നായകനീർക്കുണ്ടാതാൻ ലജ്ജിതയാ
യ നായികയുടെ ചേഷ്ടകയെ കവി വാന്നിക്കുണ്ടാണ് :—

കമമന്ത്രിസ്യ കഴിഞ്ഞ വേള്ളിലഉച്ചി—

ഞഠക്കാഞ്ഞി കാലിയിൽ തട-

ഞഠാമന്ത കയ്യ് തെളിക് വീഡി വീഡി വിവശാ
ദീപം കെട്ടണ്ണിട്ടവാൻ

സാമത്ര്യവാനാട്ടിന്തു മാല്പ്രാറിയെ—
കാന്താന്നീരു കണ്ണ് പൊത്തിട്ട—

നാമജ്ഞാന്നി ഹിരിച്ചു ഭംഗിയതവൻ
അനാക്രോ കൈഞ്ഞുമാച്ചം.

മാല്പ്രാറി=മാല്പ്രാറിന്റെ (മാലയുടെ) മരി. ഒന്തി=
ഇംവിയമജ്ഞ ചേഷ്ടകളുടെ കംഗി.

ഒ—പരാചീ കോപേന ലൂടകപട്ടിഞ്ഞുകളിൽ
പ്രവിശ്യാംഗനാംഗം പ്രണയിനി പരിരംഭമായും
ശാന്തന്നീവിവസ്യം സ്പർശത്തി സംഭവ്യാകലകരം
വിയന്ത സങ്കേച്യപീതമവലശംവരഞ്ഞാം. (നൂ ०)

—പ്രത്യ. —

കുചിതയായ നാടിക നായകൻറെ ആവുണ്ടി വിനേ
ഷ്ടാരൽ കാണിച്ചു ചേഷ്ടകയെ കവി പറയുന്നു:—

കോപംകൊണ്ടു നീരിഞ്ഞെ തൃജിലഭാ-

ദേശത്തേക്കണ്ണാ പ്രശ്നംമായ്

സപാപം ചെയ്തിട്ടേ പുന്നൻ്മ നിപുണന്മ

പ്രാണേപ്പരൻ മാനമം

ആപം ഘുണ്ടു പരുക്കയെംഗ്രൂകമഴി-

ക്കാനാഞ്ഞതുംബേരം ക്രൈ—

ക്ഷേപം ചെയ്യുമു നീവിശേരവുള്ളി—

പ്രിക്കും വിക്കുന്നവർ.

മാനമാ താപം—കാഥ പീഡ. ക്രൈക്കേപാ—ക്രൈക്കേപ്പു
ടട ക്ഷേപം (ഉത്തരക) നീവി—വല്ലുണ്ടിൻറെ കെട്ട്.

ഒ—ഈ ഭക്തി പ്രസംഗ അഡിസ്റ്റ് പദ്ധതിപ്പിക്കു കിവിയ്ക്കു
വിശ്വാസന്നേ പദ്ധതിപ്പമാ പരിണാമത്തെ ധ്യാനം സംഭാപ്തി
ഭൗതപകം സ തുച്ഛം ഗ്രഹം ആതിപദം പഠന്മന്മുക്കിയാന്മുകിൻ
ക്കുന്ന
മാനുതാനത ഇതുമനസ്വലിത ഗ്രീഡം പുനവിക്കിതം. (സ്ത)

പ്രാധിതനായ നായകൻറെ വംവിനെ കാര്ത്തുനി
പ്പുന നായികയുടെ ദേശസുക്രതെ കവി ഒന്നുന്നിക്കുന്നു:—

നോക്കിക്ക്കൊള്ളുത്തുവോളും കണ്ണവ ശരം വഴി—

കാഡവിട്ടുഞ്ഞേമേരാം

പ്രാക്കില്ലാതന്തിനേരം വഴിക്കുംവിതരു—

റിത്തുങ്ങച്ചിട്ടുരുളും

—വുഠ—

വീട്ടിന് നേക്കായ് വിഷാദിച്ചുംടി വിരമിണി
യച്ചുകൊണ്ടിക്കുന്നതിൽ
പ്രേജുൾ വഴന്നുക്കുമോക്കുനടഞ്ഞ വലിതയായ്
പിന്നയും കണ്ണുകച്ചാറി.
വിരമിണി=വിരമമുഖിയാം. വലിത=പിന്തിരി
നത്തവറി.

എ—അനേഗ്രഹിതം ശത്രുവും കരന്നെന്ന—
ആശാപി ന യാതി ലോചനപ്പെടാ കരണ്ടതി ജാനനപി
ഉക്കറിവയുരസാലുകലുവസ്തുഃ ഫ്രാൻസുജു സാന്തോഷഭേദ
കാമാശം പമിക്കുമെമെ കിമപിധ്യം മുഹിക്കണ്ടെ. (സം)

വിരാതിശാല എംബുക്കര സീ റേഡിസുകുരുക്കു കവി വ
ണ്ണിക്കുന്നഃ—

ഓബം ഒട്ടം ഏകംചുംകും ട്രൗക്കളുന്നെക്കം
കടവന്ന ദാരിഡ്ര്യം—
അനുഭവത്തുകുറഞ്ഞ തന്ന ആന്തര സംഭാഷിയവും
കാണുതല്ലുന്നംഞ്ഞു
കുടമുടക്കിളിത്തിള്ളുമത്ര ദശിനിർ
പോക്കിയല്ലിക്കിലേക്കാ—
ഡാക്കിയുട്ടുജീവെന്താനിനവാട വിരമി
നോക്കിട്ടുന്നംക്കുന്നേരേ
ഗളം=കഴുത്തു്. വിരമി=ഭാന്തുംചു പിരിഞ്ഞ പുത
അൻ.

എ—സവിനം കേന ആവം ദിവാകരകരെന്നുരംഗിണി വേംമരന
രോഹംഞ്ഞലപമനേംഡിതംപെഡ്യിനിരാ നീലംകും വായുനാ

தேடும் மக்குடுமலையிலையுமாக ஸ்ரீஸ்வரப்பு ராஜாவானை—
இரு சிறு தலைங்களால் கிமுறு வட மே டுதி குத்தஸ்யாயரே. (நீண்ட)

நாயக்கன ஞானிதாநாசவுருவனதின் போன்ற வ
க்ஷூபன ஸங்கோஶபிரயாய்வி திரிதூவதன ஸவியு
நாயிக்கும் அமிக்ஷை உச்ச பிழுக்கிக்கரை;—
வஞ்சுவிளித்துவ யத்து, வனத் வெங்கிள்-

கொள்ள, கிணங்களமா, ஏவ—
என ஈதிகேஷ்டான அப்பு, சுருதென்றை .
காங்கூ விளிம்பு, எதனப்பார்,
பாடுலேவாயினு மன்ற, வாழ்நூசுஷ்-
எங்கீ, எந்து, நட்டு நாங்,
யாகுதேஷ்வரி நாங்கேஷ்வர, பெரிக,
டுதி! டுங்கின் ஒரிவெறு தே?

ஏ சிறுவனி இ விவரத்து வனதே? நாயிக்குடை போலும்.
வெறிக்கொள்ள டுதியூடை இதைம். ஹா ஞாதனின் ர
யிதூப்புக்காரங்க.

நாவனம் ஈதிகேஷ்டானத்தைப் = எவ்வள்ளு யாற்பூத்தும்
இல் வாக்கு கெட்டிடுள்ளாய சொப்பங்கூள்ளு. பாடுலேவாய்-ப
ன்னிகளின்று. வாழ்நூசுஷ்வார்த்=நின்றுக்காங்கிரங்கிடு. யு
ள்ளித் துரிவெறு தே?—நாயிக்குடை டுங்கு போலுமேறி
கூட டுதி ஸமாயாக பரங்கமதேபும் இன்றை முடிந்தகை
வழை பற்றக்கூடின்றி காரணம் போன்றை.

—

தூ—கரினங்குடைய இனு ரௌதின் வாஷிக்கமாறுயோ
பிதூந வாஷிக்கமாறுயோ நெறும் ந ஐக்குமிம் ஜாம்

കമിമേമേവം സത്രം മുഹ്‌ദു ത്രയാലു വിനിക്കിതം
യക്കിക്കച്ചിക്കം തന്നെ തൃത്യം പ്രിയേ സുഖമാസ്യതം... (സം)

കപിതയായ നാട്ടിക്കയോട് നായകൻ അന്നന്ദ
പരയുണ്ടോ—

വിട്ടാലും കറിനോ വ്രഷികകമടങ്-
ചുട്ടും വിഭ്രാന്തിയ
ചുട്ടേന്നാൾനി കേട്ട നീ ജനമിലം
കശ്ചപ്പേട്ടാളീഡാലാ
തിട്ടച്ഛാട്ടിരു സഞ്ചാരം കരതിശോ?
മുഖം പാലിപ്പിച്ചു മോ
മട്ടറബജ്ഞാരാജിഷ്ടാളൻ പ്രിയതനോ
വാണിഞ്ചകാനാദായോ.
പ്രശ്നിക്കട്ട=അവപരായ ഏഴ് ഓരോ കമ. ജനമിലം=
ഈ ജനങ്ങൾ (എവന്).

ഒ—തുഡ്രോ ഗ്രനിതക്കിരം ദയനയോരല്ലപ്പുമാമീലനം
രോ ആ ശിക്ഷി കമാദേരണ മ സിക്കം മെശനേഡിയോഗം തുകഃ
ദൈയ്യം കത്തുമപി സമിരിതുതമിലം ചേതഃ കമഞ്ചിനയാ
ഡുഡാ മാനപരിഗ്രാഹ പരികരസ്സിലുണ്ടു പ്രവേശമിതം. [സം]

ഇ—എൻ്റ്രാകോപത്ര നടിക്കന്നതിനു സവിക്കാൽ പ്ര
രിതകാര മുഖമനാകിക സവിയോട് പരയുണ്ടോ—

ചില്ലിഡംഗം കഴിചേരുന്നതവനവധിക—

ക്കണ്ണടപ്പലുസിച്ചേരും

ସମ୍ମିଲାହାସବୁ ସମ୍ବୁଦ୍ଧିତମରୁମତ-
କୋଣ ପଠିଛୁଳୁ ବିଠଂ କୋଣ
ହୁଲ୍ଲାତାକୋଣ କୁଡ଼ିପାଂ ହୃଦୟମରୁ ଯଣି—
ଜ୍ଞାନିଷ୍ଠିତୁକାଣେତ-
କେଣ୍ଟ୍ରାଟାଯୁ କାନ୍ଦୀତାଂ କାମ ପଦମରୁ କେତେ-
ବାତିକାନ୍ୟାତାଙ୍କ କାନ୍ଦୀତାଂ କାମ କେତେ.

ମିଶ୍ରିତେଗଂ=ପୁରିକଂ ଚକ୍ରରକ୍ତ. ସମ୍ମିଲାହାସବୁ=
ଦେବକୁଳିପୋତୁଷିତ ଦେବକୁଳିପାଂ. ସମ୍ବୁଦ୍ଧିତଂ=ସମ୍ବୁଦ୍ଧାପଂ. ମା
ନାନାତାଂ=କାନ୍ଦୀତାକାନ୍ଦୀତାକିନ୍ତିକିନ୍ତି କାନ୍ଦୀତାଂ. ଆର୍ଥିକାନ୍ଦୀତାଂ=ଆର୍ଥିକା
କୋଣ ଵେଳା କାନ୍ଦୀତାଂ ଚେତ୍ତିକୁଳିକିଲୁ ପଦମରୁ କେତେବୁ
ଯୀନାହାନ୍ୟାତାଙ୍କ କୁରିକଣ୍ଠିତିତାଙ୍କ କୁରିକଣ୍ଠିତିତାଙ୍କ କାନ୍ଦୁତ୍ତିତାଙ୍କ.

୩—ଚରଣପକୁଳା ସା ଶ୍ରୀଲାପା ମରିକାମର ହାତକି
କୁଶରକକେଳାଦ୍ଵୀପାଦର୍ପଣମା ମରାନ୍ତ ପରିଚୁଣିବାକଂ
ହତିବ୍ୟହମଲ୍ଲା ମାତ୍ରାରଂଦର୍ପଣମାପିଚ କୋଣମେ
ଖୁବ୍ୟାପିତଃ କାଣ୍ଟ କାମଂ କିମରୁ କରୋମ୍ଭୟା. [୩୩]

ପୁରାଯକବିମଂ ଭାବିକୁଳାନ୍ତ ପଲତୁ କୁଣ୍ଡଳକେଳାକଂ
ଉପଦେଶିତ୍ର ନ ବିତୋଢ଼ କାହିକ ପରିଦ୍ୟାନ୍ତଃ—
କାନ୍ଦୀତାଂ କେଳା କିନ୍ତିକି ବିଳା କରୁଣ୍ଠ
ନାପାନତାଂ ମରିକଣା କାନ୍ଦୀ-
ସାନ୍ତପାଂ ଚେପାଲ୍ପିକୁଳାତିର୍ତ୍ତିଯୋଢ଼ ପୁଣୀତାଂ
ପୁରାବିକିତାତ୍ପାଦାରୀ
କୁରେନ୍ଦ୍ରାପାଂ କୁଣ୍ଡଳକ ମାନମତିକା-
ନାଥଂ କିନ୍ତିକଣା କାନ୍ଦୀ-

—വുവ—

നന്തരാദ്ദുഹമിയന്ന കാത്തരൂ നിന്ത-

ച്ചുതിങ്ങ വെള്ളേൻ സവി.

സപ്രാണം=ഭഞ്ജ്ഞ്, സാന്തപ്പ=നല്പുവാൻ.

ഒ—കാരണ തല്പുപാതയെ വിശ്വിതം നിവിംസ്യയം തിരക്കണ്ണാൽ
തപ്രാണഃ ദ്രോമേവലാഗ്രാധികം കിണിനിതംവേണമിതം

എതാവൽ ഓവി വേദം കേവലമഹം തസ്മാംഗ സംശ എന്ന
കോസം കാന്തി രതം വകിം കമമിതി സപ്ലാപി മെ ന-

സ്ത്രീഃ. [ന്റ]

ആധാക്രമാത്തെ അവസ്ഥയെ നാതിക ശ്രദ്ധാംഗ വ
യോടു പറയുന്ന—

ശ്രദ്ധത്തിൽ ലിയണ്ണനിയമ്പുഃളിടനേ

സ്രൂഷിച്ച നീഡിസ്പ്രാം

സപ്ലംഗിന്നയിമഞ്ഞുമത്രകിലഷി

ഞതീടന കാബ്യാധികം

ഉംഗുവിതുയുഭേദത്തിട്ടനു നവി! ഒ

പ്രിന്നു തന്മുത്തിമേ—

ന്നത്തുംശ്രദ്ധവന്നാൽ താഴെ രതമുഖേ—

ഞാന്താമ്മനില്ലേളേ.

തസ്മാംകിടക്ക. അധ്യാദിപ്പം=രഭ്രംഗതിക്ക്. (അരങ്ങി
യ) സ്രൂഷിക്കണംഅഭിഖ്യന്തി. സീവി=ശ്രദ്ധ അനിന്തനം കൈക്കു
കാബ്യാധികം=ജീവന്തരാന്നീൽ താടഞ്ഞാർ. തന്മുത്തി=ജീ
വബന്നര ദൃഢനി (മന്ത്രിം) കുമാരാരവാഞ്ഞാക്കാണ്ട് കനം ദാ
മ്പയില്ലെന്ന അഭ്യന്തം.

എ—കിശോരം വാനം ഭമാൻ ഗ്രായം നിർബ്ലൂപ്പിംഗ്രൂപ്പറേ
നിദാ ഗൈതി ന ഭല്ലുക പ്രിയദ്വാ നമിന്തിവാ അല്ലേര
അംഗാശോഷഭവപതി ചാപതിതാഃ പ്രയാംസ്യമോപക്ഷിത-
സ്സവ്യഃ കാ മണമാകലഭ്യ ദയിതെ മാനം വയം കാരിതഃ. [സ്വ]

നമസ്സരിച്ച നായകനെ സവികളിട പ്രേരണാഥം
നിരസിച്ച നാഡിക തന്റെ സങ്കരണത അവരോട്ടവാ
യുണഃ—

ദ്രാനം നിർപ്പാസദാഖം വശകത്തിര—

സ്ത്രീവിതം ദിനയാം മേ

ന നം നിദ്രാപ്രസംഗം ഭക്തമുഖം—

സ്ത്രം സദാ രോദനം താൻ

ദ്രാനം ഗാത്രം മെലിഞ്ഞതന്റെ ത്രിക്കന്തിയിൽ നാം—

ച്വിട്ടപേക്ഷിച്ച മാ തൊനു

മാനം ചെള്ളിച്ച മാ കാന്തനിലോരവിലമെ—

നൊപ്പു എന്നതോഴിമാരോ?

ദ്രാനം=വാടിരും (ആ ചി) നിർപ്പാസദാഖം=ന
ഡ്രാസദാഖിന്റെ (രാട്ചവിപ്പിനാം) ചുട്ട ഷേഖരവായിട്ട്.
ഉള്ളലിതം=ദുരോട പരിക്ക്രമപ്പെട്ടും. സ്ത്രാം=കരണത
രും. നിദ്രാപ്രസംഗം=നിദ്രയുടെ കമ. ഭക്തമുഖം=ഭജി
തന്റെ മുഖം. ദ്രാനം=ജീവി ചുംബം. ആടിശിരം=ചും
തതിൾ. ആപ്പും=കിട്ടി.

എ—നാനും പ്രദേശമക്കണ്ട വിചുവി ന ചംഡി

ഭാമക്കു രോക്കപത്രക്കാണി ന ചാക്കരാണി.

സാ കേവലം സരജപക്കു ലിക്കച്ചിപംതേഃ

കാന്തഃ വിശ്വാകിതവതി ഇനനിവ്വിശ്വാഃ.

[സ്വം]

ശാചരാധികായ നാശകൻ വന്നേപ്പാരി കപിതയാ
യ നാമിക ചെയ്യു ആകാരഗോപനത്തെ കവി വർഗ്ഗിക്കേ
നം:—

തടങ്കില്ലാവാസഗതിയമെ ഭേദില്ല വിദ്ധവി
കട്ടതേതാരംകൊപാൽ പതാഷമുറചെയ്യില്ല മൊഴിയും
അട്ടവന്തത്രും അർക്കാന്തനാ ചെരുമൊരാളോട് സമ്മി-
ക്ഷേപ്പന്തി പ്രേക്ഷിച്ചാരം പരമവള്ളുഭാസീന്തതയോടെ.

ആവാസാഗതി=ആവാസത്തിൽ (ഗ്രഹത്തിൽ) അ
ഗതി (വരവ്)

ഒ—എയുതപ്പെന്നേയനീഡിയംവിഴംബനവിമപലം
കിമപി കരണാലാപാം തന്നീഴിക്കിൾപ്പു സസംങ്ങമം
അപി വിശ്വിതേ സൂസ്യാവാരേ ദതേ സൂരതാധയേ
നിഉവനമഹാധനപ്പി സമംന നൃവത്തത മനമഃ. [•००]

ക്രീഡാന്തരാം പുനി കുംഡിയും നായികാ നായകിമം
ക്ഷണായ താലുത്തെത്തെ കവി വർഗ്ഗിക്കേനം:—

കാന്തൻ വസുമെജിച്ച കിഞ്ച്ചു വിഴം-
ബിച്ചുപ്പോളേനോ ചരം

സ്രൂത്തപ്പത്തൊട്ട് ചൊല്ലുമത്തരണിക്കൈ-

കണ്ണാല്ലു തണ്ണാർജുരൻ

ഡാന്തപ്പുച്ച രതാഹചം ശിഖിരവും

വിച്ചിനാമായൈക്കിലും

ത്രാന്തപ്പെന വിനാ തിരിത്തു ചിതമായ്

വൻപുജിവാൻ പിന്നായും.

വിള്ളംവിക്രീ=കാമസിക്ക. സ്ഥാനത്തോട് കൂടിണ്ട. റാമവം=റത്നം ആകന്ന അത്യധിവം (യുദ്ധം) സുരതോത്സവം എന്ന താല്പര്യം. ചിവിരാ=ഇഞ്ചുപകർണ്ണസാമഗ്രി. അക്രതത്തിൽ മാലകൾ ദിതശാഖ അലക്കാരങ്ങളും കൂടിവന്നായാണെന്നു എന്ന താല്പര്യം. വിള്ളിനം=പിരിഞ്ഞുപോയതു്. അക്രതത്തിൽ ചൊട്ടിച്ചിരിയ്ക്കു് എന്ന താല്പര്യം. ഗ്രാന്തപേരവിനാ=ഉത്സാഹത്തിനു കരവു കുടാതെ. ഉച്ചിതമായു് =താഴ്ക്കാലോചിതമായു്.

—സംഖ്യക്കേന നവപദ്മവക്രമമേളന

പദ്മേന ഒപ്പുവരും മദനംഡണ്ഡന

അസ്മാധ്യതേ ഭയിതയാ പ്രണയാപരാധിൽ

സോംഗിൽതേ ഭദ്രതം മകരല്പജ്ഞന.

[404]

കാമഘ്രതംശ്വത്സിലിയുടെ പരമകാഞ്ചയെ കവി പരയുണ്ടു്

സുകിസലയരഹത്രാവ സ്വം പുണിലവക്തകരക്തമായു്
സ്വകിലികിലിതം മജ്ജീരം ചേന്നെന്നും ചരണത്തിനാൽ
ചക്രതമാരിണിനേത്രാ മാനം കിലന്നും മഹിളകിൽ
സകില സുകുതി തുേംക്കിനാക്കനാലുരീതുതന്.

സുകിസജ്ഞം =നല്ല തളിർ. അലക്കതകരക്തം=ശം
ലക്തം (ചവയണ്ണതിച്ചുര) കൈബാഡി രക്തം (ചുകന്നതു)
സകിലികിലിതം=കിലുങ്ങന്ന ശ്രദ്ധാഭ്യാസക്രമിയ. മജ്ജീരം
പ്രാദശം. പരണം=പാശം. ചക്രതമാരിണിനേത്രാ=ച
കിത ശായ (ചേരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്) യരിണിയുടെ (മാൻപേട്ടിട്ടുണ്ട്) നേത്ര

അഡിചോദ്യം^ഈ നേരു ഓദ്ധോട്ട കൂടിയ സ്ത്രീ. സകില സു
കുതി=സുന്തതിയായ അവൻ താനാ കരു കന്ന. ഭീകാകൾ= :
കാമഭവൻ. ഇരിൽത്തന്= കൗദ്യീകരിക്കുപ്പുട്ടവൻ. ‘മഹി
ണി’ റൈപ്പാക്കാബാട് ०० പദ്മശ്ലിഖൻ വൃത്തം കുടങ്ങു
ചില്ലിക്കുപ്പുട്ടിരിക്കുന്ന.

സ് ഫീതാദമാദമിലെക്കതവുപ്പണാഡനാ-

നില്ലാൻറ തുള്ളിയും തൊ -

നേതാനം ലിവ് സജറ്റിക്കാഡക്കുത്തിനം

ഭാഷയുപ്പുട്ടിന്തിടിനെന്ന

വിതാശകമും തുടിഡാ വിത്തെന്നി-

കില്ലേരുമേ ചല്ലുഡയ-

മേതാദി തിതനില്ലവജ്ഞാന രാശം

ഭാഷാന്തരേ ദഹക്കുവൻ.

(മ)

അമലമതികളും പബ്യിത്തനാർ ചമ ത്തി-

ട്ടുമരക ശതകവ്യാവ്യാനമുണ്ടിഡേനേക്കം

സമരസതനിമിത്തം തറ ത്രംഗാരഭീപറ

മര തവിരുത്തേന്തനാൻ കിക്കും സുപീകരിപ്പുന്ന.

(൨)

ഒരോക്കു ദോഡി നമിക്കുന്ന

~~ഒരോക്കു~~ ഹാലിക്കുവൈരുപ്പാഴി

~~ഒരോക്കു~~ ദുരിശ്ശാശ്ശാ പ്രത്യു-

തീരുപ്പാ പാ സ് ഗുഡു.

(ഡ)

ത്രംഗം

~~ഒരോക്കു~~ (0) —————

മി. - സ്റ്റീ അഡ്വെക്യൂവിൽ വിസ്തൃതയിൽ തയ്യാറാക്കി
പുതിയ പ്രസ്തുതാക്കൾ

	ക.	ബ.	സ.
രാജത്തിന്മുക്ക്	എ	o	o
മാത്രാണ്ടാവമ്പ്	എ	o	o
മീനാക്ഷി	എ	ബ	o
ഭാസ് കരശ്ചേന്നേൻ	o	ബ	o
സഫലമിന്ന്	എ	o	o
സ്നേഹലഭ	എ	ര	o
രാമരാജാവുമഴുക് ഫ-ാംഗാഗം	എ	ര	o
ടി ടോംഗാഗം	എ	ര	o
നാരാധാരിയം പാദപ്പ്	o	ഫര	o
ഒന്നുമിയം ടി	o	ര	o
ദ്രോവത്താരം (പാന)	o	ഫര	o
അഭിജ്ഞകനാടകം	o	ഫര	o
വിനൃജാഭിരുന്ന ത്രിഖ്വന്ദിപ്പുക്	o	ബ	o
ഒമ്പിവർഖനും	o	ഫര	o
സ്രൂചനമാല:—			
പാരപ്പിള്ളാക്കണ്ണരി	o	ബ	o
പാശകത്തചാത്രൻ	o	ര	o
രഹദാത്രൻ കൊള്ളബേശ്	o	ര	o
പാചിവെച്ചുനേടം പാതാളം	o	ര	o
ഡാക്കുമഞ്ചിടി മിച്ചം	o	ഡ	
കയ്യുള്ളുംര കടക്കുവരക്ക	o	ര	
കാറ്റപിന്തുറ തിരിപ്പ്	o	ര	

